

N.A.

Shiva mahapurana: Vidveswar
Sambhitaayam with Hika
शिव महापुराण: विश्वेश्वर संहिताया लोका
संस्कृत -

Paper - Printed

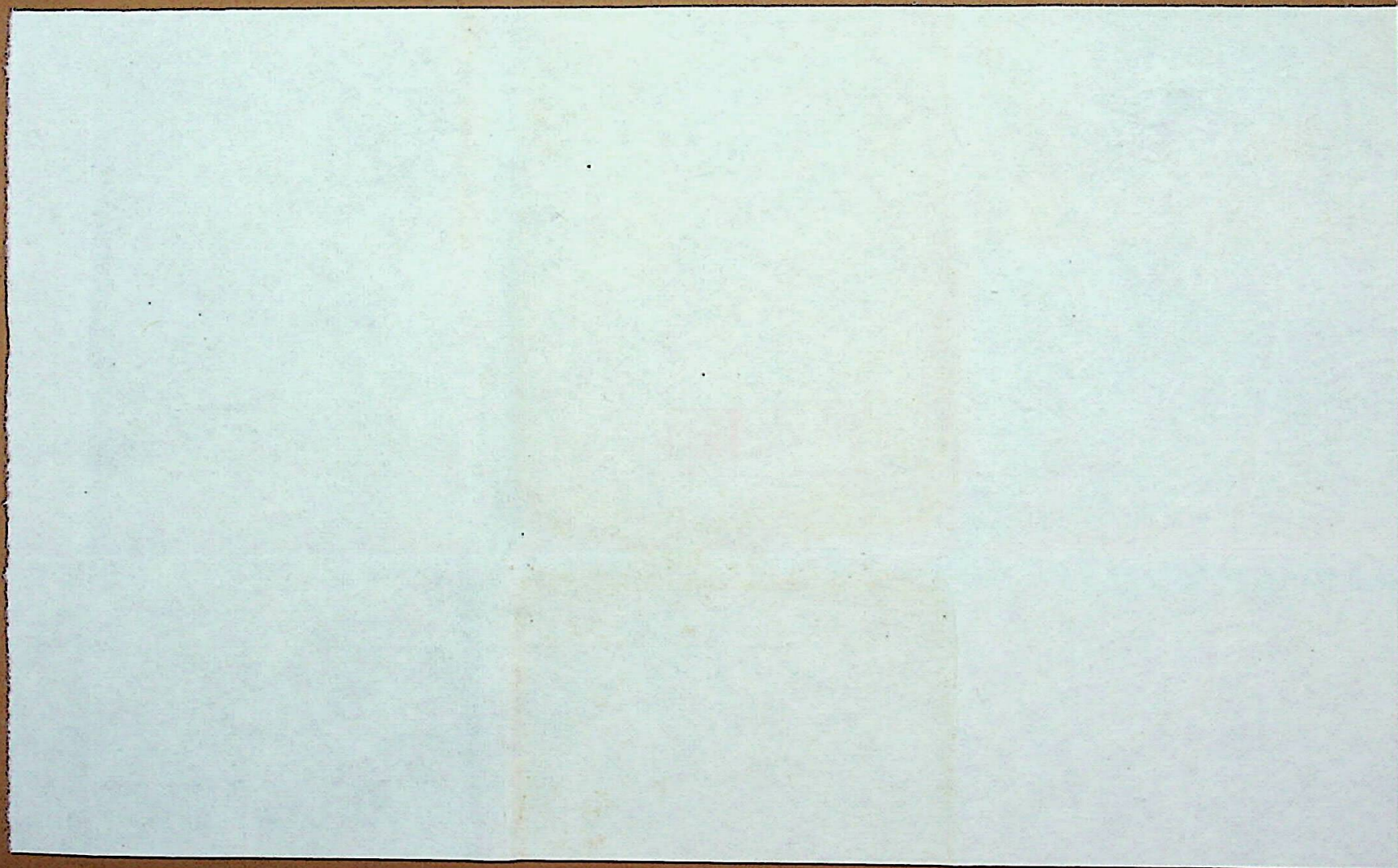
1806 Sakabda (134 years old)

33 folio

14.7" X 8.4"

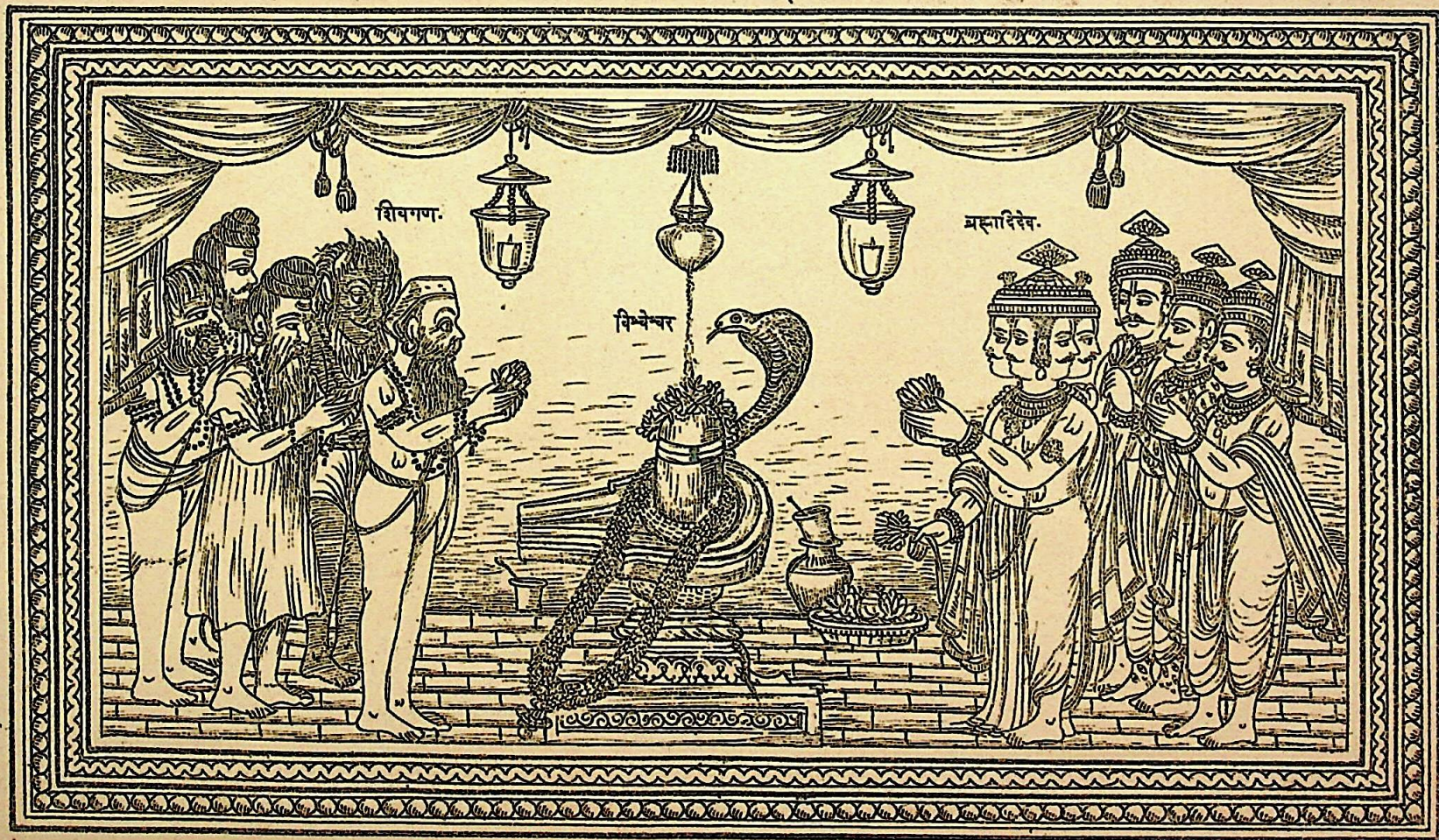
Complete

विश्वेश्वर संहितायां

॥ अथ विद्येश्वरसंहिता प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ विद्येश्वरं शिवमनंतगुणावतारं यं निर्गुणं श्रुतिविदः कथयंति नित्यं ॥ तं लिङ्गरूपमपि भक्तसुखार्थमात्त श्रीमद्भवादिविविधाकृतिमान
तोस्मि ॥ १ ॥ जिज्ञासवः परंतत्त्वं ब्रह्मणा बोधिताः सुराः ॥ साध्यसाधनमुक्तं च प्रथमे तन्निरूप्यते ॥ १ ॥ तत्रादौ ॥ श्रीभगवान् वेदव्यासः शिवब्रह्मतत्त्वप्रा
प्त्युपायभूतविद्यायुक्तां विद्येश्वरसंहितां प्रणेतु कामो मंगलमाचरति ॥ आद्यं तेति ॥ आदौ सृष्ट्यारंभेऽतिसृष्ट्यंते च मंगलं सर्वप्राणिकल्याणकरत्वा न्मंगलरूपमि
त्यर्थः ॥ अनेन वैषम्यनैर्धृष्ययोर्निरासः सूचितः ॥ ननु प्राणिकल्याणमन्यस्मादपि संभवेदत आह ॥ अजातेति ॥ नजातः समानभावोऽन्यसादृश्यं यस्य तं भ
क्तजनकल्याणकरणविषये सर्वेभ्योऽधिकमित्यर्थः ॥ कुत इति चेत्तत्राह ॥ आद्यं तेति ॥ आद्यंतयोरपि विश्वं कारणात्मना स्थितं यस्मिंस्तं ॥ तदपि कुत इत्यत आ
ह ॥ अजरेति ॥ जरामरणरहितमित्यर्थः ॥ अतएवात्मदेवं आत्मनैव दीव्यतीतितं स्वप्रकाशमित्यर्थः ॥ पंचाननं पंचमुखं ॥ प्रवलेति ॥ प्रवलानिया

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथ विद्येश्वरसंहिता प्रारभ्यते ॥ ओं नमः शिवाय ॥ आद्यंतमंगलमजातसमानभावमाद्यं
तविश्वमजरामरमात्मदेवम् ॥ पंचाननं प्रबलपंचविनोदशीलं संभावये मनसि शंकरं बिकेशम् ॥ १ ॥ धर्मक्षेत्रे महा
क्षेत्रे गंगाकालिंदिसंगमे ॥ प्रयागे परमे पुण्ये ब्रह्मलोकस्य वर्तमानि ॥ २ ॥ मुनयः संशितात्मानः सत्यव्रतपरायणाः ॥
महौजसो महाभागामहासत्रां विते निरे ॥ ३ ॥ तत्र सत्रं समाकर्ण्य व्यासशिष्यो महामुनिः ॥ आजगाम मुनीन् द्रष्टुं सू
तः पौराणिकोत्तमः ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा सूतमायांतं पूजां च क्रूर्यथाविधि ॥ वेदांतसारं सर्वस्वं पुराणं श्रावया शुनः ॥ ५ ॥
सूत उवाच ॥ शृण्वंतु ऋषयः सर्वे पुराणवेदसारजम् ॥ पुराकालेन महता कल्पेऽतीते पुनः पुनः ॥ ६ ॥ अस्मिन्नुपस्थिते
कल्पे प्रवृत्ते सृष्टिकर्मणि ॥ मुनीनां षट्कुलीयानां ब्रुवतामि तरेतरम् ॥ ७ ॥

न पंचमहापातकानितदपनोदस्वभावं ॥ अथवा प्रवलाये भक्तानां मुक्तेः प्रतिबंधकाः पंचशब्दादयो विषयास्तत्परिहरणशीलं सृष्ट्यादयः पंचवक्ष्यंते तेषां विशेषेण
प्रेरणशीलमिति वा अतएव शंकरं भक्तकल्याणकरं बिकेशमुमापतिं मनसि संभावये ध्यायामि ॥ १ ॥ एवं मंगलविधायकथां प्रस्तौति ॥ धर्मक्षेत्रे इति ॥ धर्मप्र
धानत्वाद्धर्मप्रदत्वाद्वा धर्मक्षयाच्चायत इति वा धर्मक्षेत्रं तस्मिन्नित्यर्थः ॥ अतएव महाक्षेत्रे ॥ गंगाकालिंदिसंगमे गंगायमुनयोः संगमो यत्र तस्मिन् ॥ गंगाकालिं
दीतिसमाहारद्वंद्वः विशिष्टलिङ्गो नदीदेशोग्रामा इति नियमस्वीकारे तु द्रव्यापोरिति ह्रस्वः ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मलोकस्य प्रापके मार्गे द्वारभूत इत्यर्थः ॥ २ ॥ मुनयः
शौनकादयः संशितात्मानः सम्यक्संपादितव्रतविषयकप्रयत्नातः सत्यमेव व्रतं तत्पराः सत्यव्रत ईश्वरस्तत्परा इति वा ॥ ३ ॥ तत्र प्रयागे ॥ ४ ॥ चक्रुरिति ॥
मुनय इति संबध्यते ॥ ततो मुनयो दब्रुवन्तदाह ॥ वेदांतेति ॥ वेदांतानामुपनिषदां सारं मुख्यं सर्वस्वं ब्रह्मतत्त्वस्वरूपं यस्मिंस्तदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अस्मिन्
श्वेतवराहाख्ये षट्कुलीयानां त्रिवेण्याः षट्सुकूलेषु भवानां ह्रस्वत्वमपि ॥ ७ ॥

इदमिति ॥ इदं परं सर्वातीतं ब्रह्मतत्त्वमिदं नेति विवाद इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ मुनयो जिज्ञासितं पृच्छन्ति स्म ॥ क इति ॥ सर्वतत्त्वेभ्यः प्रकृतिसंभवेभ्यो महदादिभ्यः ॥ यत इति ॥ यस्मात्सकाशाहाचो बोधयितुं मनसा सह प्रवृत्ता अपि निवर्तते असमर्था भवन्ति अवाङ्मनसगोचरत्वं यस्येति यावत् ॥ १० ॥ इदं जगत् ॥ भूतैर्द्रियैरिति ॥ भूतानि आकाशादीनि ॥ इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि वागादीनि च तैः सहेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्य जगदीश्वरस्य ॥ १३ ॥ साभक्तिर्येन हेतुना लभ्यते तमाह ॥ प्रसादादिति ॥ नन्वनयोरितरेतराश्रयत्वान्मुक्तिसाधनत्वाभावप्रसंग इत्यत आह ॥ यथेति ॥ एवं च लोकप्रमाणसिद्धये तरेतराश्रयत्वस्य दूषकता बीजत्वाभावाच्च

इदं परमिदं नेति विवादः सुमहान् भूत् ॥ तेऽभिजग्मुर्विधातारं ब्रह्माणं प्रष्टुमव्ययम् ॥ ८ ॥ वाग्भिर्विनयगर्भाभिः सर्वे प्रांजलयोऽब्रुवन् ॥ त्वंहि सर्वजगद्धाता सर्वकारणकारणम् ॥ ९ ॥ कः पुमान् सर्वतत्त्वेभ्यः पुराणः परतः परः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह ॥ १० ॥ यस्मात्सर्वमिदं ब्रह्म विष्णुरुद्रं द्रुपूर्वकम् ॥ सह भूतैर्द्रियैः सर्वैः प्रथमं संप्रसूयते ॥ ११ ॥ एष देवो महादेवः सर्वज्ञो जगदीश्वरः ॥ अयं तु परयाभक्त्या दृश्यते नाऽन्यथा क्वचित् ॥ ॥ १२ ॥ रुद्रो हरिर्हरश्चैव तथान्ये च सुरेश्वराः ॥ भक्त्या परमया तस्य नित्यं दर्शनं कांक्षिणः ॥ १३ ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन शिवे भक्त्या विमुच्यते ॥ प्रसादाद्देवताभक्तिः प्रसादो भक्तिसंभवः ॥ यथेहं कुरतो बीजं बीजतो वायथां कुरः ॥ १४ ॥ तस्मादीशप्रसादार्थं यूयंगत्वा भुवां द्विजाः ॥ दीर्घसत्रं समाकृध्वं यूयं वर्षसहस्रकम् ॥ १५ ॥ अमुष्यैवाध्वरेशस्य शिवस्यैव प्रसादतः ॥ वेदोक्तविद्यासारं तु ज्ञायते साध्यसाधनम् ॥ १६ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ अथ किं परमं साध्यां किं वा तसाधनं परम् ॥ साधकः कीदृशस्तत्र तदिदं ब्रूहितत्त्वतः ॥ १७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साध्यं शिवपदप्राप्तिः साधनं तस्य सेवनम् ॥ साधकस्तत्प्रसादाद्यो नित्यादिफलानि स्पृहः ॥ १८ ॥ कर्म कृत्वा तु वेदोक्तं तदपि तमहाफलम् ॥ परमेशपदप्राप्तिः सालोक्यादिक्रमात्ततः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

केर्मुक्तिसाधनत्वासंभव इति भावः ॥ १४ ॥ लोकदृष्टये तरेतराश्रयत्वमास्तामीश्वरस्तु दयया कथमप्यार्चितो मृगव्याधादिनेव प्रसीदत्येवेत्यतस्तत्प्रसादनार्थं कथमपि यतनीयमिति ब्रह्माह ॥ तस्मादिति ॥ भुवमित्यनेन कर्माधिकारो ब्रैवलोक इति सूचितं ॥ यथोक्तं यस्मिन्देशे मृगः कृष्णस्तस्मिन्धर्मान्निबोधतेति ॥ १५ ॥ साध्यसाधनं साध्यस्य शिवपदप्राप्तिरूपनिःश्रेयसस्य साधनं ॥ १६ ॥ १७ ॥ तस्य शिवस्य ॥ नित्यादीति ॥ नित्यादीनां नित्यनैमित्तिककाम्यकर्मणां यत्फलं दुरितनिवृत्तिस्वर्गवासादितन्नापि निस्पृह इत्यर्थः ॥ १८ ॥ वेदोक्तं यागादिकं ॥ तदपि तेति ॥ तस्मिन् बीश्वरे अपि तं महाफलं यस्य तत् ॥ तत्कुरुष्व मदर्पणमिति भगवदुक्तेः ॥ सालोक्यादीति ॥ आदिशब्देन सालूप्यसामीप्यसायुज्यानि ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वेषां भक्तजनानां ॥ तत्साधनं परमेशपदप्राप्तिफलस्थसाधनं ॥ २० ॥ कीर्तनं श्रुतस्य दृढीकरणार्थं ॥ २१ ॥ मंतव्य इति ॥ युक्तिभिर्विचारणीय इत्यर्थः ॥ २२ ॥
इति श्रुतिरिति ॥ आत्मावारेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इति श्रुत्यर्थानुवादोऽयमिति भावः ॥ २३ ॥ ननु श्रुतिवाक्येद्रष्टव्य इति पूर्वमुक्तम् ततः श्रो-
तव्य इत्यादि ॥ कथमत्र तदनुक्ता पूर्वमेवं श्रोतव्य इत्युक्तमत इत्याह ॥ अप्रत्यक्षमिति ॥ २४ ॥ श्रवणं श्रवणयोग्यमर्थं ॥ अन्यदिति ॥ श्रवणादन्यत्कीर्तनं भग-
वद्गुणानुवर्णनं मननं च संसाधयेदित्यर्थः ॥ २५ ॥ शिवयोगः शिवविषयनिदिध्यासः ॥ तेन शिवयोगेन ॥ सालोक्यादीति ॥ भवेदिति शेषः ॥ श्रुतिवाक्येऽप्यर्थक-

तत्तद्भक्त्यनुसारेण सर्वेषां परमं फलम् ॥ तत्साधनं बहुविधं साक्षाद्देशेन बोधितम् ॥ २० ॥ संक्षिप्य तत्र वः सारं साध-
नं प्रब्रवीम्यहम् ॥ श्रोत्रेण श्रवणं तस्य वचसा कीर्तनं तथा ॥ २१ ॥ मनसामननं तस्य महासाधनमुच्यते ॥ श्रोतव्यः
कीर्तितव्यश्च मंतव्यश्च महेश्वरः ॥ २२ ॥ इति श्रुतिः प्रमाणनः साधनेनाऽमुना परम् ॥ साध्यं व्रजत सर्वार्थसाधनैक
परायणाः ॥ २३ ॥ प्रत्यक्षं च क्षुपादृष्टात्तत्र लोकः प्रवर्तते ॥ अप्रत्यक्षं हि सर्वत्र ज्ञात्वा श्रोत्रेण चेष्टते ॥ २४ ॥ तस्मा
च्छ्रवणमेवादौ श्रुत्वा गुरुमुखाद्बुधः ॥ ततः संसाधयेदन्यत्कीर्तनं मननं सुधीः ॥ २५ ॥ क्रमान्मननपर्यन्ते साधनेऽस्मिन्सु
साधिते ॥ शिवयोगो भवेत्तेन सालोक्यादिक्रमाच्छनैः ॥ २६ ॥ सर्वांगव्याधयः पश्चात्सर्वानंदश्च लीयते ॥ अभ्या-
सात्केशमेतद्वै पश्चादाद्यंतमंगलम् ॥ २७ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां साध्यसाधनखंडे प्रथमोऽ-
ध्यायः ॥ १ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ मननं कीदृशं ब्रह्मन् श्रवणं चापि कीदृशम् ॥ कीर्तनं वा कथं तस्य कीर्तयैतद्यथाय-
थं ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पूजाजपेशगुणरूपविलासनाम्नां युक्तिप्रियेण मनसा परिशोधनं यत् ॥ तत्संततं मननमीश्वर-
दृष्टिलभ्यं सर्वेषां साधनवरेष्वपि मुख्यमुख्यम् ॥ २ ॥

मस्य बलवत्त्वाच्छ्रवणमेव पूर्वविवक्षितमिति भावः ॥ २६ ॥ सर्वांगेति ॥ पूर्वसर्वं शरीरव्याधयो नश्यति पश्चात्सर्वानंदो लीयते सर्वानंदः परमात्मनि लीयत इत्यर्थः
॥ रसस्योवायं लब्धवानंदी भवतीति श्रुतेः ॥ सर्वदुःखक्षयः पश्चात्सर्वानंदश्च लभ्यत इति पाठांतरं ॥ अभ्यासादिति ॥ अभ्यासं प्राप्य अभ्यासदशायामित्यर्थः ॥
एतदुक्तसाधनं क्लेशं कष्टप्रदमित्यर्थः ॥ २७ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहिता टीकायां सारबोधिण्यां साध्यसाधनखंडे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ आनमः
शिवाय ॥ स्वरूपे मननादीनामुक्ते व्यासाय यत्पुरा ॥ सनत्कुमारः प्रोवाच तद्वितीये व्रण्यते ॥ १ ॥ १ ॥ मननस्वरूपमाह ॥ पूजेति ॥ पूजादीनां युक्तिप्रि-
येणानुमानादिविचारयुतेन मनसा यत्संततं परिशोधनं तन्मननमित्यर्थः ॥ ईश्वरदृष्टिलभ्यं ईश्वररूपादृष्टिलभ्यम् ॥ २ ॥

कीर्तनस्वरूपमाह ॥ गीतेति ॥ गीतात्मनागानरूपेणश्रुतिपदेनवैदिकशब्देनसामादिनारसवत्प्रेमयुतं ॥ मध्यमिति ॥ तादृगर्थविचाराभावादस्यमध्यमत्वं ॥ ३ ॥ श्रवणस्वरूपमाह ॥ येनेति ॥ करणेननिमित्तेन ॥ शब्दपुंजंवाक्यजातंशिवपरंशिवमाहात्म्यस्यप्रतिपादकं ॥ स्त्रीकेलिवदिति ॥ अयंप्रणिधानेलोकप्रसिद्धोदृष्टांतोदर्शितः ॥ नत्वेतत्करणेतात्पर्यं ॥ ४ ॥ उक्तसाधनानांक्रममाह ॥ सत्संगमेनेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ देशिकंगुरुम् ॥ ८ ॥ असौमहुरुर्व्यासः ॥

गीतात्मनाश्रुतिपदेनचभाषयावाशंभुप्रतापगुणरूपविलासनाम्नाम् ॥ वाचास्फुटंतुरसवत्स्त्वन्नयदस्यतत्कीर्तनंभवतिसाधनमत्रमध्यम् ॥ ३ ॥ येनापिकेनकरणेनचशब्दपुंजयत्रकचिच्छिवपरंश्रवणेंद्रियेण ॥ स्त्रीकेलिवदृढतरंप्रणिधीयतेयत्तद्वैबुधाःश्रवणमत्रजगत्प्रसिद्धम् ॥ ४ ॥ सत्संगमेनभवतिश्रवणंपुरस्तात्संकीर्तनंपशुपतेरथतदृढंस्यात् ॥ सर्वोत्तमंभवतितन्मननंतदंतेसर्वहिंसंभवतिशंकरदृष्टिपाते ॥ ५ ॥ सूतउवाच ॥ अस्मिन्साधनमाहात्म्येपुरावृत्तंमुनीश्वराः ॥ युष्मदर्थप्रवक्ष्यामिशृणुध्वमवधानतः ॥ ६ ॥ पुराममगुरुर्व्यासःपराशरमुनेःसुतः ॥ तपश्चचारसंभ्रांतःसरस्वत्यास्तटेशुभे ॥ ७ ॥ गच्छन्त्यदृच्छयातत्रविमानेनार्करोचिषा ॥ सनत्कुमारोभगवान्ददर्शममदेशिकम् ॥ ८ ॥ ध्यानारूढःप्रबुद्धोसौददर्शतमजात्मजम् ॥ प्रणिपत्याहसंभ्रांतःपरंकौतूहलंमुनिः ॥ ९ ॥ दत्तार्घ्यमस्मैप्रददौदेवयोग्यंचविष्टरम् ॥ प्रसन्नःप्राहतंप्रब्रूहंप्रभुर्गभीरयागिरा ॥ १० ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ सत्यंवस्तुमुनेदध्याःसाक्षात्करणगोचरः ॥ सशिवोथासहायोत्रतपश्चरसिर्किकृते ॥ ११ ॥ एवमुक्तःकुमारेणप्रोवाचस्वाशयंमुनिः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्चवेदमार्गेकृतादराः ॥ १२ ॥ बहुधास्थापितालोकेमयातत्कृपयातथा ॥ एवंभूतस्यमेप्येवंगुरुभूतस्यसर्वतः ॥ १३ ॥ मुक्तिसाधनकंज्ञाननोदेतिपरमाद्भुतम् ॥ तपश्चरामिमुक्त्यर्थंनजानेतत्रकारणम् ॥ १४ ॥ इत्थंकुमारोभगवान्व्यासेनमुनिनार्थितः ॥ समर्थःप्राहविप्रेन्द्रानिश्चयंमुक्तिकारणं ॥ १५ ॥ श्रवणंकीर्तनंशंभोर्मननंचमहत्तरम् ॥ त्रयंसाधनमुक्तंचविद्यतेवेदसंमतम् ॥ १६ ॥

अजात्मजं ब्रह्मपुत्रं सनत्कुमारम् ॥ ९ ॥ विष्टरमासनं ॥ प्रभुः सनत्कुमारः ॥ १० ॥ सत्यं वस्तु शिवतत्त्वरूपं ॥ दध्याः ध्यायेः ॥ यतः सशिवो ध्यातः साक्षात्करणगोचरः प्रत्यक्षयोग्यो भवेदित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्र मुक्तौ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

श्रवणादिभ्योऽन्यस्मिन्साधनेसंभ्रमोयस्यसः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ विधिर्नंदनः सनत्कुमारः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ श्रवणादावशक्तानां लिंगमूर्त्यर्चनं शुभं ॥ साधनं परमं यत्तृतीयेस्मिन् निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

पुराहमथसंभ्रांतोऽन्यसाधनसंभ्रमः ॥ अचलेमंदरेशैलेतपश्चरणमाचरम् ॥ १७ ॥ शिवाज्ञयाततः प्राप्तो भगवान्दिकेश्वरः ॥ समेदया लुर्भगवान्सर्वसाक्षी गणेश्वरः ॥ १८ ॥ उवाच मह्यं सस्नेहं मुक्तिसाधनमुत्तमम् ॥ श्रवणं कीर्तनं शंभोर्मननं वेदसंमतम् ॥ १९ ॥ त्रिकंच साधनं मुक्तौ शिवेन मम भाषितम् ॥ श्रवणादित्रिकं ब्रह्मन् कुरुष्वेति मुहुर्मुहुः ॥ २० ॥ एवमुक्त्वा ततो व्यासं सानुगो विधिर्नंदनः ॥ जगाम स्वविमानेन पदं परमशोभनम् ॥ २१ ॥ एवमुक्तं समासेन पूर्ववृत्तांतमुत्तमं ॥ ऋषय ऊचुः ॥ श्रवणादित्रयं सूतमुक्त्युपायस्त्वये रितः ॥ २२ ॥ श्रवणादित्रिकेऽशक्तः किं कलामुच्यते जनः ॥ अयत्नेनैव मुक्तिः स्यात्कर्मणा केन हेतुना ॥ २३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां साध्यसाधनखण्डे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ श्रवणादित्रिकेऽशक्तो लिंगं बेरं च शांकरम् ॥ संस्थाप्य नित्यमभ्यर्च्य तरेत्संसारसागरम् ॥ १ ॥ अपि द्रव्यं वह्ने देवयथा बलमवंचयन् ॥ अर्पयेत्लिंगं बेरार्थं मर्चयेदपि संततम् ॥ २ ॥ मंडपं गोपुरं तीर्थं मण्डपं त्र्यंशं तथोत्सवम् ॥ वस्त्रं गंधं च माल्यं च धूपं दीपं च भक्तिः ॥ ३ ॥ विविधान्न च नैवेद्यमपूपव्यंजनैर्युतम् ॥ छत्रं ध्वजं च व्यजनं चामरं चापि सांगकम् ॥ ४ ॥ राजोपचारवत्सर्वधारयेत्लिंगं बेरयोः ॥ प्रदक्षिणां नमस्कारं यथा शक्तिजपं तथा ॥ ५ ॥ आवाहनादिसर्गांतं नित्यं कुर्यात्सुभक्तिः ॥ इत्थमभ्यर्चयन् देवं लिंगं बेरं च शांकरे ॥ ६ ॥ सिद्धिमेति शिवप्रीत्या हित्वापि श्रवणादिकम् ॥ लिंगं बेरार्चनामात्रान्मुक्ताः पूर्वमहाजनाः ॥ ७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ बेरमात्रे तु सर्वत्र पूज्यं तदेव तागणाः ॥ लिंगं बेरं च सर्वत्र कथं संपूज्यते शिवः ॥ ८ ॥ सूत उवाच ॥ अहो मुनीश्वराः पुण्यं प्रश्नमेतन्महाद्भुतम् ॥ अत्र वक्ता महादेवो नान्योऽस्ति पुरुषः क्वचित् ॥ ९ ॥ शिवेनोक्तं प्रवक्ष्यामि क्रमाद्गुरुमुखाच्छ्रुतम् ॥ शिवैको ब्रह्मरूपत्वा निष्कलः परिकीर्तितः ॥ १० ॥ रूपित्वात् सकलस्तद्वत्तस्मात्सकलनिष्कलः ॥ निष्कलत्वात् त्रिराकारं लिंगं तस्य समागतम् ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ४ ॥ धारयेत् अर्पयेत् ॥ ५ ॥ सर्गांतं विसर्जनांतं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ निष्कलः निर्गुणः ॥ १० ॥ सकलः सगुणः ॥ ११ ॥ ॥

॥ १२ ॥ तदन्येषां शिवादन्येषां देवानां ॥ १३ ॥ तेशिवादन्ये ॥ १४ ॥ तूष्णीं केवलं ॥ १५ ॥ वेदांतसारमुपनिषत् ॥ प्रणवार्थे ओंकारस्यार्थे ब्रह्मस्वरूपेण शंकरतत्त्वस्यैव प्रकाशनादित्यर्थः ॥ १६ ॥ शिवेति ॥ शिवादन्ये ये देवास्तद्दृश्यानां तद्भक्तानांमित्यर्थः ॥ शिवान्यदेववंशानां मिति पाठांतरं ॥ १७ ॥ १८ ॥

सकलत्वात्तथावेरंसाकारंतस्य संगतम् ॥ सकलाकलरूपत्वाद्ब्रह्मशब्दाभिधः परः ॥ १२ ॥ अपिलिंगे च वेरे च नित्यमभ्यर्च्यते जनैः ॥ अब्रह्मत्वात्तदन्येषां निष्कलत्वं न हि कचित् ॥ १३ ॥ तस्मात्ते निष्कले लिंगे नाराध्यते सुरेश्वराः ॥ अब्रह्मत्वाच्च जीवत्वात्तथान्ये देवतागणाः ॥ १४ ॥ तूष्णीं सकलमात्रत्वादर्थे ते बेरमात्रके ॥ जीवत्वं शंकरान्येषां ब्रह्मत्वं शंकरस्य च ॥ १५ ॥ वेदांतसारसंसिद्धं प्रणवार्थे प्रकाशनात् ॥ एवमेव पुराष्टोमंदरे नंदिकेश्वरः ॥ १६ ॥ सनत्कुमारमुनिना ब्रह्मपुत्रेण धीमता ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शिवान्यदेववश्यानां सर्वेषामपि सर्वतः ॥ १७ ॥ बेरमात्रं च पूजार्थं श्रुतं दृष्टं च भूरिशः ॥ शिवमात्रस्य पूजायां लिंगं बेरं च दृश्यते ॥ १८ ॥ अतस्तद्ब्रह्म कल्याणतत्त्वं मे साधुबोधनं ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ अनुत्तरमिमं प्रश्नं रहस्यं ब्रह्मलक्षणम् ॥ १९ ॥ कथयामि शिवेनोक्तं भक्तियुक्तस्य तेऽनघ ॥ शिवस्य ब्रह्मरूपत्वात् निष्कलत्वाच्च निष्कलम् ॥ २० ॥ लिंगंतस्यैव पूजायां सर्ववेदेषु संमतम् ॥ तस्यैव सकलत्वाच्च तथा सकल निष्कलम् ॥ २१ ॥ सकलं च तथा बेरं पूजायां लोकसंमतम् ॥ शिवान्येषां च जीवत्वात् सकलत्वाच्च सर्वतः ॥ २२ ॥ बेरमात्रं च पूजायां संमतं वेदनिर्णये ॥ स्वाविर्भावे च देवानां सकलरूपमेव हि ॥ २३ ॥ शिवस्य लिंगं बेरं च दर्शने दृश्यते खलु ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ उक्तं त्वयामहाभागलिंगं बेरं प्रचारणम् ॥ २४ ॥ शिवस्य च तदन्येषां विभज्य परमार्थतः ॥ तस्मात्तदेव परमं लिंगं बेरादिसंभवम् ॥ २५ ॥ श्रोतुमिच्छामि योगीन्द्रलिंगाविर्भावलक्षणम् ॥ नंदिकेश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स भवत्प्रीत्या वक्ष्यामि परमार्थतः ॥ २६ ॥ पुराकल्पे महाकाले प्रपन्ने लोकविश्रुते ॥ अयुध्यतां महात्मानो ब्रह्मविष्णुपरस्परम् ॥ २७ ॥ तयोर्मानं निराकर्तुं तन्मध्ये परमेश्वरः ॥ निष्कलस्तंभरूपेण स्वरूपं समदर्शयत् ॥ २८ ॥

अनुत्तरं अशक्यवचनोत्तरं ब्रह्मलक्षणं ब्रह्मस्वरूपविषयं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वाविर्भाव इति ॥ हियतः शिवादन्येषां देवानां स्वाविर्भावे साक्षात्कारे सकलमेव रूपं दृश्यत इत्यर्थः ॥ २३ ॥ ननु शिवस्यापि तथैव दृश्यत इत्यत आह ॥ दर्शन इति ॥ दर्शनेनैव शास्त्रे ॥ प्रचारणमर्चनं ॥ २४ ॥ २५ ॥ लिंगाविर्भावः शिवस्वरूपप्रादुर्भावस्तदेवलक्षणं यस्य तच्छिवतत्त्वमित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

स्वलिंगचिह्नत्वात्स्वलिंगाकारत्वात्स्तंभतःस्वतेजोमयस्तंभात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटीकायांसाध्यसाधनखंडे तृती
योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ महत्त्वस्पर्धयाविष्णुब्रह्माणौकृतविग्रहौ ॥ दृष्ट्वासुरागताःशंभुमेतत्तुर्यैनिरूप्यते ॥ १ ॥ विषधरायनइति ॥ विषधरः
शेषःअयनंशयनस्थानंयस्यसःशेषशायीत्यर्थः ॥ यद्वाविषधरंउदकंअयनंयस्यसःनारायणइत्यर्थः ॥ परयाभूत्यालक्ष्यादिसंपदा ॥ स्वानुगैःगरुडादिभिः ॥

ततःस्वलिंगचिह्नत्वात्स्तंभतोनिष्कलंशिवः ॥ स्वलिङ्गदर्शयामासजगतांहितकाम्यया ॥ २९ ॥ तदाप्रभृतिलो
केषुनिष्कलंलिङ्गमैश्वरम् ॥ सकलंचतथावेरंशिवस्यैवप्रकल्पितम् ॥ ३० ॥ शिवान्येषांतुदेवानांविरेमात्रंप्रकल्पित
म् ॥ तत्तद्देवंतुदेवानांतत्तद्भोगप्रदंशुभम् ॥ शिवस्यलिङ्गवेरंभोगमोक्षप्रदंशुभम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे
विद्येश्वरसंहितायांतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ पुराकदाचिद्योगीन्द्रविष्णुर्विषधरा
यनः ॥ सुष्वापपरयाभूत्यास्वानुगैरपिसंवृतः ॥ १ यदृच्छयागतस्तत्रब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ अपृच्छत्पुंडरीकाक्षं
शयानं सर्वसुंदरम् ॥ २ ॥ कस्त्वंपुरुषवच्छेषेदृष्ट्वामापिदृष्टवत् ॥ उत्तिष्ठवत्समां पश्यतवनाथमिहागतम् ॥ ३ ॥
आगतं गुरुमाराध्यं दृष्ट्वा यो दृष्टवच्चरत् ॥ द्रोहिणस्तस्य मूढस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ४ ॥ इति श्रुत्वा वचः क्रुद्धो बहिः
शांतवदाचरत् ॥ स्वस्तिते स्वागतं वत्स तिष्ठ पीठमिदं विश ॥ ५ ॥ किमु ते व्यग्रवद्वक्त्रं विभाति विषमेक्षणम् ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ वत्स विष्णो महामानमागतं कालवेगतः ॥ ६ ॥ पितामहश्च जगतः पाताचतवत्सक ॥ विष्णुरुवाच ॥ मत्स्थं
जगदिदं वत्समनुषे त्वंहि चोरवत् ॥ ७ ॥ मन्नाभिकमलाज्जातः पुत्रस्त्वं भाषसे वृथा ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ एवं हि वदतो
स्तत्र मुग्धयोरजयोस्तदा ॥ ८ ॥ अहमेव वरो न त्वमहं प्रभुरहं प्रभुः ॥ परस्परं हंतु कामौ च क्रतुः समरोद्यमम् ॥ ९ ॥
युयुधातेऽमरौ वीरौ हंसपक्षीन्द्रवाहनौ ॥ वैरं च्यावैष्णवाश्चैव मिथो युयुधिरेतदा ॥ १० ॥ तावद्विमानगतयः सर्वा वैदे
वजातयः ॥ दिदृक्षवः समाजग्मुः समरं तं महाद्भुतं ॥ ११ ॥ क्षिपंतः पुष्पवर्षाणि पश्यंतः स्वैरमंबरे ॥ सुपर्णवाहनस्त
त्र क्रुद्धो वै ब्रह्मवक्षसि ॥ १२ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ शेषेशयनं करोषि ॥ ३ ॥ ४ ॥ विशोपविश ॥ ५ ॥ आगतमिति ॥ मां विद्धीति शेषः ॥ ६ ॥ पाताचेति ॥ अहमिति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
युयुधातेमरौ ॥ अत्र संधिरार्षः ॥ वैरं च्या इति ॥ गणा इति शेषः ॥ एवमग्रेपि ॥ १० ॥ ११ ॥ सुपर्णवाहनः गरुडवाहनो विष्णुः ॥ १२ ॥ ॥

अस्त्रानिति ॥ पुंस्त्वमार्ष ॥ १३ ॥ तयोःविष्णुब्रह्मणोः ॥ १४ ॥ १५ ॥ ब्रह्मणोपरीत्यत्रसंधिरार्षः ॥ १६ ॥ १७ ॥ भयंकरमिति ॥ वभूवेतिशेषः ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ देवायदूचुस्तदाह ॥ सृष्टिरिति ॥ तस्मैनमोस्त्वितिशेषः ॥ २० ॥ तृणक्षयोपीति ॥ भवेदितिकल्पनमपीतिशेषः ॥ २१ ॥ शिवक्षयंशिवस्था
 मुमोचबाणानसहानस्त्रांश्चविविधान्बहून् ॥ मुमोचाऽथविधिःक्रुद्धोविष्णोरुरसिदुःसहान् ॥ १३ ॥ बाणाननलसं
 काशानस्त्रांश्चबहुशस्तदा ॥ तदाश्चर्यमितिस्पष्टंतयोःसमरगोचरम् ॥ १४ ॥ समीक्ष्यदैवतगणाःशशंसुर्भृशमाकुलाः ॥
 ततोविष्णुःसुसंकुद्धःश्वसन्व्यसनकर्षितः ॥ १५ ॥ माहेश्वरास्त्रमतिमान्संदधेब्रह्मणोपरि ॥ ततोब्रह्माभृशंकुद्धःकंप
 यन्विश्वमेवाहि ॥ १६ ॥ अस्त्रपाशुपतंधोरंसंदधेविष्णुवक्षसि ॥ ततस्तदुत्थितंव्योम्नितपनायुतसन्निभम् ॥ १७ ॥
 सहस्रमुखमत्युग्रंचंडवातभयंकरम् ॥ अस्त्रद्वयमिदंतत्रब्रह्मविष्णवोर्भयंकरम् ॥ १८ ॥ इत्थंवभूवसमरंब्रह्मविष्णवोः
 परस्परम् ॥ ततोदेवगणाःसर्वेविषण्णाभृशमाकुलाः ॥ १९ ॥ ऊचुःपरस्परंतातराजक्षोभेयथाद्विजाः ॥ सृष्टिःस्थि
 तिश्चसंहारस्तिरोभावोप्यनुग्रहः ॥ २० ॥ यस्मात्प्रवर्ततेतस्मैब्रह्मणेचत्रिशूलिने ॥ अशक्यमन्यैर्यदनुग्रहंविनातृ
 णक्षयोप्यत्रयदृच्छयाक्वचित् ॥ २१ ॥ इतिदेवाभयंकृत्वाविचिन्वंतःशिवक्षयम् ॥ जग्मुःकैलासशिखरंयत्रास्तेचंद्रशे
 खरः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वैवममरादृष्टाःपदंतत्पारमेश्वरम् ॥ प्रणेमुःप्रणवाकारंप्रविष्टास्तत्रसद्धानि ॥ २३ ॥ तेपितत्रस
 भामध्येमंडपेमणिविष्टरे ॥ विराजमानमुमयाददृशुर्देवपुंगवम् ॥ २४ ॥ सव्योत्तरेतरपदंतदर्पितकरांबुजम् ॥ स्व
 गणैःसर्वतोजुष्टंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ २५ ॥ वीज्यमानंविशेषज्ञैःस्त्रीजनैस्तीव्रभावनैः ॥ शस्यमानंसदावेदैरनुगृ
 ष्हंतमीश्वरम् ॥ २६ ॥ दृष्ट्वैवमीशममराःसंतोषसलिलेक्षणाः ॥ दंडवद्वृतोवत्सनमश्चक्रुर्महागणाः ॥ २७ ॥ तान
 वेक्ष्यपतिर्देवान्समीपेचाव्हयद्गणैः ॥ अथसंल्हादयन्देवान्देवोदेवशिखामणिः ॥ अवोचदर्थगंभीरंवचनंमधुमंग
 लम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेविद्येश्वरसंहितायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

नं ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सव्येति ॥ सव्येवामेउत्तरंउपरिवर्तमानंइतरपदंदक्षिणपदंस्यतं ॥ तदर्पितेति ॥ तस्मैशिवायार्पितंकरांबुजंयस्मिन्कर्मणिगयथात
 था ॥ २५ ॥ तीव्रभावनैःतीव्राशिवविषयकभावनायेषांतैः ॥ शस्यमानस्तूयमानं ॥ २६ ॥ संतोषसलिलेक्षणाःसंतोषेणसलिलयुक्तानिर्दक्षणानियेषांते ॥
 ॥ २७ ॥ मधुमधुरं ॥ २८ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांसाध्यसाधनखंडेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ प्रादुर्वभूवशभोःस्वंयदालिगंतदाचतौ ॥ दृष्ट्वाशांतौचतत्तेजइत्येतत्पंचमेस्थितम् ॥ १ ॥ वत्सकाःभोदेवाः ॥ स्वस्वकर्मणीति ॥ वर्तत
इत्यनुपज्यते ॥ १ ॥ भाषितंवाधितं ॥ २ ॥ कुमारहेसनकुमारमाध्यामधुरयापरिभाषयावाचा ॥ ३ ॥ तत्रैवयुद्धांगणरूपायां ॥ ४ ॥ वाद्यमिति ॥ अवा
द्यतेतिशेषः ॥ परेशितुःशिवस्य ॥ ५ ॥ आद्यंतमिति ॥ व्याप्येतिशेषः ॥ पंचमंडलमंडितंपंचोपवेशनस्थानयुतं ॥ ६ ॥ तयोःविष्णुब्रह्मणोः ॥ ७ ॥ निगु

ईश्वरउवाच ॥ वत्सकाःस्वस्तिवःकच्चिद्वर्ततेममशासनात् ॥ जगच्चदेवतावंशःस्वस्वकर्मणिकिनवा ॥ १ ॥ प्रागेव
विदितंयुद्धंब्रह्मविष्णवोर्मयासुराः ॥ भवतामभितापेनपौनरुक्तेनभाषितम् ॥ २ ॥ इतिसस्मितयामाध्याकुमारप
रिभाषया ॥ समतोषयदंवायाःसपतिस्तत्सुरब्रजम् ॥ ३ ॥ अथयुद्धांगणंगंतुंहरिधात्रोरधीश्वरः ॥ आज्ञापयद्गणे
शानांशतंतत्रैवसंसदि ॥ ४ ॥ ततोवाद्यंबहुविधंप्रयाणायपरेशितुः ॥ गणेश्वराश्चसंनद्धानानावाहनभूषणाः ॥ ५ ॥
प्रणवाकारमाद्यंतंपंचमंडलमंडितम् ॥ आरुरोहरथंभद्रमंबिकापतिरीश्वरः ॥ ससूनुगणमिन्द्राद्याःसर्वैप्यनुययुःसु
राः ॥ ६ ॥ चित्रध्वजव्यजनचामरपुष्पवर्षसंगीतनृत्यनिवहैरपिवाद्यवर्गैः ॥ संमानितःपशुपतिःपरयाचदेव्यासा
कंतयोःसमरभूमिमगात्ससैन्यः ॥ ७ ॥ समीक्ष्यतुतयोर्युद्धंनिगूढोऽभ्रंशमास्थितः ॥ समाप्तवाद्यनिर्घोषःशांतोरुग
णनिःस्वनः ॥ ८ ॥ अथब्रह्माच्युतौवीरौहंतुकामौपरस्परम् ॥ माहेश्वरेणचाऽस्त्रेणतथापाशुपतेनच ॥ ९ ॥ अस्त्र
ज्वालैरथोदग्धंब्रह्मविष्णवोर्जगत्रयम् ॥ ईशोपितंनिरीक्ष्याथह्यकालप्रलयंभूषम् ॥ १० ॥ महानलस्तंभविभीषणा
कृतिर्वभूवतन्मध्यतलेसनिष्कलः ॥ ११ ॥ तेअस्त्रेचापिसज्वालेलोकसंहरणक्षमे ॥ निपेततुःक्षणेनैवह्याविर्भू
तेमहानले ॥ १२ ॥ दृष्ट्वातदद्भुतंचित्रमस्त्रशांतिकरंशुभम् ॥ किमेतदद्भुताकारमित्युचुश्चपरस्परम् ॥ १३ ॥ अती
न्द्रियमिदंस्तंभमग्निरूपंकिमुत्थितम् ॥ अस्योर्ध्वमपिचाधश्चआवयोर्लक्ष्यमेवहि ॥ १४ ॥ इतिव्यवस्थितौवीरौमि
लितौवीरमानिनौ ॥ तत्परीक्षार्थंप्रतस्थातेऽथसत्वरम् ॥ १५ ॥ आवयोर्मिश्रयोस्तत्रकार्यमेकंनसंभवेत् ॥

इत्युक्त्वासूकरतनुर्विष्णुस्तस्यादिमियिवान् ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दःगुप्तरूपः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तन्मध्यतलेतयोर्विष्णुब्रह्मणोर्मध्यभागे ॥ ११ ॥ तेमाहेश्वरपाशुपते ॥ १२ ॥ तत्तेजः ॥ १३ ॥ स्तंभमित्यत्रपुंस्त्वसा
र्ष ॥ लक्ष्यंद्रष्टव्यं ॥ १४ ॥ प्रतस्थातेथं अत्रसंधिरार्थः ॥ १५ ॥ तस्यमहानलस्यआदिमूलभागंईविवान्गतवान् ॥ १६ ॥ ॥

तदंतमहानलोर्ध्वभागं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वह्निति ॥ अनेनस्तंभस्यापरिच्छिन्नत्वं सूचितं ॥ तयोः ब्रह्मकेतकयोः ॥ २० ॥ परिहासं दर्शयितुं पुष्पस्य च्यवने हेतु
माह ॥ चलितमिति ॥ यतः शिवस्य शिरश्चलितं तस्माच्छिवस्तावनुगृह्णात्विति च्युतमित्यर्थः ॥ २१ ॥ किंत्वमिति ब्रह्मोक्तिः ॥ आदिमस्येत्यादिः केतकोक्तिः
अप्रमेयस्य अपरिच्छेद्यस्य ॥ २२ ॥ संप्रश्यामीति ॥ स्तंभांतमिति शेषः अस्येत्यादिर्ब्रह्मोक्तिः ॥ २३ ॥ २४ ॥ यद्वाच्यमित्युक्तं तदाह ॥ स्तंभांतइति ॥ ननु मिथ्या
तथा ब्रह्माहं सतनुस्तदंतं वीक्षितुं ययौ ॥ भित्वा पातालनिलयंगत्वा दूरतरं हरिः ॥ १७ ॥ नाऽपश्यत्तस्य संस्थानं स्तंभ
स्यानलवर्चसः ॥ श्रांतः ससूकरहरिः प्रापपूर्वरणांगणम् ॥ १८ ॥ अथ गच्छंस्तु व्योम्ना च विधिस्तातपिता तव ॥ दद
शं केतकी पुष्पं किंचिद्विच्युतमद्भुतम् ॥ १९ ॥ अतिसौख्यसमानं बहुवर्षच्युतं तथा ॥ अन्वीक्ष्य च तयोः कृत्यं भगवान्
परमेश्वरः ॥ २० ॥ परिहासं तु कृतवान् कंपनाच्चलितं शिरः ॥ तस्मात्तावनुगृह्णातु च्युतं केतकमुत्तमम् ॥ २१ ॥ किं
त्वं तसि पुष्पे शपुष्पराट् केन वा धृतम् ॥ आदिमस्याप्रमेयस्य स्तंभमध्याच्युतश्चिरम् ॥ २२ ॥ न संप्रश्यामि तस्मात्त्वं ज
ह्याशामंतदर्शने ॥ अस्यांस्तस्य च सेवार्थं हंसमूर्तिरिहागतः ॥ २३ ॥ इतः परं सखे मेऽद्य त्वया कर्तव्यमीप्सितम् ॥ म
या सह त्वया वाच्यमेतद्विष्णोश्च सान्निधौ ॥ २४ ॥ स्तंभांतो वीक्षितो धात्रा तत्र साक्ष्यहमच्युत ॥ इत्युक्त्वा केतकं
तत्र प्रणनाम पुनः पुनः ॥ असत्यमपि शस्तं स्यादापदीत्यनुशासनम् ॥ २५ ॥ समीक्ष्य तत्राऽच्युतमायतश्रमं प्रणष्ट
हर्षंतु न नर्तहर्षात् ॥ उवाचैव न परमार्थमच्युतं षंडात्तवा दः सविधिस्ततोऽच्युतम् ॥ २६ ॥ स्तंभाग्रमेतत्समुदीक्षि
तं हरे तत्रैव साक्षी ननु केतकं त्विदम् ॥ ततोऽवदत्तत्रहिकेतकं मृषातथेति तद्वा त्ववस्तदंतिके ॥ २७ ॥ हरिश्च त
त्सत्यमितीव चिंतयंश्चकार तस्मै विधये नमः स्वयम् ॥ षोडशैरुपचारैश्च पूजयामास तं विधिम् ॥ २८ ॥ विधिं प्रहर्तुं
शठमग्निलिंगतः स ईश्वरस्तत्र बभूव साकृतिः ॥ समुत्थितः स्वामि विलोकनात् पुनः प्रकंपपाणिः परिगृह्य तत्पदम् ॥ २९ ॥
आद्यंतहीनवपुषित्वयिमोहबुद्ध्या भूयान् विमर्श इह नावतिकामनोत्थः ॥ सत्प्रसीद करुणाकरकश्चलनौ मृष्टक्षम
स्वविहितं भवतैव केल्या ॥ ३० ॥ ईश्वर उवाच ॥ वत्स प्रसन्नोऽस्मि हरेय तत्त्वमीशत्वमिच्छन्नपि सत्यवाक्यम् ॥ ब्रूया
स्ततस्ते भविता जनेषु साम्यं मया सत्कृतिरप्यलप्सि ॥ ३१ ॥

कथं वाच्यमत आह ॥ असत्यमिति ॥ २५ ॥ आयतश्रमं दीर्घश्रमम् ॥ षंडेति ॥ षंडवदात्तो वादो येन सः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ शठं कपटयुक्तम् ॥ अग्निलि
गतः अग्निरूपेण ॥ समुत्थितइति ॥ हरिरिति शेषः ॥ तत्पदं ईश्वरचरणम् ॥ परिगृह्याहेति शेषः ॥ २९ ॥ मृष्टं नष्टं ॥ ३० ॥ अलप्सि लभ्येत्यर्थः ॥ ३१ ॥

पृथगात्मनःपृथङ्मूर्तेःक्षेत्रप्रतिष्ठाक्षेत्रेषुपुण्यदेशेषुप्रतिष्ठा ॥ ३२ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांसाध्यसाधनखंडेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ शिवसृष्टोभैरवोयच्चिच्छेदब्रह्मणःशिरः ॥ शिवेनानुगृहीतश्चब्रह्माष्टेतदीरितम् ॥ १ ॥ १ ॥ सःभैरवः ॥ २ ॥ जवसा

इतःपरंतेपृथगात्मनश्चक्षेत्रप्रतिष्ठोत्सवपूजनंच ॥ इतिदेवःपुराप्रीतःसत्येनहरयेपरम् ॥ ददौस्वसाम्यमत्यर्थंदेवसं
घेचपश्यति ॥ ३२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणेविद्येश्वरसंहितायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ ससर्जा
थमहादेवःपुरुषंकंचिदद्भुतम् ॥ भैरवाख्यंभ्रुवोर्मध्याद्ब्रह्मदर्पजिघांसया ॥ १ ॥ सवैतदातत्रपतिंप्रणम्यशिवमंगणे ॥
किंकार्यंकरवाण्यत्रशीघ्रमाज्ञापयप्रभो ॥ २ ॥ वत्सयोऽयंविधिःसाक्षाज्जगतामाद्यदैवतम् ॥ नूनमर्चयस्वङ्गेनतिग्मे
नजवसापरम् ॥ ३ ॥ सवैगृहीत्वैककरेणकेशंतत्पंचमंदृप्तमसत्यभाषणम् ॥ छित्वाशिरांस्यस्यनिहंतुमुद्यतःप्रकंपय
नृखड्गमतिस्फुटंकरैः ॥ ४ ॥ पितातवोत्सृष्टविभूषणांबरस्त्रगुत्तरीयामलकेशसंहतिः ॥ प्रवातरंभेवलतेवचंचलःपपा
तवैभैरवपादपंकजे ॥ ५ ॥ तावद्विधिंतातदिदृक्षुरच्युतःरूपालुरस्मत्पतिपादपल्लवम् ॥ निषिच्यवाष्पैरवदत्कृतांज
लिर्यथाशिशुःस्वंपितरंकलाक्षरम् ॥ ६ ॥ अच्युतउवाच ॥ त्वयाप्रयत्नेनपुराहिदत्तंयदस्यपंचाननमीशचिन्हम् ॥
तस्मात्क्षमस्वाद्यमनुग्रहार्हंकुरुप्रसादंविधयेह्यमुष्मै ॥ ७ ॥ इत्यर्थितोऽच्युतेनेशस्तुष्टःसुरगणांगणे ॥ निवर्तयामा
सतदाभैरवंब्रह्मदंडतः ॥ ८ ॥ अथाहदेवःकितवंविधिंविगतकंधरम् ॥ ब्रह्मंस्त्वमर्हणाकांक्षीशठमीशत्वमास्थितः ॥
॥ ९ ॥ नातस्तेसत्कृतिर्लोकेभूयात्स्थानोत्सवादिकम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्वामिन्प्रसीदाद्यमहाविभूतेमन्येवरंवरदमे
शिरसःप्रमोक्षम् ॥ १० ॥ नमस्तुभ्यंभगवतेबंधवेविश्वयोनये ॥ सहिष्णवेसर्वदोषाणांशंभवेशैलधन्वने ॥ ११ ॥

वेगेन ॥ परंश्रेष्ठं ॥ ३ ॥ ४ ॥ पिताब्रह्मा ॥ प्रवातरंभाप्रकृष्टवातयुताकदली ॥ ५ ॥ दिदृक्षुरिति ॥ रिरक्षुरितिपाठांतरं ॥ अस्मत्पतिःशिवः ॥ कलाक्ष
रमव्यक्तमधुरध्वनियुतवर्णं ॥ ६ ॥ अस्यब्रह्मणः ॥ ७ ॥ ८ ॥ कितवंकपटयुक्तम् ॥ ९ ॥ वरमिति ॥ भवदनुग्रहाच्छिरोमोक्षमपिवरमेवमन्यइत्यर्थः ॥
यस्यानुग्रहमिच्छामितस्यसर्वहराम्यहमितिभगवदुक्तेरितिभावः ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अराजेति ॥ नराजभयंयत्रतदित्यर्थः ॥ नशिष्यतिनस्थास्यति ॥ जगत्सर्वविनश्यतीतिपाठांतरं ॥ अतएवाहमनुः ॥ अराजकेहिलोकेस्मिन्सर्वतोविद्रुते
भयात् ॥ रक्षार्थमस्यसर्वस्यराजानमसृजत्प्रभुरिति ॥ १२ ॥ वैतानिकेषुअग्निहोत्रादिषु ॥ गृह्येषुस्मार्तेषु ॥ १३ ॥ निष्फलइति ॥ परमेष्ठिनोवाएषयज्ञोग्र
आसीदितिश्रुतेः ॥ १४ ॥ १५ ॥ तत्पार्श्वात्शिवपार्श्वात् ॥ १६ ॥ केतकःशिवंप्रार्थयत् ॥ नमइति ॥ १७ ॥ मिथ्यादोषःमिथ्याभाषणप्रयुक्तदोषः ॥
॥ १८ ॥ भगवानिति ॥ आहेतिशेषः ॥ १९ ॥ मदीयाःविष्णुप्रभृतयः ॥ वितानव्याजेनमंडपरचनानिमित्तेन ॥ २० ॥ केतकमिति ॥ केतकंविधिमाध

ईश्वरउवाच ॥ अराजभयमेतद्वैजगत्सर्वंनशिष्यति ॥ ततस्त्वंजहिदंडार्हंवहलोकधुरंशिशो ॥ १२ ॥ वरंददामिते
तत्रगृहाणदुर्लभंपरम् ॥ वैतानिकेषुगृह्येषुज्ञेषुचभवान्गुरुः ॥ १३ ॥ निष्फलस्त्वद्वृत्तेयज्ञःसांगश्वसहदक्षिणः ॥
अथाहदेवःकितवंकेतकंकूटसाक्षिणम् ॥ १४ ॥ ररेकेतकदुष्टत्वंशठदूरमितोव्रज ॥ ममापिप्रेमतेपुष्पेमाभूत्पूजा
स्वितःपरम् ॥ १५ ॥ इत्युक्तेतत्रदेवेनकेतकंदेवजातयः ॥ सर्वानिवारयामासुस्तत्पार्श्वादन्यतस्तदा ॥ १६ ॥ के
तकउवाच ॥ नमस्तेनाथमेजन्मनिष्फलंभवदाज्ञया ॥ सफलंक्रियतांतातक्षम्यतांममकिल्बिषम् ॥ १७ ॥ ज्ञाना
ज्ञानकृतंपापंनाशयत्येवतेस्मृतिः ॥ तादृशेलयिदृष्टेमेमिथ्यादोषःकुतोभवेत् ॥ १८ ॥ तथास्तुतस्तुभगवान्केतके
नसभातले ॥ नमेत्तद्वारणयोग्यंसत्यवागहमीश्वरः ॥ १९ ॥ मदीयास्त्वांधरिष्यंतिजन्मतेसफलंततः ॥ त्वंवैवितान
व्याजेनममोपरिभविष्यसि ॥ २० ॥ इत्यनुगृह्यभगवान्केतकंविधिमाधवौ ॥ विरराजसभामध्येसर्वदेवैरभिष्टुतः
॥ २१ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेविद्येश्वरसंहितायांषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ तत्रांतरेतौचनाथंप्रण
म्यविधिमाधवौ ॥ बद्धांजलिपुटौतूष्णींतस्थतुर्दक्षवामगौ ॥ १ ॥ तत्रसंस्थाप्यतौदेवंसकुटुंबंवरासने ॥ पूजयामास
तुःपूज्यंपुण्यैःपुरुषवस्तुभिः ॥ २ ॥

वौचानुगृह्येत्यन्वयः ॥ २१ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांसाध्यसाधनखंडेब्रह्मकेतकशापप्रदानादिवर्णनंनामषष्ठोऽध्यायः
॥ ६ ॥ आनमःशिवाय ॥ आनर्चतुःशिवंविष्णुब्रह्माणौशंकरस्तयोः॥दिदेशर्लिङ्गपूजादिसप्तमेतन्निरूप्यते॥ १ ॥ दक्षवामगौदक्षिणभागेवामभागेचक्रमेण
स्थितौ ॥ १ ॥ २ ॥ पुरुषवस्तुभिःपुरुषसंभवपदार्थैः ॥ २ ॥

पौरुषं पुरुषसंकल्पप्रभवं प्राकृतं प्रकृतिसंभवं किंचिद्दीर्घकालिकं किंचिच्चाल्पकालिकं ॥ पौरुषप्राकृतवस्तुविवेकदिग्गत्रैवातिमाध्याये प्रदर्शिता ॥ यद्वर्जितं च नि
ल्यं च तद्विपौरुषमुच्यत इत्यादिभिः ॥ पौरुषवस्तुभिरर्चने फलातिशय उक्तोऽत्रैव पंचदशे ॥ तदवार्क्यरिवर्तते प्राकृतद्रव्यपूजकाः ॥ तदूर्ध्वहिम्रजं स्येते पौरुषद्र
व्यपूजका इति ॥ तत्र हि विधेष्वपि वस्तुपूजलक्षणैरेव पूजयामासतुरिति भावः ॥ तान्येव वस्तून् याह ॥ हारोति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पतियोग्यैः स्वामिपूजाहैः ॥ पञ्चल
भ्यैः जीवानामप्राप्यैः ॥ हेहितध्वजलोकहिताय ध्वजभूतश्रेष्ठसनत्कुमार ॥ ६ ॥ पारंपर्यचिकीर्षया पूज्यैरेव कर्तव्यमिति परंपरागतक्रमस्य कर्तुमिच्छया ॥

पौरुषं प्राकृतं वस्तुज्ञेयं दीर्घाल्पकालिकम् ॥ हारनूपुरकेयूरकिरीटमणिकुण्डलैः ॥ ३ ॥ यज्ञसूत्रोत्तरीयस्त्रक्षौममा
ल्यांगुलीयकैः ॥ पुष्पतांबूलकर्पूरचंदनागुरुलेपनैः ॥ ४ ॥ धूपदीपसितच्छत्रव्यजनध्वजचामरैः ॥ अन्यैर्दिव्योप
हारैश्च वाङ्मनोतीतवैभवैः ॥ ५ ॥ पतियोग्यैः पञ्चलभ्यैस्तौ समार्चयतां पतिम् ॥ यद्यच्छ्रेष्ठतमं वस्तु पतियोग्यं हि त
ध्वज ॥ ६ ॥ तद्वस्त्वखिलमीशोपि पारंपर्यचिकीर्षया ॥ सभ्यानां प्रददौ तृष्टः पृथक् तत्र यथाक्रमं ॥ ७ ॥ कोलाहलो
महानासीत् तत्र तद्वस्तु गृह्यताम् ॥ तत्रैव ब्रह्मविष्णुभ्यां चार्चितः शंकरः पुरा ॥ ८ ॥ प्रसन्नः प्राहतौ नम्रौ सस्मितं भक्तिव
र्धनः ॥ ईश्वर उवाच ॥ तुष्टोऽहमद्यवांस्तसौ पूजयाऽस्मिन् महादिने ॥ ९ ॥ दिनमेतत्ततः पुण्यं भविष्यति महत्तरम् ॥
शिवरात्रिरिति ख्यातातिथिरेषाममप्रिया ॥ १० ॥ एतत्कालेतु यः कुर्यात्पूजां मल्लिगवेरयोः ॥ कुर्यात्तु जगतः कृत्यं स्थि
तिसर्गादिकं पुमान् ॥ ११ ॥ शिवरात्रावहोरात्रं निराहारोजितैर्द्रियः ॥ अर्चयेद्वायथान्यायं यथाबलमवंचकः ॥ १२ ॥
यत्फलं मम पूजायां वर्षमेकं निरंतरम् ॥ तत्फलं लभते सद्यः शिवरात्रौ मदर्चनात् ॥ १३ ॥ मद्धर्मवृद्धिकालोऽयं चंद्रका
ल इवांबुधेः ॥ प्रतिष्ठाद्युत्सवो यत्र मामकोमंगलायनः ॥ १४ ॥ यत्पुनः स्तंभरूपेण स्वाविरासमहं पुरा ॥ सकालो मार्ग
शीर्षेतु स्याद् आर्द्राक्षमर्भकौ ॥ १५ ॥ आर्द्रायां मार्गशीर्षेतु यः पश्येन्मामुमासखम् ॥ महेश्वरमपि वालिं सगुहादपि मे
प्रियः ॥ १६ ॥ अलं दर्शनमात्रेण फलं तस्मिन् दिने शुभे ॥ अभ्यर्चनं चेदधिकं फलं वाचामगोचरम् ॥ १७ ॥ रणरं
गतलेऽमुष्मिन् यदहं लिङ्गवर्ष्मणा ॥ जृम्भितो लिङ्गवत्तस्मा लिङ्गस्थानमिदं भवेत् ॥ १८ ॥

सभ्यानां तत्र स्थितानां ॥ ७ ॥ ८ ॥ तौ विष्णुब्रह्माणौ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १३ ॥ १३ ॥ मंगलायनः मंगलस्य प्रापकः ॥ स्वाविरासं शोभनतया प्रादुरभवम् ॥
॥ १४ ॥ आर्द्राक्षमिति ॥ आर्द्राक्षत्ररुद्रो देवतेत्यादिश्रुतेस्तस्य रुद्रदेवताकत्वादिति भावः ॥ १५ ॥ अलं पर्याप्तं ॥ १६ ॥ रणरंगतले युद्धभूमौ ॥ १७ ॥
जृम्भितः प्रकटीभूतः ॥ १८ ॥

भोगावहंसुखस्यप्रापकं ॥ १९ ॥ २० ॥ ख्यातिमिति ॥ असौयस्ताम्रोअरुणइत्यादिश्रुतिःप्रदीप्ताग्रेरुणवर्णत्वात्तत्सादृश्यंचैतत्ख्यातौबीजमितिभावः ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ जनावासंजननिवासस्थानंभविष्यतीतिसंबध्यते ॥ २३ ॥ संस्मृतिमात्रेण ॥ ममेतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ अर्चयित्वेति ॥ फलंलभतइ
तिशेषः ॥ फलमेवाह ॥ सालोक्यमिति ॥ एषांस्वरूपंवक्ष्यते ॥ २६ ॥ एतेमोक्षाः ॥ क्रियादीनांस्थापनपूजनादीनां ॥ २७ ॥ २८ ॥ उत्थापयदिति ॥

अनाद्यंतमिदंस्तंभमणुमात्रंभविष्यति ॥ दर्शनार्थंहिजगतांपूजनार्थंहिपुत्रकौ ॥ १९ ॥ भोगावहमिदंलिंगंभुक्तिमु
क्त्येकसाधनं ॥ दर्शनस्पर्शनध्यानाजंतूनांजन्ममोचनं ॥ २० ॥ अनलाचलसंकाशंयदिदंलिंगमुत्थितम् ॥ अरुणा
चलमित्येवतदिदंख्यातिमेप्यति ॥ २१ ॥ अत्रतीर्थंचबहुधाभविष्यतिमहत्तरम् ॥ मुक्तिरप्यत्रजंतूनांवासेनमरणे
नच ॥ २२ ॥ रथोत्सवादिकल्याणंजनावासंतुसर्वतः ॥ अत्रदत्तंहुतंजप्तंसर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ २३ ॥ मत्क्षेत्रादपिसर्व
स्मात्क्षेत्रमेतन्महत्तरम् ॥ अत्रसंस्मृतिमात्रेणमुक्तिर्भवतिदेहिनाम् ॥ २४ ॥ तस्मान्महत्तरमिदंक्षेत्रमत्यंतशोभनं ॥
सर्वकल्याणसंपूर्णसर्वमुक्तिकरंशुभम् ॥ २५ ॥ अर्चयित्वाऽत्रमामेवलिंगेलिंगिनमीश्वरम् ॥ सालोक्यंचैवसामीप्यं
सारूप्यंसाष्टिरेवच ॥ २६ ॥ सायुज्यमितिपंचैतौक्रियादीनांफलंमत्तम् ॥ सर्वेपियूयंसकलंप्राप्स्यथाशुमनोरथम् ॥
॥ २७ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ इत्यनुगृह्यभगवान्विनतौविधिमाधवौ ॥ यत्पूर्वंप्रहतंयुद्धेतयोःसैन्यंपरस्परम् ॥
॥ २८ ॥ तदुत्थापयदत्यर्थंस्वशक्त्याऽमृतधारया ॥ तयोर्मौढ्यंचवैरंचव्यपनेतुमुवाचतौ ॥ २९ ॥ सकलंनिष्कलं
चेतिस्वरूपद्वयमस्तिमे ॥ नान्यस्यकस्यचित्तस्मादन्यःसर्वोप्यनीश्वरः ॥ ३० ॥ पुरस्तात्स्तंभरूपेणपश्चाद्रूपेणचा
भंकौ ॥ ब्रह्मत्वंनिष्कलंप्रोक्तमीशत्वंसकलंतथा ॥ ३१ ॥ द्वयंममैवसंसिद्धंनमदन्यस्यकस्यचित् ॥ तस्मादीशत्वम
न्येषांयुवयोरपिनक्वचित् ॥ ३२ ॥ तदज्ञानेनवांवृत्तमीशमानंमहाद्भुतम् ॥ तन्निराकर्तुमत्रैवमुत्थितोऽहंरणक्षितौ ॥
॥ ३३ ॥ त्यजतमानमात्मीयंमयीशेकुरुतंतमितिम् ॥ मत्प्रसादेनलोकेषुसर्वोप्यर्थःप्रकाशते ॥ ३४ ॥ गुरुक्तिर्व्यजकं
तत्रप्रमाणंवापुनःपुनः ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदंगूढंभवत्प्रीत्याभणाम्यहम् ॥ ३५ ॥ ॥ ॥

अडभावआर्षः ॥ तौविधिमाधवौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ रूपेणमूर्तिरूपेण ॥ प्रोक्तमिति ॥ क्रमेणेतिशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ईशमानमीश्वरत्वाभिमानः ॥
उत्थितःप्रादुर्भूतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ गुरुक्तिरिति ॥ गुरुभक्तिरितिपाठांतरं ॥ व्यजकंप्रकाशकं ॥ तत्रसर्वार्थप्रकाशने ॥ ३५ ॥ ॥

कलाकलंसकलंनिष्कलंच ॥ ३६ ॥ ब्रह्मपदार्थनिर्वक्ति ॥ बृहत्वादिति ॥ सर्वव्यापित्वाज्जगतोवर्धकत्वाच्चेत्यर्थः ॥ एवमात्मपदार्थनिर्वक्ति ॥ समत्वादिति ॥ सर्वदैकरूपत्वादित्यर्थः ॥ समंताव्यापकत्वाच्चेतिपाठांतरं ॥ आत्मेति ॥ सततमततिव्याप्नोतीत्यात्मा ॥ अतसातत्यगमने ॥ ३७ ॥ अनुग्रहाद्यमिति ॥ व्युत्क्रमेणेदमुक्तमित्यनुपदं व्यक्तीभविष्यति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्रतिष्ठितस्थापितं ॥ सोहंतदात्मकोहं ॥ अप्रतिष्ठोपि सर्वव्यापकत्वाद्यत्रकुत्रचिदस्थितोपि ॥ ४४ ॥ मत्सान्यमत्सारूप्यमदैक्यमत्सायुज्यम् ॥ ४५ ॥ कुतोवेरस्यगौणत्वंतदाह ॥ लिंगाभावइति ॥ लिंगाभावेसर्व

अहमेवपरंब्रह्ममत्स्वरूपंकलाकलम् ॥ ब्रह्मत्वादीश्वरश्चाहंकृत्यमेनुग्रहादिकं ॥ ३६ ॥ बृहत्ताद्वृहणत्वाच्चब्रह्माहंब्रह्मकेशवौ ॥ समत्वाद्यापकत्वाच्चतथैवात्माहमर्भकौ ॥ ३७ ॥ अनात्मानः परे सर्वे जीवा एव न संशयः ॥ अनुग्रहाद्यं सर्गांतजगत्कृत्यंचपंचकम् ॥ ३८ ॥ ईशत्वादेवमेनित्यं नमदन्यस्य कस्यचित् ॥ आदौ ब्रह्मत्वबुद्ध्यर्थं निष्कलं लिंगमुत्थितम् ॥ ३९ ॥ तस्मादज्ञातमीशत्वं व्यक्तं द्योतयितुं हि वां ॥ सकलोहमतोजातः साक्षादीशस्तु तत्क्षणात् ॥ ४० ॥ सकलत्वमतोज्ञेयमीशत्वं मयि सत्वरम् ॥ यदिदं निष्कलं स्तंभं मम ब्रह्मत्वबोधकम् ॥ ४१ ॥ लिंगलक्षणयुक्तत्वान्मम लिंगं भवेदिदम् ॥ तदिदं नित्यमभ्यर्च्य युवाभ्यामत्र पुत्रकौ ॥ ४२ ॥ मदात्मकमिदं नित्यं मम सान्निध्यकारणम् ॥ महत्पूज्यमिदं नित्यमभेदाल्लिंगलिङ्गिनोः ॥ ४३ ॥ यत्र प्रतिष्ठितं येन मदीयं लिंगमीदृशम् ॥ तत्र प्रतिष्ठितः सोहमप्रतिष्ठोपि वत्सकौ ॥ ४४ ॥ मत्सान्यमेकलिंगस्य स्थापने फलमीरितम् ॥ द्वितीये स्थापिते लिंगे मदैक्यं फलमेव हि ॥ ४५ ॥ लिंगं प्राधान्यतः स्थाप्यं तथा वेरंतु गौणकम् ॥ लिंगाभावेन तत्क्षेत्रं सवेरमपि सर्वतः ॥ ४६ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ब्रह्मविष्णु ऊचतुः ॥ सर्गादिपंचकृत्यस्य लक्षणं ब्रूहि नो प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ मत्कृत्यबोधनं गुह्यं कृपया प्रब्रवीमिवाम् ॥ १ ॥ सृष्टिः स्थितिश्च संहारस्तिरोभावोऽप्यनुग्रहः ॥ पंचैव मे जगत्कृत्यं नित्यसिद्धमजाच्युतौ ॥ २ ॥ सर्गः संसारसंरंभस्तत्प्रतिष्ठास्थितिर्मता ॥ संहारो मर्दनं तस्य तिरोभावस्तदुत्क्रमः ॥ ३ ॥ तः सवेरमपि तत्स्थानं क्षेत्रं न भवेदित्यर्थः ॥ ४६ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहिता टीकायां सारवोधि न्यालिंगपूजादिवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ शंकरः प्राह तौ स्वीयं सृष्ट्याद्यं कृत्यं पंचकम् ॥ प्रणवादिस्वरूपं च तदष्टमइहोच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ सृष्ट्यादीनां लक्षणमाह ॥ सर्गइति ॥ संसारसंरंभः संसारारंभः तत्प्रतिष्ठातद्बुद्धिः ॥ तस्य संसारस्य ॥ तदुत्क्रमः जीवानां तस्मात्संसारदुद्धारः ॥ ३ ॥

तन्मोक्षः तस्मात्संसारतमुक्तिः ॥ अन्यः भूत्यादिः तूष्णीं केवलं गोपुरविबवत् यथा गोपुरस्य पुरद्वारस्य जलादौ प्रतिविंबलोकप्रवेशादिव्यापारयुक्तं भासते तद्वदित्यर्थः ॥ ४ ॥ संसारपरिजृम्भणं कर्मवशेन प्राणिनां संसारस्य हानोपादानव्यापाररूपं पंचममनुग्रहः मयि आकाशात्मनि ॥ ५ ॥ इदं सृष्ट्यादिकम् ॥ यथा दृश्यते तत्कथनमुखेन सर्गादीनां स्थानान्याह ॥ सृष्टिरिति ॥ जगतइति शेषः ॥ ६ ॥ तदेव व्यक्ततया दर्शयति ॥ सृज्यत इति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ रुद्र

तन्मोक्षोऽनुग्रहस्तन्मे कृत्यमेवं हि पंचकम् ॥ कृत्यमेतद्वहत्यन्यस्तूष्णीं गोपुरविबवत् ॥ ४ ॥ सर्गादियच्चतुः कृत्यं संसारपरिजृम्भणम् ॥ पंचमं मुक्तिहेतुर्वैनित्यं मयि च सुस्थिरम् ॥ ५ ॥ तदिदं पंचभूतेषु दृश्यते मामकैर्जनैः ॥ सृष्टिर्भूमौ स्थितिस्तोयसंहारः पावके तथा ॥ ६ ॥ तिरोभावोऽनिलेतद्वदनुग्रह इहं बरे ॥ सृज्यते धरया सर्वमद्भिः सर्वं प्रवर्द्धते ॥ ७ ॥ अर्धते ते जसा सर्वं वायुना चापनीयते ॥ व्योम्नानुगृह्यते सर्वं ज्ञेयमेवं हि सूरिभिः ॥ ८ ॥ पंचकृत्यमिदं बोद्धुं ममास्ति मुखपंचकम् ॥ चतुर्दिक्षु चतुर्वक्त्रं तन्मध्ये पंचमं मुखम् ॥ ९ ॥ युवाभ्यां तपसालब्धमेतत्कृत्यद्वयं सुतौ ॥ सृष्टिस्थित्यभिधं भाग्यं मत्तः प्रीतादिति प्रियम् ॥ १० ॥ तथारुद्रमहेशाभ्यामन्यत्कृत्यद्वयं परम् ॥ अनुग्रहाख्यं केनापि लब्धुं नैव हि शक्यते ॥ ११ ॥ तत्सर्वपौर्विकं कर्म युवाभ्यां कालविस्मृतम् ॥ न तद्गुह्यमहेशाभ्यां विस्मृतं कर्म तादृशम् ॥ १२ ॥ रूपे वेशे च कृत्ये च वाहने चासने तथा ॥ आयुधादौ च मत्साम्यमस्माभिस्तत्कृते कृतम् ॥ १३ ॥ मद्भ्यानविरहाद्वत्सौमौढ्यं वामेव मागतम् ॥ मज्ज्ञाने सति नैवं स्यान्मानं रूपं महेशवत् ॥ १४ ॥ तस्मान्मज्ज्ञानसिद्ध्यर्थं मंत्रमोकारनामकम् ॥ इतः परं प्रजपतं मामकं मानभंजनम् ॥ १५ ॥ उपादिशं निजं मंत्रमोकारमुरुमंगलम् ॥ ओंकारो मन्मुखाज्ज्ञेयप्रथमं त्प्रबोधकः ॥ १६ ॥ वाचकोऽयमहं वाच्यो मंत्रोऽयं हि मदात्मकः ॥ तदनुस्मरणं नित्यं ममानुस्मरणं भवेत् ॥ १७ ॥ अकार उत्तरात्पूर्वमुकारः पश्चिमाननात् ॥ मकारो दक्षिणमुखाद्भिदुःप्राङ्मुखतस्तथा ॥ १८ ॥ ॥

महेशाभ्यामद्भिभूतिभ्यां कृत्यद्वयं संहारतिरोभावरूपं ॥ ११ ॥ पौर्विकं पूर्वकाले संपादितं ॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्कृते रुद्रमहेशकृते ॥ १४ ॥ मानभंजनं अभिमानस्य नाशकम् ॥ १५ ॥ उपादिशमिति ॥ अहमितिशेषः ॥ १६ ॥ मदात्मक इति ॥ वाच्यवाचकयोरेवादिता भावः ॥ तदनुस्मरणं ओंकारस्मरणम् ॥ १७ ॥ उत्तरान्मुखात् बिदुर्नुस्वारः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

असौओंकारः ॥ विजृम्भितःविस्तृतःएकीभूतःसंहिताक्षरः ॥ १९ ॥ सर्वजगत् ॥ वेदेति ॥ वेदाश्चस्त्रीपुंसभेदेनभौतिकशरीरवर्गद्वयंचेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ शिवेति ॥ प्रणवइतिशेषः ॥ २० ॥ अस्मात्प्रणवात् ॥ सकलस्यजगतः ॥ अकारादीति ॥ अकारान्नकारउकारान्मकारइत्यादिक्रमेणैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ पंचअकारादिलकारांताः ॥ शिरश्चतुरिति ॥ शिरइत्यनेनोपरितनमुखंलक्ष्यते ॥ गायत्रिःह्रस्वत्वमार्ष ॥ २२ ॥ ततःगायत्र्याः ॥ इतःपंचाक्षरमंत्रात् ॥ २३ ॥

नादोमध्यमुखादेवंपंचधाऽसौविजृम्भितः ॥ एकीभूतःपुनस्तद्वदोमित्येकाक्षरोभवत् ॥ १९ ॥ नामरूपात्मकंसर्ववेदभूतकुलद्वयम् ॥ व्याप्तमेतेनमंत्रेणशिवशक्तयोश्चबोधकः ॥ २० ॥ अस्मात्पंचाक्षरंजज्ञेबोधकंसकलस्यतत् ॥ अकारादिक्रमेणैवनकारादियथाक्रमम् ॥ २१ ॥ अस्मात्पंचाक्षराज्जातामातृकाःपंचभेदतः ॥ तस्माच्छिरश्चतुर्वक्त्रात्रिपाद्गायत्रिरेवहि ॥ २२ ॥ वेदःसर्वस्ततो जज्ञेततो वैमंत्रकोटयः ॥ तत्तन्मंत्रेणतत्सिद्धिःसर्वसिद्धिरितो भवेत् ॥ २३ ॥ अनेनमंत्रकंदेनभोगोमोक्षश्चसिद्ध्यति ॥ सकलामंत्रराजानःसाक्षाद्भोगप्रदाःशुभाः ॥ २४ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ पुनस्तयोस्तत्रतिरःपटंगुरुःप्रकल्प्यमंत्रंचसमादिशत्परम् ॥ निधायतच्छीर्ष्णिकरांबुजंशनैरुदङ्मुखंसंस्थितयोःसहांविकः ॥ २५ ॥ त्रिरुच्चार्याग्रहीन्मंत्रंयंत्रतंत्रोक्तिपूर्वकम् ॥ शिष्यौचतौदक्षिणायामात्मानंचसमर्प्ययत् ॥ २६ ॥ प्रबद्धहस्तौकिलतौतदंति केतमेवदेवजगदतुर्जगद्गुरुम् ॥ २७ ॥ ब्रह्माच्युतावूचतुः ॥ नमोनिष्कलरूपायनमोनिष्कलतेजसे ॥ नमःसकलनाथायनमस्तेसकलात्मने ॥ २८ ॥ नमःप्रणववाच्यायनमःप्रणवलिंगिने ॥ नमःसुष्ट्यादिकर्त्रेचनमःपंचमुखायते ॥ २९ ॥ पंचब्रह्मस्वरूपायपंचकृत्यायतेनमः ॥ आत्मनेब्रह्मणेतुभ्यमनंतगुणशक्तये ॥ ३० ॥ सकलालरूपायशंभवेगुरवेनमः ॥ इतिस्तुत्वागुरुपदैर्ब्रह्माविष्णुश्चनेमतुः ॥ ३१ ॥ ईश्वरउवाच ॥ वत्सकौसर्वतत्वंचकथितंदर्शितंचवाम् ॥ जपतंप्रणवंमंत्रंदेवीदिष्टमदात्मकम् ॥ ३२ ॥ ज्ञानंचसुस्थिरंभाग्यंसर्वंभवतिशाश्वतं ॥ आर्द्रायांचचतुर्दश्यां तज्जाप्यंतक्षयंभवेत् ॥ ३३ ॥ सूर्यगत्यामहार्द्रायामेकंकोटिगुणंभवेत् ॥ मृगशीर्षांतिमोभागःपुनर्वस्वादिमस्तथा ॥ ३४ ॥ आर्द्रासमंसदाज्ञेयंपूजाहोमादितर्पणे ॥ दर्शनंतुप्रभातेचप्रातःसंगवकालयोः ॥ ३५ ॥

॥ २४ ॥ तयोःविष्णुब्रह्मणोः ॥ पटवस्त्रम् ॥ प्रकल्प्यप्रसार्य ॥ गोपनार्थमितिभावः ॥ तच्छीर्ष्णितयोर्विष्णुब्रह्मणोर्मस्तके ॥ २५ ॥ अग्रहीत् अग्राहयत् ॥ शिष्यौविष्णुब्रह्मणौ ॥ दक्षिणायांदक्षिणादानार्थं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ नेमतुःप्रणामंचक्रतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सूर्येति ॥ सूर्याविष्टितायामार्द्रायामित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सद्ब्रह्मैः पार्थिवादिभिः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहिता टीकायां सारबोधिन्यां साध्यसाधनखंडे पंचकृत्यादिवर्णनं नामाऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ द्रव्याणि लिङ्गनिर्माणतत्प्रतिष्ठाविधिस्तथा ॥ मूर्तिपूजाप्रकारश्च नवमेऽन्निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ तटेन दीतीरे ॥ २ ॥ आरोप्यं स्थाप्यम् ॥ पुण्यतीर्थादौ स्थापने हेतुमाह ॥ यत्रेति ॥ पार्थिवेन पृथिवीसंबन्धिद्रव्येण आप्येन जलमयेन ॥ तैजसेन धातुमयेन ॥

चतुर्दशी तथा ग्राह्यानि शीथव्यापिनी भवेत् ॥ प्रदोषव्यापिनी चैव परयुक्ता प्रशस्यते ॥ ३६ ॥ लिङ्गं वेरं च मेतुल्यं यजतां लिङ्गमुत्तमम् ॥ तस्मात्लिङ्गं परं पूज्यं वेरादपि मुमुक्षुभिः ॥ ३७ ॥ लिङ्गमोकारमंत्रेण वेरं पंचाक्षरेण तु ॥ स्वयमेव हि सद्ब्रह्मैः प्रतिष्ठाप्यं परैरपि ॥ ३८ ॥ पूजयेदुपचारैश्च मत्पदं सुलभं भवेत् ॥ इति शास्यतथा शिष्यौ तत्रैवांस्तर्हितः शिवः ॥ ३९ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कथं लिङ्गं प्रतिष्ठाप्यं कथं वा तस्य लक्षणम् ॥ कथं वा तत्समभ्यर्च्य देशे काले च केन हि ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ युष्मदर्थं प्रवक्ष्यामि बुध्यतामवधानतः ॥ अनुकूले शुभे काले पुण्ये तीर्थे तटे तथा ॥ २ ॥ यथेष्टं लिङ्गमारोप्यं यत्र स्यान्नित्यमर्चनम् ॥ पार्थिवेन तथाप्येन तैजसेन यथारुचि ॥ ३ ॥ कल्पलक्षणसंयुक्तं लिङ्गं पूजाफलं लभेत् ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तं सद्यः पूजाफलप्रदम् ॥ ४ ॥ चरे विशिष्यते सूक्ष्मं स्थावरे स्थूलमेव हि ॥ सलक्षणं सपीठं च स्थापयेच्छिवनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मंडलं चतुरस्रं वा त्रिकोणमथ वा तथा ॥ खट्वांगवन्मध्यसूक्ष्मं लिङ्गपीठं महाफलम् ॥ ६ ॥ प्रथमं मृच्छिलादिभ्यो लिङ्गं लोहादिभिः कृतम् ॥ येन लिङ्गतेन पीठं स्थावरे हि विशिष्यते ॥ ७ ॥ लिङ्गं पीठं चरेत्वेकं लिङ्गं वाणकृतं विना ॥ लिङ्गप्रमाणं कर्तृणां द्वादशांगुलमुत्तमम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ कल्पलक्षणसंयुक्तं शैवादिषु ये कल्पाः लिङ्गप्रकारविधय उक्तास्तल्लक्षणयुक्तं लिङ्गं कार्यमिति शेषः ॥ ४ ॥ चरे चलनयोग्ये सूक्ष्मं स्वल्पं ॥ ५ ॥ खट्वांगवदिति ॥ दंडारोपितशिरः कपालात्मको ध्वजः खट्वांगमिति मिताक्षरायां विज्ञानेश्वरः ॥ ६ ॥ मृच्छिलादिभ्यः निर्मातव्यमिति शेषः ॥ येन द्रव्येण ॥ ७ ॥ वाणलिङ्गेऽयं नियमो नास्तीत्याह ॥ लिङ्गमिति ॥ ८ ॥

एकांगुलन्यूनमेकादशांगुलं ॥ ९ ॥ निर्माणप्रकारमाह ॥ गर्भगृहे मध्यगृहे ॥ १० ॥ दिग्द्वारेद्विति ॥ पूर्वस्यां पश्चिमायां च दिशि मुख्ये तद्द्वारे कार्ये इत्यर्थः ॥ नवरत्ना
न्याह ॥ नीलमिति ॥ ११ ॥ मध्येलिंगमिति ॥ लिंगस्य मध्ये स्थापनप्रदेशे पूर्वोक्तरत्नरूपं महद्द्रव्यं निक्षिपेदित्यर्थः ॥ पारे मध्ये पट्ट्या वेत्यव्ययीभावसमा
सः ॥ १२ ॥ सद्याद्यैः सद्योजातमित्यादिभिः पंचभिर्मन्त्रैः ॥ पंचस्थाने पूर्वादिदिक्षु मध्ये चेत्त्यर्थः ॥ सकुलं सपरिवारं ॥ १३ ॥ जडंगृहारामवस्त्रादि ॥ अजडं

न्यूनं चेत्फलमल्पं स्यादधिकं नैव दुष्यते ॥ कर्तुरेकांगुलन्यूनं चरेत्पित्तवैरि ॥ ९ ॥ आदौ विमानं शिल्पेन कार्यं देव
गणैर्युतम् ॥ तत्र गर्भगृहे रम्ये दृढे दर्पणसंनिभे ॥ १० ॥ भूषितेन वरत्नैश्च दिग्द्वारे च प्रधानके ॥ नीलं रक्तं च वैदूर्यं श्या
मं मरकतं तथा ॥ ११ ॥ मुक्ताप्रवालगोमेदवज्राणि नवरत्नकम् ॥ मध्ये लिंगं महद्द्रव्यं निक्षिपेत्सहवेदिके ॥ १२ ॥
संपूज्य लिंगं सद्याद्यैः पंचस्थाने यथाक्रमम् ॥ अग्नौ च हुत्वा बहुधा हविषा सकुलं च माम् ॥ १३ ॥ अभ्यर्च्य गुरुमाचार्यं म
थैः कामैश्च बांधवं ॥ दद्यादैश्वर्यमर्थिभ्यो जडमप्यजडं तथा ॥ १४ ॥ स्थावरं जंगमं जीवं सर्वं संतोष्य यत्नतः ॥ सुवर्णं
पूरिते श्वधनेन वरत्नैश्च पूरिते ॥ १५ ॥ सद्यादि ब्रह्मचोच्चार्य ध्यात्वा देवं परं शुभम् ॥ उदीर्य च महामंत्रमोकारं नादघोषि
तम् ॥ १६ ॥ लिंगं तत्र प्रतिष्ठाप्य लिंगपीठेन योजयेत् ॥ लिंगं सपीठं निक्षिप्य नित्यलेपेन बंधयेत् ॥ १७ ॥ एवं ब
रं च संस्थाप्य तत्रैव परमं शुभम् ॥ पंचाक्षरेण वेरं तु उत्सवार्थं बहिस्तथा ॥ १८ ॥ वेरं गुरुभ्यो गृह्णीयात्साधुभिः पूजितं
तु वा ॥ एवं लिंगे च वेरे च पूजा शिवपदप्रदा ॥ १९ ॥ पुनश्च द्विविधं प्रोक्तं स्थावरं जंगमं तथा ॥ स्थावरं लिंगमित्याहुस्त
रुगुल्मादिकं तथा ॥ २० ॥ जंगमं लिंगमित्याहुः क्रिमिकीटादिकं तथा ॥ स्थावरस्य च शुश्रूषा जंगमस्य च तर्पणम् ॥ २१ ॥
तत्तत्सुखानुरागेण शिवपूजां विदुर्बुधाः ॥ पीठमंबामयं सर्वं शिवलिंगं च चिन्मयम् ॥ २२ ॥

गवादि ॥ १४ ॥ श्वधने गते ॥ नवरत्नैः पूर्वोक्तेः ॥ १५ ॥ सद्यादि ब्रह्मसद्योजातादिमंत्रपंचकं ॥ १६ ॥ तत्र गते ॥ नित्यलेपेन दृढसंघोजकद्रव्येण ॥ बं
धयेत्संयोजयेत् ॥ १७ ॥ एवं लिंगप्रतिष्ठाप्रकारेण ॥ तत्रैव गते एव ॥ १८ ॥ मूर्तिपूजायाः प्रकारांतरमाह ॥ वेरमिति ॥ १९ ॥ द्विविधमिति ॥ लिंग
मिति शेषः ॥ २० ॥ शुश्रूषा जलादिसेचनेन वर्धनपोषणादिकम् ॥ तर्पणं जलान्नदानादिना संतोषणम् ॥ २१ ॥ अंबामयं प्रकृतिरूपम् ॥ चिन्मयं ज्ञानरूपं ॥ २२ ॥

लिंगकर्तृ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तदंगाचमनं पाद्यांगाचमनम् ॥ निवेदनं नैवेद्यम् ॥ २७ ॥ प्रकारांतरमाह ॥ अथवेति ॥ २८ ॥ २९ ॥
मानुषे मनुष्यस्थापिते ॥ एवमग्रेपि ॥ स्वयंभुवि स्वयंप्रादुर्भूते ॥ अपूर्वके अभिनवे ॥ ३० ॥ शिवेति ॥ उक्तलिंगमिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अ
यथा देवीमुमामंके धृत्वा तिष्ठति शंकरः ॥ तथालिंगमिदं पीठं धृत्वा तिष्ठति संततम् ॥ २३ ॥ एवं स्थाप्य महालिंगं पूजये
दुपचारकैः ॥ नित्यपूजायथाशक्ति ध्वजादिकरणं तथा ॥ ३४ ॥ इति संस्थापयेत्लिंगं साक्षाच्छिवपदप्रदम् ॥ अथवा
चरलिंगे तु षोडशैरुपचारकैः ॥ २५ ॥ पूजयेच्च यथान्यायं क्रमाच्छिवपदप्रदम् ॥ आवाहनं चासनं च अर्घ्यं पाद्यं तथैव च
॥ २६ ॥ तदंगाचमनं चैव स्नानं मध्यं गपूर्वकं ॥ वस्त्रं गंधं तथा पुष्पं धूपं दीपं निवेदनम् ॥ २७ ॥ नीराजनं च तांबूलं नम
स्कारो विसर्जनम् ॥ अथवाऽर्घ्यादिकं कृतान्नैवेद्यांतं यथाविधि ॥ २८ ॥ अथाभिषेकं नैवेद्यां नमस्कारं च तर्पणम् ॥ य
थाशक्तिसदा कुर्यात्क्रमाच्छिवपदप्रदम् ॥ २९ ॥ अथवा मानुषे लिंगेऽप्यार्षे दैवे स्वयंभुवि ॥ स्थापितेऽपूर्वके लिंगे सोप
चारं यथा तथा ॥ ३० ॥ पूजोपकरणे दत्ते यात्किंचित्फलमश्नुते ॥ प्रदक्षिणानमस्कारैः क्रमाच्छिवपदप्रदम् ॥ ३१ ॥
लिंगदर्शनमात्रं वानियमेन शिवप्रदम् ॥ मृत्पिष्टगोशक्तपुष्पैः करवीरेण वा फलैः ॥ ३२ ॥ गुडेन नवनीतेन भस्मना
त्रैर्यथारुचि ॥ लिंगं यत्नेन कृत्वाऽस्तेयजेत्तदनुसारतः ॥ ३३ ॥ अंगुष्ठादावपि तथा पूजामिच्छंति केचन ॥ लिंगकर्मणि
सर्वत्र निषेधोऽस्ति न कर्हिचित् ॥ ३४ ॥ सर्वत्र फलदा ताहि प्रयासानुगुणं शिवः ॥ अथवा लिंगदानं वा लिंगमौल्यमथा
पि वा ॥ ३५ ॥ श्रद्धया शिवभक्ताय दत्तं शिवपदप्रदम् ॥ अथवा प्रणवं नित्यं जपेद्दशसहस्रकम् ॥ ३६ ॥ संध्ययोश्च
सहस्रं वा ज्ञेयं शिवपदप्रदम् ॥ जपकाले मकरांतं मनः शुद्धिकरं भवेत् ॥ ३७ ॥ समाधौ मानसं प्रोक्तमुपांशुसर्वकालि
कम् ॥ समानप्रणवं चेदं विदुनादयुतं विदुः ॥ ३८ ॥ अथ पंचाक्षरं नित्यं जपेदयुतमादरात् ॥ संध्ययोश्च सहस्रं वा ज्ञे
यं शिवपदप्रदम् ॥ ३९ ॥

त्यं शक्तविषये आह ॥ अंगुष्ठादाविति ॥ ३४ ॥ प्रयासानुगुणं श्रमानुरूपेण ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ संध्ययोः प्रातः सायं च ॥ मकरांतं प्रणवाख्यं ब्रह्म ॥ ३७ ॥
समानेति ॥ समान एकरूप एव प्रणवो यस्मिंस्तदिदं जपविधानं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

ब्राह्मणानामिति ॥ द्विजानामेवप्रणवाद्यःपंचाक्षरत्यर्थः ॥ ४० ॥ कुंभेति ॥ कुंभैःकलशैःस्नानंस्नानविधिःगुरोर्ग्राह्यमितिसंबध्यते ॥ मातृकान्यासमकारादिवर्णैर्न्यासं ॥ अथगुरुःकीदृशस्तमाह ॥ ब्राह्मणइति ॥ ४१ ॥ अन्येषांशूद्राणां ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ब्रह्मादीनांब्रह्मविष्णुरुद्रमहेशानां ॥ ब्रजेदिति ॥ क्रमेणेतिशेषः ॥ अक्षराणामिति ॥ मंत्राक्षराणामध्येएकैकाक्षरस्यैकैकलक्षपृथक्पृथक्जपेदित्यर्थः ॥ ४४ ॥ अक्षरेति ॥ यावन्तिमंत्राक्षराणितावच्छक्षमि

प्रणवेनादिसंयुक्तंब्राह्मणानांविशिष्यते ॥ दीक्षायुक्तंगुरोर्ग्राह्यमंत्रंह्यथफलाप्तये ॥ ४० ॥ कुंभस्नानंमंत्रदीक्षामातृकान्यासमेवच ॥ ब्राह्मणःसत्यपूतात्मागुरुर्ज्ञानीविशिष्यते ॥ ४१ ॥ द्विजानांचनमःपूर्वमन्येषांचनमौतकम् ॥ स्त्रीणांचकचिदिच्छंतिनमौतंचयथाविधि ॥ ४२ ॥ विप्रस्त्रीणांनमःपूर्वमिदमिच्छंतिकेचन ॥ पंचकोटिजपंकृत्वासदाशिवसमोभवेत् ॥ ४३ ॥ एकद्वित्रिचतुःकोट्याब्रह्मादीनांपदंब्रजेत् ॥ जपेदक्षरलक्षंवाअक्षराणांपृथक्पृथक् ॥ ४४ ॥ अथवाक्षरलक्षंवाज्ञेयंशिवपदंप्रदं ॥ सहस्रंतुसहस्राणांसहस्रेणदिनेनहि ॥ ४५ ॥ जपेन्मंत्रादिष्टसिद्धिर्नित्यंब्राह्मणभोजनात् ॥ अष्टोत्तरसहस्रंवैगायत्रींप्रातरेवाहि ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणस्तुजपेन्नित्यंक्रमाच्छिवपदंप्रदाम् ॥ वेदमंत्रांस्तुसूक्तानिजपेन्नियममास्थितः ॥ ४७ ॥ एकदशार्णमंत्रंचशतोनंचतदूर्ध्वकम् ॥ अयुतंचसहस्रंचशतमेकंविनाभवेत् ॥ ४८ ॥ वेदपारायणंचैवज्ञेयंशिवपदंप्रदम् ॥ अन्यान्यबहुतरान्मंत्रान्जपेदक्षरलक्षतः ॥ ४९ ॥ एकाक्षरांस्तथामंत्रान्जपेदक्षरकोटितः ॥ ततःपरंजपेच्चैवसहस्रंभक्तिपूर्वकम् ॥ ५० ॥ एवंकुर्याद्यथाशक्तिक्रमाच्छिवपदंलभेत् ॥ नित्यंरुचिकरंलेकंमंत्रमामरणांतिकम् ॥ ५१ ॥ जपेत्सहस्रमोमितिसर्वाभीष्टंशिवाज्ञया ॥ पुष्पारामादिकंवापितथासंमार्जनादिकम् ॥ ५२ ॥ शिवायशिवकार्यार्थैकृत्वाशिवपदंलभेत् ॥ शिवक्षेत्रेतथावासंनित्यंकुर्याच्चभक्तितः ॥ ५३ ॥ जडानामजडानांचसर्वेषांभुक्तिमुक्तिदम् ॥ तस्माद्वासंशिवक्षेत्रेकुर्यादामरणंबुधः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥

त्यर्थः ॥ सहस्राणांसहस्रंदशलक्षं ॥ ४५ ॥ इष्टसिद्धिरिति ॥ भवेदितिशेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दशार्णमंत्रंदशाक्षरमंत्रं ॥ शतोनमिति ॥ तदूर्ध्वंकशतादधिकंयत्सहस्रादितच्छतेनोत्तंकार्यामित्यर्थस्तदेवोदाहृत्यदर्शयति ॥ अयुतमिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ परंप्रणवं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सहस्रमिति ॥ एकंमंत्रंओमित्याकारकंसहस्रंसहस्रवारमामरणांतिकंनित्यंजपेदित्यन्वयः ॥ ५२ ॥ शिवायकृत्याणाय ॥ शिवक्षेत्रेकाश्यादौ ॥ ५३ ॥ जडानामिति ॥ यतइत्यादिः भुक्तिमुक्तिदमर्थच्छिवक्षेत्रं ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लिङ्गादिति ॥ लिङ्गपरित्यक्त्यर्थः ॥ पुण्यं पुण्यजननस्थलं ॥ मानुषके मनुष्यस्थापितलिङ्गके ॥ ५५ ॥ धनुश्चतुर्हस्तं ॥ स्वयंभुवि स्वयंभुलिङ्गयुते ॥ ५६ ॥ ५७ ॥
॥ ५८ ॥ शिवक्षेत्रे मृतस्य दाहादिकरणे फलमाह ॥ दाहमिति ॥ मास्यं मासिकश्राद्धम् ॥ पिंडमिति ॥ योलभेत तिशेषः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ क्रमात् सारूप्या
दिक्रमादित्यर्थः ॥ स्ववर्णेति ॥ ब्राह्मणादिस्वस्ववर्णानुरूपतत्फलातिशयशोभनाचारादिना प्राप्नुत इति संबन्धः ॥ ६१ ॥ वर्णोद्दारेण निकृष्टपूर्ववर्णनिवृत्तिपूर्व
कोत्कृष्टवर्णलाभेन ॥ ६२ ॥ प्रातरिति ॥ प्रातरादिकालात्मकं यदहर्वर्तते तस्य प्रातरादिषु त्रिष्वपि कालेष्वेकतएकैकस्मिन्कालेशिवाराधनं कृतं चेदित्यर्थः ॥

लिङ्गाद्वस्तुशतं पुण्यक्षेत्रे मानुषके विदुः ॥ सहस्रारत्निमात्रं तु पुण्यक्षेत्रे तथार्षके ॥ ५५ ॥ दैवलिङ्गे तथा ज्ञेयं सहस्रार
त्निमानतः ॥ धनुः प्रमाणसाहस्रं पुण्यक्षेत्रे स्वयंभुवि ॥ ५६ ॥ पुण्यक्षेत्रे स्थिता वापी कूपाद्यं पुष्कराणि च ॥ शिवगंगे
ति विज्ञेयं शिवस्य वचनं यथा ॥ ५७ ॥ तत्र स्नात्वा तथा दत्त्वा जपित्वा हि शिवं व्रजेत् ॥ शिवक्षेत्रं समाश्रित्य वसेदामरणं त
था ॥ ५८ ॥ दाहं दशाहं मास्यं वासपिंडीकरणं तु वा ॥ आब्दिकं वा शिवक्षेत्रे क्षेत्रे पिंडमथापि वा ॥ ५९ ॥ सर्वपापवि
निर्मुक्तः सद्यः शिवपदं लभेत् ॥ अथ वा सप्तरात्रं वा वसेद्वा पंचरात्रकम् ॥ ६० ॥ त्रिरात्रमेकरात्रं वा क्रमाच्छिवपदं लभे
त् ॥ स्ववर्णानुगुणं लोके स्वाचारात् प्राप्नुते नरः ॥ ६१ ॥ वर्णोद्दारेण भक्त्या च तत्फलातिशयं नरः ॥ सर्वकृतकामनया
सद्यः फलमवाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ सर्वकृतकामेन साक्षाच्छिवपदं प्रदम् ॥ प्रातर्मध्याह्नसायान्हमहस्त्रिष्वेकतः क्रमात्
॥ ६३ ॥ प्रातर्विधिकरं ज्ञेयं मध्याह्नं कामिकं तथा ॥ सायान्हं शांतिकं ज्ञेयं रात्रावपि तथैव हि ॥ ६४ ॥ कालो निशीथो
वैप्रोक्तो मध्यमामद्वयं निशि ॥ शिवपूजाविशेषेण तत्कालेऽभीष्टसिद्धिदा ॥ ६५ ॥ एवं ज्ञात्वा नरः कुर्वन् यथोक्तफलभा
गं भवेत् ॥ कलौ युगे विशेषेण फलसिद्धिस्तु कर्मणा ॥ ६६ ॥ उक्तेन केनचिद्वापि अधिकारविभेदतः ॥ सद्भक्तिः पाप
भौरुश्चेत्तत्फलमवाप्नुयात् ॥ ६७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अथ क्षेत्राणि पुण्यानि समासात् कथयस्व नः ॥ सर्वाः स्त्रियश्च पु
रुषाः पान्याश्रित्य पदं लभेत् ॥ ६८ ॥ सूतयोगिवरश्चेष्टशिवक्षेत्रागमांस्तथा ॥ सूत उवाच ॥ शृणु तश्च दद्यात् सर्वक्षेत्रा
णि च तदागमान् ॥ ६९ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

॥ ६३ ॥ उक्तकालभेदेन फलभेदमाह ॥ प्रातरिति ॥ विधिकरं नित्यविधि संपादकं कामिकं कान्ध्याफलस्य संपादकं शांतिकं वैराग्यस्य संपादकं ॥ ६४ ॥
॥ ६५ ॥ ६६ ॥ उक्तेन कर्मणेति संबध्यते ॥ ६७ ॥ सर्वा इति ॥ सर्वस्त्रीपुरुषसंघ इत्यर्थः ॥ लभेदिति ॥ आर्षमेकवचनं ॥ ६८ ॥ तदागमान् शिवमाहात्म्यस्य
प्रतिपादकान् वेदभागान् ॥ ६९ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहिता टीकायां सारवेधिन्यां लिङ्गमूर्तिपूजाप्रशंसननाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ शिवक्षेत्राणितीर्थानियेभ्यःपापक्षयोभवेत् ॥ तत्सेवनादिमाहात्म्यं दशमेनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ शिवाज्ञयाशिवप्रेरणया ॥ २ ॥ शिवक्षेत्रमिति ॥ काश्यादिकमित्यर्थः ॥ ३ ॥ स्वयंभूतानिक्षेत्रादीनीतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ मानुष्यमिति ॥ ननुतिर्यग्योनिमितिभावः ॥ अथवास्वयंभूस्थानवासेपुनर्मानुष्यं

सूतउवाच ॥ शृणुध्वमृषयःप्राज्ञाःशिवक्षेत्रंविमुक्तिदम् ॥ तदागमांस्ततोवक्ष्येलोकरक्षार्थमेवहि ॥ १ ॥ पंचाशत्कोटिविस्तीर्णासशैलवनकानना ॥ शिवाज्ञयाहिष्ठिवीलोकंधृत्वाचतिष्ठति ॥ २ ॥ तत्रतत्रशिवक्षेत्रंतत्रतत्रनिवासिनां ॥ मोक्षार्थंकृपयादेवःक्षेत्रंकल्पितवान्प्रभुः ॥ ३ ॥ परिग्रहादृषीणांचदेवानांचपरिग्रहात् ॥ स्वयंभूतान्यथान्यानिलोकरक्षार्थमेवहि ॥ ४ ॥ तीर्थक्षेत्रेसदाकार्यस्नानदानजपादिकम् ॥ अन्यथारोगदारिद्र्यमूकत्वाद्याभुयान्नरः ॥ ५ ॥ अथास्मिन्भारतेवर्षेप्राप्नोतिमरणंनरः ॥ स्वयंभूस्थानवासेनपुनर्मानुष्यमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ क्षेत्रेपापस्यकरणंढंभवतिभूसुराः ॥ पुण्यक्षेत्रेनिवासेहिपापमण्वपिनाचरेत् ॥ ७ ॥ येनकेनाप्युपायेनपुण्यक्षेत्रेवसेन्नरः ॥ सिंधोःशतनदीतीरेसंतिक्षेत्राण्यनेकशः ॥ ८ ॥ सरस्वतीनदीपुण्याप्रोक्ताषष्टिमुखातथा ॥ तत्तत्तीरेवसेत्प्राज्ञःक्रमाद्ब्रह्मपदंलभेत् ॥ ९ ॥ हिमवद्गिरिजागंगापुण्याशतमुखानदी ॥ तत्तीरेचैवकाश्यादिपुण्यक्षेत्राण्यनेकशः ॥ १० ॥ तत्रतीरंप्रशस्तंहिमृगेमृगबृहस्पतौ ॥ शोणभद्रोदशमुखःपुण्योभीष्टफलप्रदः ॥ ११ ॥ तत्रस्नानोपवासेनपदंवैनायकंलभेत् ॥ चतुर्विंशमुखापुण्यानर्मदाचमहानदी ॥ १२ ॥ तस्यांस्नानेनवासेनपदंवैष्णवमाप्नुयात् ॥ तमसाद्वादशमुखा रेवादशमुखानदी ॥ १३ ॥ गोदावरीमहापुण्याब्रह्मगोवधनाशिनी ॥ एकविंशमुखाप्रोक्तारुद्रलोकप्रदायिनी ॥ १४ ॥ कृष्णवेणीपुण्यनदीसर्वपापक्षयावहा ॥ साष्टादशमुखाप्रोक्ताविष्णुलोकप्रदायिनी ॥ १५ ॥ तुंगभद्रादशमुखाब्रह्मलोकप्रदायिनी ॥ सुवर्णमुखरीपुण्याप्रोक्तानवमुखातथा ॥ १६ ॥ ॥ ॥

नाप्नुयादपितुमुक्तोभवेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सिंधोःसागरस्यसमीपेद्वितीशेषः ॥ शतनदीशतमुखानदीभागीरथी ॥ ८ ॥ तत्तत्तीरेतस्यास्तस्यानद्यास्तीरे ॥ ९ ॥ १० ॥ मृगेमकरस्थेके ॥ मृगबृहस्पतीमकरस्थेगुरौ ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमुखाचतुर्विंशतिमुखा ॥ १२ ॥ १३ ॥ ब्रह्मेति ॥ गौतमब्राह्मणस्यगोवधप्रयुक्तपापस्यहंतीब्रह्मवधगोवधजन्यपापनाशिनीतिवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वंदरेवदरिकाश्रमे ॥ २० ॥ २१ ॥ सिंहमासेसिंहस्थेर्के ॥ २२ ॥ २३ ॥ दंतिलोकेगणेशलोके ॥ २४ ॥ वृश्चिकेआर्केमासी
तत्रैवसुप्रजायंतैब्रह्मलोकच्युतास्तथा ॥ सरस्वतीचपंपाचकन्याश्वेतनदीशुभा ॥ १७ ॥ एतासांतीरवासेनइंद्रलो
कमवाप्नुयात् ॥ सैह्याद्रिजामहापुण्याकावेरीतिमहानदी ॥ १८ ॥ सप्तविंशमुखाप्रोक्तासर्वाभीष्टप्रदायिनी ॥ त
त्तीराःस्वर्गदाश्चैवब्रह्मविष्णुपदप्रदाः ॥ १९ ॥ शिवलोकप्रदाःशैवास्तथाऽभीष्टफलप्रदाः ॥ नैमिषेवदरेस्नायान्मे
पगेचगुरौरवौ ॥ २० ॥ ब्रह्मलोकप्रदंविद्यात्तपःपूजादिकंतथा ॥ सिंघुनद्यांतथास्नानंसिंहेककटगेरवौ ॥ २१ ॥ के
दारोदकपानंचस्नानंचज्ञानदंविदुः ॥ गोदावर्यांसिंहमासेस्नायात्सिंहबृहस्पतौ ॥ २२ ॥ शिवलोकप्रदमितिशिवे
नोक्तंतथापुरा ॥ यमुनाशोणयोःस्नायादुरौकन्यागतेरवौ ॥ २३ ॥ धर्मलोकेदंतिलोकेमहाभोगप्रदंविदुः ॥ कावेर्यां
चतथास्नायात्तुलागेतुरवौगुरौ ॥ २४ ॥ विष्णोर्वचनमाहात्म्यात्सर्वाभीष्टप्रदंविदुः ॥ वृश्चिकेमासिसंप्राप्तेतथाके
गुरुवृश्चिके ॥ २५ ॥ नर्मदायांनदीस्नानाद्विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ सुवर्णमुखरीस्नानंचापगेचगुरौरवौ ॥ २६ ॥ शि
वलोकप्रदमितिब्रह्मणोवचनंयथा ॥ मृगमासितथास्नायाज्जान्हव्यांमृगगेरौ ॥ २७ ॥ शिवलोकप्रदमितिब्रह्मणो
वचनंयथा ॥ ब्रह्मविष्णोःपदेभुक्तातदंतेज्ञानमाप्नुयात् ॥ २८ ॥ गंगायांमाघमासेतुतथाकुंभगतेरवौ ॥ श्राद्धंवापिंडदा
नंवातिलोदकमथापिवा ॥ २९ ॥ वंशद्वयपितृणांचकुलकोट्युद्धरंविदुः ॥ कृष्णवेण्यांप्रशंसंतिमीनगेचगुरौरवौ ॥
॥ ३० ॥ तत्तत्तीर्थेचतन्मासिस्नानमिंद्रपदप्रदम् ॥ गंगांवासह्यजांवापिसमाश्रित्यवसेद्बुधः ॥ ३१ ॥ तत्कालकृत
पापस्यक्षयोभवतिनिश्चितम् ॥ रुद्रलोकप्रदान्येवसंतिक्षेत्राण्यनेकशः ॥ ३२ ॥ ताम्रपर्णीवेगवतीब्रह्मलोकफलप्र
दे ॥ तयोस्तीरेहिसंत्येवक्षेत्राणिस्वर्गदानिच ॥ ३३ ॥ संतिक्षेत्राणितन्मध्येपुण्यदानिचभूरिशः ॥ तत्रतत्रवसन्प्रा
ज्ञस्तादृशंचफलंलभेत् ॥ ३४ ॥

तिसंबंधः ॥ २५ ॥ नदीस्नातनद्यांविहितेनस्नानविधिना ॥ चापगेधनुषिस्थिते ॥ २६ ॥ मृगमासिमकरस्थेसूर्ये ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सद्यजां
कावेरीम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

भावनयाशिवध्यानेन ॥ ३५ ॥ महदिति ॥ अण्वपि कृतं पापं महज्जायत इत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ नन्वेवंतादृशपापस्यापरिहार्यतया कस्यापि पुण्यं चिकीर्षोः पुण्य
क्षेत्रे वा सस्तत्र जीवनं संभवेदत आह ॥ तत्कालमिति ॥ पुण्यक्षेत्रे निवासकालमभिव्याप्येत्यर्थः ॥ पुण्येन वक्ष्यमाणेन ध्यानादिना प्रायश्चित्तलक्षणेन ॥ का
यिकमित्यादेः पापमित्युत्तरेणान्वयः ॥ ३७ ॥ तादृशं पुण्यक्षेत्रे कृतं ॥ येन पुण्येन यत्पापं नश्यति तादृशिष्याह ॥ मानसं वज्रलेपमित्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
धनकृतं धनस्यासंदिनियोगादिना संपादितं ॥ वृद्धिपूर्वेण वर्धमानेन ॥ ४० ॥ ज्ञाननाश्यः ब्रह्मज्ञानेन विनाश्यः ॥ उक्तप्रकारतः ध्यानादिना ॥ ४१ ॥ बीजप्ररो

सदाचारेण सद्वृत्त्या सदा भावनयापि च ॥ वसेदया लुःप्राज्ञो वै नान्यथा तत्फलं लभेत् ॥ ३५ ॥ पुण्यक्षेत्रे कृतं पुण्यं बहु
धा ऋद्धि मृच्छति ॥ पुण्यक्षेत्रे कृतं पापं महदण्वपि जायते ॥ ३६ ॥ तत्कालं जीवनाथं श्रेत्पुण्येन क्षयमेष्यति ॥ पुण्यमैश्व
र्यं दंप्राहुः कायिकं वाचिकं तथा ॥ ३७ ॥ मानसं च तथा पापं तादृशं नाशयेद्विजाः ॥ मानसं वज्रलेपं तु कल्पकल्पानुगतं
था ॥ ३८ ॥ ध्यानादेव हितं नश्येन्नान्यथानाशमृच्छति ॥ वाचिकं जपजालेन कायिकं कायशोषणात् ॥ ३९ ॥ दाना
द्धनकृतं नश्येन्नान्यथा कल्पकोटिभिः ॥ क्वचित्पापेन पुण्यं च वृद्धिपूर्वेण नश्यति ॥ ४० ॥ बीजांशश्चैव वृद्ध्यंशो भोगा
शः पुण्यपापयोः ॥ ज्ञाननाशो हि बीजांशो वृद्धिरुक्तप्रकारतः ॥ ४१ ॥ भोगांशो भोगनाशस्तु नान्यथा पुण्यकोटि
भिः ॥ बीजप्ररोहेन प्लुते शेषो भोगाय कल्पते ॥ ४२ ॥ देवानां पूजया चैव ब्राह्मणानां च दानतः ॥ तपो धिया च काले
न भोगः स ह्यो भवेन्नृणाम् ॥ तस्मात्पापमकृत्तैव वस्तव्यं सुखमिच्छता ॥ ४३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहि
तायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सदाचारं श्रावया शुभेन लोकान् जयेद्बुधः ॥ धर्मा धर्मम
यान् ब्रूहि स्वर्गं नारकदांस्तथा ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ सदाचारयुतो विद्वान् ब्राह्मणो नाम नामतः ॥ वेदाचारयुतो विप्रो
ह्येतैरेकैकवान् द्विजः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हे बीजसंततौ ॥ ४२ ॥ ननु पापशेषभोगस्य दुःसह तया तत्र स्वस्थचित्ततया वा सो न भवेदत आह ॥ देवानामिति ॥ अधिक्यादित्यत्र वृद्ध्यभाव आर्षः ॥ भोगेति ॥
भोगनाशो भवेदिति पाठांतरं ॥ ४३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहिता टीकायां सारवोधि न्यां शिवक्षेत्रतीर्थवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ओं
नमः शिवाय ॥ विप्रादीनां सदाचारो नित्यकर्तव्यमान्दिकम् ॥ एतदेकादशाध्याये विस्तरण निरूप्यते ॥ १ ॥ येन सदाचारेण ॥ धर्मा धर्ममयान् र्थादाचार
न् ॥ १ ॥ वेदाचारयुतः वेदोक्तश्रौतस्मार्तकर्मयुक्तो विप्र इत्युक्तः ॥ एतेरिति ॥ एतैरुक्तैर्वक्ष्यमाणैश्च गुणैरेकैकगुणवान् द्विज उच्यते ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ स्वयमेवेति ॥ यः स्वयमेव कर्षकः कृषेः कर्ता भवति स शूद्रब्राह्मण इति मुनिभिर्निरुक्त इत्यर्थः ॥ ब्राह्मणस्य ह्यप्यपि भृत्यद्वारा कृषिर्न साक्षात् ॥ ४ ॥ राज्ञः क्षत्रियाणां च विवेकमाह ॥ पृथिवीति ॥ वैश्यवणिजोर्भेदमाह ॥ धान्यादीति ॥ इतरो मणिमुक्तादिक्रयवान् ॥ ५ ॥ शूद्रजातीयभेदमाह ॥ कर्षक इति ॥ ६ ॥ इतः प्रमृतिप्रातरुत्थानादिक्रममाह ॥ सर्व इति ॥ उषः ब्राह्मे मुहूर्ते ॥ तत्क्लेशान् धर्मार्थसाधने श्रमान् ॥ ७ ॥ उत्थानसमये संमुखीकृतप्रागादिदिशां क्रमेण फलान्या

अल्पाचारो लपवेदश्च क्षत्रियो राजसेवकः ॥ किञ्चिदाचारवान्वैश्यः कृषिवाणिज्यकृत् तथा ॥ ३ ॥ शूद्रब्राह्मण इत्युक्तः स्वयमेव हि कर्षकः ॥ असूया लुः परद्रोही चंडालद्विज उच्यते ॥ ४ ॥ पृथिवीपालको राजा इतरे क्षत्रियामताः ॥ धान्यादिक्रयवान्वैश्य इतरो वणिगुच्यते ॥ ५ ॥ ब्रह्मक्षत्रियवैश्यानां शुश्रूषुः शूद्र उच्यते ॥ कर्षको वृषलो ज्ञेय इतरे चैव दस्यवः ॥ ६ ॥ सर्वो ह्युषः प्राचीमुखश्चितये देवपूर्वकान् ॥ धर्मानर्थीश्च तत्क्लेशानां च व्ययमेव च ॥ ७ ॥ आयुर्द्वेषश्च मरणं पापं भाग्यं तथैव च ॥ व्याधिः पुष्टिस्तथा शक्तिः प्रातरुत्थानादिक फलम् ॥ ८ ॥ निशांत्ययामोषा ज्ञेया यामार्धसंधिरुच्यते ॥ तत्काले तु समुत्थाय विष्णून् त्रेविसृजे द्विजः ॥ ९ ॥ गृहादूर्ध्वं ततो गत्वा बाह्यतः प्रावृत्तस्तथा ॥ उदङ्मुखः समाविश्य प्रतिबंधेऽन्यदिङ्मुखः ॥ १० ॥ जलाग्निब्राह्मणादीनां देवानां नाभिमुख्यतः ॥ लिंगं पिधाय वामेन मुखमन्येन पाणिना ॥ ११ ॥ मलमुत्सृज्य चोत्थाय न पश्येच्चैव तन्मलम् ॥ उद्धृते न जले नैव शौचं कुर्याज्जलाद्वहिः ॥ १२ ॥ अथवा देवपित्रार्पणीतीर्थावतरणं विना ॥ सप्तवापंचवातिस्त्रोगुदं संशोधयेन्मृदा ॥ १३ ॥ लिंगे कर्कोटमात्रं तु गुदे प्रसृतिरिष्यते ॥ तत उत्थाय पद्मस्तशौचं गंडूषमष्टकम् ॥ १४ ॥ येन केन च पत्रेण काष्ठेन च जलाद्वहिः ॥ कार्यं संतर्जनीं त्यज्य दंतधावनमीरितम् ॥ १५ ॥ जलदेवान् मन्त्रस्कृत्य मंत्रेण स्नानमाचरेत् ॥ अशक्तः कंठदध्नुं वा कटिदध्नुं तथापि वा ॥ १६ ॥ आजानुजलमासिच्य मंत्रस्नानं समाचरेत् ॥ देवादींस्तर्पयेद्विद्वांस्तत्र तीर्थजलेन च ॥ १७ ॥

ह ॥ आयुरिति ॥ भाग्यं शुभाशुभकर्म ॥ ८ ॥ उषः संध्योः स्वरूपमाह ॥ निशेति ॥ यामोष इति संधिरार्पः ॥ ९ ॥ प्रावृत्तः वस्त्रवेष्टितशिरस्कः ॥ १० ॥ अन्येन दक्षिणेन ॥ ११ ॥ बहिरिति ॥ ननु जलाशय एव ॥ १२ ॥ तीर्थतीतिरिक्तजलाशये कुर्याच्चैव तथा दोष इत्यभिप्रेत्याह ॥ अथवेति ॥ सप्तसप्तवारमित्यर्थः एवमग्रेपि ॥ १३ ॥ कर्कोटकफलविशेषः ॥ प्रसृतिरर्धाजलिः ॥ पच्छौचं पादशौचं हस्तशौचं च कार्यमित्यादिमंत्रेण संवध्यते ॥ १४ ॥ त्यज्येति ॥ तर्जनीं संत्यज्येत्यर्थः ॥ आर्षोयं प्रयोगः ॥ ईरितं यथोक्तं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

पंचकच्छेनअग्रेहोवामदक्षिणयोर्हौष्टतश्चैकमितिपंचकच्छम् ॥ उत्तरीयंप्रावरणवस्त्रं ॥ १८ ॥ नयेतशुद्धिंप्रापयेत् ॥ १९ ॥ तत्प्रकारमाह ॥ शिलेति ॥ २० ॥ जाबालेति ॥ जाबालोपनिषद्युक्तेनअग्निरितिभस्मेत्यादिना ॥ त्रिपुंड्रकमिति ॥ कुर्यादितिशेषः ॥ अन्यथेति ॥ उक्तविधिमकृत्वावृथैवभस्मनो जलेपातःक्रियतेचेत्तद्विहितंतोहेतोर्नरकंगच्छतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ संध्याविधिंवक्तुंमार्जनमंत्रमाह ॥ आपइति ॥ यस्येतीति ॥ यस्यक्षयायजिन्वयेतिमंत्रं पठित्वापादेयत्प्रोक्षयेत्तत्संधिप्रोक्षणमुच्यतइत्यर्थः ॥ २२ ॥ मंत्रस्नानस्वरूपमाह ॥ पादइति ॥ आपोहिष्ठेतिऋचामेकैकचरणेनपादादिपुनवसुस्थानेषुक्रमेणप्रोक्षणमंत्रस्नानंविदुरित्यर्थः ॥ २३ ॥ मंत्रस्नानेनिमित्तान्याह ॥ ईषदिति ॥ साधारणामेध्यवस्तुस्पर्शइत्यर्थः ॥ शवस्पर्शइतिपाठांतरं ॥ दौःस्वास्थ्येशरी

धौतवस्त्रंसमादायपंचकच्छेनधारयेत् ॥ उत्तरीयंचकिंचैवधार्यसर्वेषुकर्मसु ॥ १८ ॥ नद्यादितीर्थस्नानेतुस्नानवस्त्रं न शोधयेत् ॥ वापीकूपगृहादौतुस्नानादूर्ध्वनयेद्बुधः ॥ १९ ॥ शिलादार्वादिकेवापिजलेवापिस्थलेपिवा ॥ संशोध्यपी डयेद्वस्त्रंपितृणांतृप्तयेद्विजाः ॥ २० ॥ जाबालकोक्तमंत्रेणभस्मनाचत्रिपुंड्रकम् ॥ अन्यथाचेज्जलेपातइतस्तन्नरक मृच्छति ॥ २१ ॥ आपोहिष्ठेतिशिरसिप्रोक्षयेत्पापशांतये ॥ यस्येतिमंत्रंपादेतुसंधिप्रोक्षणमुच्यते ॥ २२ ॥ पादेमूर्ध्निद्विचैवमूर्ध्निद्वत्पादएवच ॥ द्दत्पादमूर्ध्निप्रोक्ष्यमंत्रस्नानंविदुर्बुधाः ॥ २३ ॥ ईषत्स्पर्शंचदौःस्वास्थ्येराजराष्ट्र भयेपिच ॥ अगत्यागतिकालेचमंत्रस्नानंसमाचरेत् ॥ २४ ॥ प्रातःसूर्यानुवाकेनसायमग्न्यनुवाकतः ॥ अपःपीत्वा तथामध्येपुनःप्रोक्षणमाचरेत् ॥ २५ ॥ गायत्र्याजपमंत्रांतेत्रिरूर्ध्वं प्राग्विनिक्षिपेत् ॥ मंत्रेणसहचैकवैमध्येऽर्घ्यंतुर वेद्विजाः ॥ २६ ॥ अथजातेचसायान्हेभुविपश्चिमदिङ्मुखः ॥ उत्थृत्यदद्यात्प्रातस्तुमध्याह्नेऽंगुलिभिस्तथा ॥ २७ ॥ अंगुलीनांचरंध्रेणलंबंपश्येद्विवाकरम् ॥ आत्मप्रदक्षिणंकृत्वाशुद्धाचमनमाचरेत् ॥ २८ ॥ सायंमुहूर्तादर्वाक्तुकृता संध्यावृथाभवेत् ॥ अकालात्कालइत्युक्तोदिनेऽतीतियथाक्रमम् ॥ २९ ॥

रविकृती ॥ गतिकालेमार्गेगमनकाले ॥ २४ ॥ सूर्यानुवाकःसूर्यश्चमामन्युश्चेति ॥ अग्निश्चमामन्युश्चेत्यग्न्यनुवाकः ॥ पुनःप्रोक्षणंपुनःपूर्ववन्मार्जनम् ॥ २५ ॥ अर्घ्यदानप्रकारमाह ॥ गायत्र्येति ॥ जपेति ॥ अनेनयादृग्लक्षणोजपेगायत्रीमंत्रउक्तस्तादृगेवात्रपाठ्यइतिसूचितं ॥ मध्याह्नसंध्यायामर्घ्यविधिमाह ॥ मंत्रेणेति ॥ मंत्रेणसहैकमेवरवरर्घ्यमध्येमध्यभागेनिक्षिपेदित्यर्थः ॥ २६ ॥ दद्यादिति ॥ सायान्हेजलमुद्धृत्यभुविदद्यादित्यर्थः ॥ प्रातस्त्विति ॥ प्रातर्मध्याह्नचार्थाज्जलएवेतिबोध्यं ॥ तदुक्तंस्मृतौ ॥ प्रातर्मध्याह्नहयोरप्सुक्षिपेत्सायमहीतलइति ॥ अंगुलिभिरितिदेवतीर्थमुक्तं ॥ २७ ॥ २८ ॥ सायंसंध्याकालंवक्तुम योग्यंकालमाह ॥ सायमिति ॥ अकालादितिवैयर्थ्यहेतुः ॥ यतःसंध्याविधिःकालेविहितकालेकर्तव्यत्वेनोक्तः ॥ संध्यालोपेप्रायश्चित्तमाह ॥ दिनइति ॥ २९ ॥

दिवेति ॥ दिवसेनित्येनित्यकर्मण्यतीतद्व्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तर्पयेदिति ॥ जलेनेतिशेषः ॥ ३२ ॥ जपेयोग्यदेशमाह ॥ तीर्थेति ॥ नियतस्थले एक
स्मिन्नेवकल्पितेस्थले ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ जपकालेध्येयमंत्रार्थमाह ॥ जीवेतिसार्धद्वयेन ॥ जीवब्रह्मैक्यविषयजीवब्रह्मैक्यविषयः प्रतिपाद्यस्यतादृशप्रणवं
त्ध्वाम्यसोदित्यर्थः ॥ सृष्टिकर्तारब्रह्माणम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भोगेति ॥ ईदृशोवेदविहितवैदिकपूर्वकांडोदितेधर्मे उत्तरकांडोदितेज्ञानेचंद्रियवृत्तीधियश्चप्रये
दित्यर्थः ॥ ३७ ॥ केवलमर्थज्ञानंविनापीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अन्येषांक्षत्रियवैश्यानाम् ॥ जपेदिति ॥ ब्राह्मणपुंगवइतिसंबध्यते ॥ द्विदशकंविंशतिः ॥ शिखाष्टके

दिवास्तीतेचगायत्रीशतंनित्येकमाजपेत् ॥ आदशाहात्परास्तीतेगायत्रीलक्षमभ्यसेत् ॥ ३० ॥ मासातीतेतुनित्येहि
पुनश्चोपनयंचरेत् ॥ ईशोगौरीगुहोविष्णुर्ब्रह्माचेंद्रश्चैवैयमः ॥ ३१ ॥ एवरूपांश्चदैवांस्तर्पयेदर्थसिद्धये ॥ ब्रह्मार्प
णंततःकृत्वाशुद्धाचमनमाचरेत् ॥ ३२ ॥ तीर्थदक्षिणतःशस्तेमठेमंत्रालयेबुधः ॥ तत्रदेवालयेवापिगृहेवानियतस्थ
ले ॥ ३३ ॥ सर्वान्देवान्नमस्कृत्यस्थिरबुद्धिःस्थिरासनः ॥ प्रणवंपूर्वमभ्यस्यगायत्रीमभ्यसेत्ततः ॥ ३४ ॥ जीवब्रह्मै
क्यविषयंबुद्ध्वाप्रणवमभ्यसेत् ॥ त्रैलोक्यसृष्टिकर्तारंस्थितिकर्तारमच्युतम् ॥ ३५ ॥ संहर्तारंतथारुद्रंस्वप्रकाशमु
पास्महे ॥ ज्ञानकर्मेन्द्रियाणांचमनोवृत्तीधियस्तथा ॥ ३६ ॥ भोगमोक्षप्रदेधर्मेज्ञानेचप्रयेत्सदा ॥ इत्थमर्थधिया
ध्यायन्ब्रह्मप्राप्नोतिनिश्चयः ॥ ३७ ॥ केवलंवाजपेन्नित्यंब्राह्मण्यस्यचपूर्तये ॥ सहस्रमभ्यसेन्नित्यंप्रातर्ब्राह्मणपुंग
वः ॥ ३८ ॥ अन्येषांचयथाशक्तिमध्यान्हेचशतंजपेत् ॥ सायंद्विदशकंज्ञयंशिखाष्टकसमन्वितम् ॥ ३९ ॥ मूलाधा
रंसमारभ्यद्वादशांतस्थितांस्तथा ॥ विद्येशब्रह्मविष्णुवीशजीवात्मपरमेश्वरान् ॥ ४० ॥ ब्रह्मबुद्ध्यातदैक्यंचसोहंभाव
नयाजपेत् ॥ तानेवब्रह्मरंध्रादौकायाद्वाह्येचभावयेत् ॥ ४१ ॥ महत्तत्वंसमारभ्यशरीरंतुसहस्रकम् ॥ एकैकस्माज्ज
पादेकमतिक्रम्यशनैःशनैः ॥ ४२ ॥ परस्मिन्पूजयेज्जीवंजपतत्वमुदाहृतम् ॥ शतद्विदशकंदेहंशिखाष्टकसमन्वि
तम् ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ति ॥ शिखाभूतमाधिकंसहस्रादिभ्योदष्टकंतत्समन्वितमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ मूलाधारमिति ॥ मूलाधारचक्रप्रभृतिद्वादशांतस्थितान्ब्रह्मरंध्रपर्यन्तेषुचक्रेषु
स्थितानित्यर्थः ॥ ४० ॥ तदैक्यंविद्येशाद्यैक्यं ॥ तानेवविद्येशादीनेव ॥ ४१ ॥ महत्तत्वंप्रकृतेःसाक्षाज्जन्यतत्त्वं ॥ सहस्रकंसहस्रसंख्यापरिमाणंकंप्रारब्ध
भोगवशेनानंतशरीरसंघातःप्राप्यमाणोवर्ततेतत्रैकैकस्माज्जपादेकैकंशरीरमतिक्रम्यशनैःशनैर्जीवंपरस्मिन्ब्रह्मणियद्योजयेत्तज्जपतत्वमितिसंबंधः ॥ ४२ ॥
उक्तस्यजपतत्वस्यसंख्याविशेषात्मकंदेहमाह ॥ शतेति ॥ सहस्रसंख्यात्वात्मेतिभावः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥

मंत्राणामिति ॥ मंत्राणां जपे कर्तव्ये एवमादिक्रमाज्जपं विदुरित्यन्वयः ॥ ब्राह्मदं ब्रह्मपदप्रदं ऐंद्रं पदं दद्यादिति शेषः ॥ ४४ ॥ इतरत्वादि दशादिसंख्यं कुर्वन्ति शेषः ॥ ब्रह्मयोनिपु ब्राह्मणकुलेषु ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ आसप्ततेरिति ॥ सप्ततिवर्षपर्यंतमुक्तनियमं कुर्यादित्यर्थः ॥ प्रव्रज्य यत्कर्तव्यं तदाह ॥ प्रातरिति ॥ ४७ ॥ कालातिक्रमे प्रायश्चित्तमाह ॥ दिनइति ॥ एकैकदिनातिक्रमे द्वादशसाहस्रोजपः एकैकस्मिन्मासे तु सार्धलक्षइति विवेकः ॥ सार्धलक्षजपेन दोषशान्तिरित्यन्वयः ॥ ४८ ॥ प्रैषं सन्यासमंत्रग्रहणं ॥ ४९ ॥ कामी अर्थं चतिभिः ॥ ५० ॥ कामिनोपि वैराग्योत्पत्तिप्रकारमाह ॥ धर्मादिति ॥ वैराग्यसंभवः तादृश

मंत्राणां जप एवं हि जपमादिक्रमाद्विदुः ॥ सहस्रं ब्राह्मदं विद्याच्छतमैंद्रं पदं विदुः ॥ ४४ ॥ इतरत्वात्मरक्षार्थं ब्रह्मयो निपुजायते ॥ दिवाकरमुपस्थाय नित्यमित्थं समाचरेत् ॥ ४५ ॥ लक्षद्वादशयुक्तस्तु पूर्णब्राह्मण ईरितः ॥ गायत्र्या लक्षहीनं तु वेदकार्ये न योजयेत् ॥ ४६ ॥ आसप्ततेस्तु नियमं पश्चात्प्रव्रज्य न चरेत् ॥ प्रातर्द्वादशसाहस्रं प्रव्रज्य प्रणवं जपेत् ॥ ४७ ॥ दिने दिने तत्क्रान्ते नित्यमेवं क्रमाज्जपेत् ॥ मासादौ क्रमशोऽतीते सार्धलक्षजपेन हि ॥ ४८ ॥ अत ऊर्ध्वं मतिक्रान्ते पुनः प्रैषं समाचरेत् ॥ एवं कृत्वा दोषशान्तिरन्यथारौरवं व्रजेत् ॥ ४९ ॥ धर्मार्थयोस्ततो यत्नं कुर्यात्कामी न चेतः ॥ ब्राह्मणो मुक्तिकामः स्याद्ब्रह्मज्ञानं सदाभ्यसेत् ॥ ५० ॥ धर्मादर्थोऽर्थतो भोगो भोगाद्वैराग्यसंभवः ॥ धर्माज्जितार्थभोगेन वैराग्यमुपजायते ॥ ५१ ॥ विपरीतार्थभोगेन राग एव प्रजायते ॥ धर्मश्च द्विविधः प्रोक्तो द्रव्यदेहद्वयेन च ॥ ५२ ॥ द्रव्यमिज्यादिरूपं स्यात्तीर्थस्नानादिदैहिकं ॥ धनेन धनमाप्नोति तपसा दिव्यरूपताम् ॥ ५३ ॥ निष्कामः शुद्धिमाप्नोति शुद्ध्या ज्ञानं न संशयः ॥ कृतादौ हितपः श्लाघ्यं द्रव्यधर्मः कलौ युगे ॥ ५४ ॥ कृते ध्यानाज्ज्ञानसिद्धिश्चेतायां तपसा तथा ॥ द्वापरे यजनाज्ज्ञानं प्रतिमा पूजया कलौ ॥ ५५ ॥ यादृशं पुण्यं पापं वा तादृशं फलमेव हि ॥ द्रव्यदेहां गभेदेन न्यूनवृत्तिक्षयादिकम् ॥ ५६ ॥

भोगेक्षणिकत्वादिनिश्चयादिति भावः ॥ अतो धर्मार्थमूलकभोग एव वैराग्यं जनयतीत्याह ॥ धर्मेति ॥ यत्रा धर्माज्जितार्थभोगः स न जातुकामः कामानामित्यस्य विषयइति भावः ॥ ५१ ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ विपरीतेति ॥ विपरीतार्थभोगेन अधर्माज्जितार्थभोगेन ॥ द्रव्यदेहद्वयेन द्रव्यदेहरूपेण द्वयेन ॥ ५२ ॥ इज्यादिरूपं इज्यादियागादिरूप्यते निष्पाद्यते येन तत् ॥ ५३ ॥ द्रव्यधर्मोदानं ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ यादृशमिति ॥ द्रव्यदेहात्मकसाधनभेदेन यादृशं पुण्यादिभवेत्तादृशमेव वृद्ध्यादिविकाररहितं सुखदुःखरूपं फलं भवेदित्यर्थः ॥ ५६ ॥

हिंसिकाविधिं विना कृता कुसिता हिंसा तद्रूपः ॥ सुखरूपकः सुखकरं रूपं यस्य सः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ चतुर्जनयुतस्य बहुपरिवारयुक्तस्य ॥ शतवर्षस्य शतवर्ष
पर्यन्तं जीवनरूपां वृत्तिं ॥ तद्वृत्तिदानं ॥ ५९ ॥ प्रतिष्ठां जीविकास्थितिम् ॥ ६० ॥ इंद्रलोकप्रदमर्थं तत्पूर्वोक्तजीवनदानं ॥ अयुतमयुतकुटुंबजीवनदानं
॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ विशः वैश्या अत्रार्जयेदित्यर्जयेयुरिति विपरिणम्य संबध्यते ॥ सिद्धिमर्थां ज्ञानस्य ॥ ६५ ॥ सर्वेषां ब्राह्मणादीनां ॥ स्वरू

अधर्मो हिंसिकारूपो धर्मस्तु सुखरूपकः ॥ अधर्माद्दुःखमाप्नोति धर्माद्वै सुखमेधते ॥ ५७ ॥ विद्यादुर्वृत्तितो दुःखं सुखं
विद्यात्सुवृत्तितः ॥ धर्माज्जनमतः कुर्याद्भोगमोक्षप्रसिद्धये ॥ ५८ ॥ सकुटुंबस्य विप्रस्य चतुर्जनयुतस्य च ॥ शतवर्षस्य वृ
त्तितुदद्यात्तद्ब्रह्मलोकदम् ॥ ५९ ॥ चांद्रायणसहस्रं तु ब्रह्मलोकप्रदं विदुः ॥ सहस्रस्य कुटुंबस्य प्रतिष्ठां क्षत्रियश्चरेत् ॥
॥ ६० ॥ इंद्रलोकप्रदं विद्यादयुतं ब्रह्मलोकदम् ॥ यां देवतां पुरस्कृत्य दानमाचरते नरः ॥ ६१ ॥ तत्तल्लोकमवाप्नोति
इति वेदविदो विदुः ॥ अर्थहीनः सदा कुर्यात्तपसामर्जनं तथा ॥ ६२ ॥ तीर्थाच्च तपसा प्राप्य सुखमक्षयमश्नुते ॥ अर्था
ज्जनमथो वक्ष्ये न्यायतः सुसमाहितः ॥ ६३ ॥ कृतात्प्रतिग्रहाच्चैव याजनाच्च विशुद्धतः ॥ अदैन्यादनतिक्लेशाद्ब्राह्मणो ध
नमर्जयेत् ॥ ६४ ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्येण कृषिगोरक्षणाद्विशः ॥ न्यायार्जितस्य वित्तस्य दानात्सिद्धिं समश्नुते ॥ ६५ ॥
ज्ञानसिद्ध्या मोक्षसिद्धिः सर्वेषां गुर्वनुग्रहात् ॥ मोक्षात्स्वरूपसिद्धिः स्यात्परानंदं समश्नुते ॥ ६६ ॥ सत्संगात्सर्वमेत
द्वैनराणां जायते द्विजाः ॥ धनधान्यादिकं सर्वदेयं वै गृहमेधिना ॥ ६७ ॥ यद्यत्काले वस्तुजातं फलं वा धान्यमेव च ॥ त
त्सर्वं ब्राह्मणेभ्यो देयं वै हितमिच्छता ॥ ६८ ॥ जलं चैव सदा देयमन्नं क्षुद्राधिशान्तये ॥ क्षेत्रं धान्यं तथाऽमान्नमन्नमेव
चतुर्विधम् ॥ ६९ ॥ यावत्कालं यदन्नं वै भुक्त्वा श्रवणमेधते ॥ तावत्कृतस्य पुण्यस्य तर्धदातुर्न संशयः ॥ ७० ॥ ग्रहीता
हि गृहीतस्य दानाद्वै तपसा तथा ॥ पापसंशोधनं कुर्यादन्यथारौरवं व्रजेत् ॥ ७१ ॥ ॥ ॥

पसिद्धिरीश्वरतादात्म्यप्राप्तिः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अन्नमन्नपक्कं आमान्नमपक्कं पिष्टादि ॥ ६९ ॥ यदन्नमिति ॥ यस्यान्नं भुक्त्वा भोक्ता कृतमात्मश्र
वणादिकमेधते तस्य दातुं स्तावत्कृतस्य श्रवणादिजनितपुण्यस्यार्धं भवतीत्यर्थः ॥ ७० ॥ दानादिति ॥ अन्नस्मृतिरपि ॥ यद्रहिते नार्जयंतिकर्मणा ब्राह्मणा धनं
॥ तस्योत्सर्गेण शुभ्यंति जपेन तपसैव चेति ॥ ७१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वृद्धिप्रतिषिद्धमशीतिभागोवृद्धिः स्यादितियाज्ञवल्क्यायुक्तकुसौदं ॥ ७२ ॥ वृद्ध्यंशेनकुसौदेनाहितेनपरपीडायाअजनकेनमितमेध्येनपरिमिताप्रतिषिद्धेन ॥
भोगांशतइति ॥ स्वल्पभोगमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ एवमकरणेदुष्फलानांत्रयविकल्प्याह ॥ अन्यथेत्यादिना ॥ ७४ ॥ सस्यंअपरिपक्वान्यं ॥ ७५ ॥ उत्थितेलब्धे ॥
॥ ७६ ॥ ७७ ॥ पृष्ठंयाचितं ॥ ननुराज्यादियाचितंचेद्द्विद्रेणकथंदेयमतआह ॥ आत्मेति ॥ तददानेदोषमाह ॥ जन्मांतरइति ॥ ७८ ॥ परेषांपात्रभूतानां ॥

आत्मवित्तंत्रिधाकुर्याद्धर्मवृद्ध्यात्मभोगतः ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंकर्मकुर्यात्तुधर्मतः ॥ ७२ ॥ वित्तस्यवर्धनंकुर्याद्
वृद्ध्यंशेनहिसाधकः ॥ हितेनमितमेध्येनभोगंभोगांशतश्चरेत् ॥ ७३ ॥ कृष्यर्जितेदशांशंहिदेयंपापस्यशुद्धये ॥ शे
षेणकुर्यात्धर्मादिअन्यथारौरवंब्रजेत् ॥ ७४ ॥ अथवापापबुद्धिःस्यात्क्षयंवासस्यमेष्यति ॥ वृद्धिवाणिज्यकेदेयंपटं
शंहिविचक्षणैः ॥ ७५ ॥ शुद्धप्रतिग्रहेदेयंचतुर्थीशंद्विजोत्तमैः ॥ अकस्मादुत्थितेऽर्थेहिदेयमर्धंद्विजोत्तमैः ॥ ७६ ॥
असत्प्रतिग्रहेसर्वदुर्दानंसागरेक्षिपेत् ॥ आहूयदानंकर्तव्यमात्मभोगसमृद्धये ॥ ७७ ॥ पृष्ठंसर्वसदादेयमात्मश
क्त्यनुसारतः ॥ जन्मांतरेऋणीहिस्याददत्तेपृष्ठवस्तुनि ॥ ७८ ॥ परेषांचतथादोषंनप्रशंसेद्विचक्षणः ॥ विशेषेणत
थाब्रह्मन्श्रुतंपृष्ठंचनोवदेत् ॥ ७९ ॥ नवदेत्सर्वजंतूनांत्विदिरोषकरंबुधः ॥ संध्ययोरग्निकार्यंचकुर्यादैश्वर्यसिद्धये ॥
॥ ८० ॥ अशक्तस्त्वेककालेवासूर्याग्नीचयथाविधि ॥ तुंडलंधान्यमाज्यंवाफलंकंदंहविस्तथा ॥ ८१ ॥ स्थालीपाकं
तथाकुर्याद्यथान्यायंयथाविधि ॥ प्रधानहोममात्रंवाहव्याभावेसमाचरेत् ॥ ८२ ॥ नित्यसंधानमित्युक्तंतमजस्रंवि
दुर्बुधाः ॥ अथवाजपमात्रंवासूर्यवंदनमेवच ॥ ८३ ॥ एवमात्मार्येणःकुर्युरर्थार्थीचयथाविधि ॥ ब्रह्मयज्ञरतानित्यंदे
वपूजारतास्तथा ॥ ८४ ॥ अग्निपूजापरानित्यंगुरुपूजारतास्तथा ॥ ब्राह्मणानांत्विदिकराःसर्वेस्वर्गस्यभागिनः ॥
॥ ८५ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेविद्येश्वरसंहितायामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ सूर्याग्नीइति ॥ तर्पयेदितिशेषः ॥ होमद्रव्याण्याह ॥ तंडुलमिति ॥ ८१ ॥ हव्याभावेहवनीयद्रव्याभावे ॥ ८२ ॥ नित्येति ॥ नित्यसंधानंस
दास्थापितंतमग्निमजस्रमितिबुधाविदुरित्यर्थः ॥ जपमात्रमिति ॥ होममंत्राणामितिशेषः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटी
कायांसारबोधिण्यांसदाचारोपक्रमणंनमैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ उक्तापंचमहायज्ञानरविवारयनुक्रमात् ॥ कर्तव्यादेवतापूजावर्ण्यतेद्वादशेशुभाः ॥ १ ॥ ब्रह्मवृत्तिर्ब्राह्मणवृत्तिः ॥ १ ॥ तत्रायमाह ॥
अग्राविति ॥ द्रव्यतंडुलादिसायंप्रातर्यजुहोतिसद्व्यर्थः ॥ ननुब्रह्मचारिणांश्रौतस्मात्तर्गिन्योरभावात्कथमग्निज्ञासिद्धिरतआह ॥ ब्रह्मचर्येति ॥ २ ॥ स
मिदग्राविति ॥ यत्रसमिधएवाधीयंतेससमिदग्रास्तत्रब्रह्मचर्याग्रावित्यर्थः ॥ व्रताद्यंब्रह्मचर्यव्रतादिकम् ॥ विशेषयजनादिकंअग्निकार्यादिकम् ॥ यावदौ
पासनामिति ॥ विवाहपर्यंतमित्यर्थः ॥ समावर्तनस्योपलक्षणमेतत् ॥ ३ ॥ वानप्रस्थानांयतीनांचविषयेआह ॥ आत्मनीति ॥ आरोपिताग्नीनांसमा
रोपिताग्नीनां ॥ वनिनांवानप्रस्थानां ॥ यतिनांचतुर्याश्रमिणां ॥ हितंसुपक्वम् ॥ मितमेध्यान्नमितंपरिमितमेध्यंपवित्रंयदन्नंतस्यभोजनमेवहुतिर्होमः

ऋषयउचुः ॥ अग्नियज्ञंदेवयज्ञंब्रह्मयज्ञंतथैवच ॥ गुरुपूजांब्रह्मवृत्तिक्रमेणब्रूहिनःप्रभो ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ अग्नौ
जुहोतियद्व्यमग्निज्ञःसउच्यते ॥ ब्रह्मचर्याश्रमस्थानांसमिदाधानमेवहि ॥ २ ॥ समिदग्नौव्रताद्यंचविशेषयज
नादिकम् ॥ प्रथमाश्रमिणामेवावदौपासनंद्विजाः ॥ ३ ॥ आत्मन्यारोपिताग्नीनांवनिनांयतिनांद्विजाः ॥ हितंच
मितमेध्यान्नंस्वकालेभोजनंदुतिः ॥ ४ ॥ औपासनाग्निसंधानंसमारभ्यसुरक्षितम् ॥ कुंडेवाप्यथभांडेवातदजस्रंस
मीरितम् ॥ ५ ॥ अग्निमात्मन्यरण्यांवाराजदैववशात्ध्रुवम् ॥ अग्नित्यागभयादुक्तंसमारोपितमुच्यते ॥ ६ ॥ संप
त्करीतथाज्ञेयासायमग्न्याहुतिर्द्विजाः ॥ आयुष्करीतिविज्ञेयाप्रातःसूर्याहुतिस्तथा ॥ ७ ॥ अग्नियज्ञोह्ययंप्रोक्तो
दिवासूर्यनिवेशनात् ॥ इंद्रादीन्सकलान्देवानुद्दिश्यामौजुहोतियत् ॥ ८ ॥ ॥ ॥

यन्मुखंतदाहवनीयइत्यादिश्रुतेः ॥ ४ ॥ अजस्रलक्षणमाह ॥ औपासनेति ॥ सुरक्षितमसमारोपितम् ॥ ५ ॥ समारोपविधेरशक्तपरिग्राह्यत्वंदर्शयन्समारोपि
तलक्षणमाह ॥ अग्निमिति ॥ राजेति ॥ द्विजपीडाकारिराजोपद्रववशादैवकृतरोगादिवशाच्चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ सायंप्रातराहुत्योःफलमाह ॥ संपदिति ॥ ७ ॥ न
नुप्रातर्होमःसूर्ययज्ञोवाच्यःसूर्योद्देशेनतत्राहुतेःसत्त्वादतआह ॥ अग्नियज्ञइति ॥ दिवादिवसेसूर्यनिवेशनात्अग्नेःसूर्यप्रवेशादित्यर्थः ॥ उद्यंतंवावादित्यमाग्निरनु
समारोहतीतिश्रुतेः ॥ देवयज्ञमाह ॥ इंद्रादीनिति ॥ यदग्नौजुहोत्यपिसमिधंतदेवयज्ञःसंतिष्ठतइतिश्रुतावग्नियज्ञदेवयज्ञौतंत्रेणोक्तावितिभावः ॥ ८ ॥

स्थालीपाकादिकानिति ॥ दर्शपूर्णमासस्थालीपाकादिसंस्थाइत्यर्थः ॥ ताश्चवैखानसेनोक्ताः ॥ स्थालीपाकोष्टकाअमाश्राद्धमौपासनहोमःश्रावण्याग्रह
यणीचैत्रीतिसप्तपाकयज्ञसंस्थाइति ॥ चौलादिकमिति ॥ गर्भाधानादयस्त्वौपासनएवेतिभावः ॥ केषांचिच्छाखायांचौलमध्यौपासनएव ॥ ९ ॥ एवंदेव
यज्ञमुक्ताब्रह्मयज्ञस्यफलप्रदर्शनपूर्वकंलक्षणमाह ॥ द्विजइति ॥ अनेनशूद्रस्यवेदाध्ययननिषेधादत्रानधिकारइतिसूचितं ॥ देवानामिति ॥ देवानामिन्द्रादी
नांतपयेक्षुन्निवृत्तये ॥ यदचोध्यगीपतताःपयआहुतयोदेवानामभवन्नित्यादिश्रुतेर्मधुनापयसाचैवसदेवांस्तर्पयेद्विजः ॥ पितृन्मधुघृताभ्यांचक्रचोधीतेहियो
न्वहमितिस्मृतेश्चेतिभावः ॥ अध्ययनमिति ॥ यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचंयजुःसामवातद्ब्रह्मयज्ञःसंतिष्ठतइतिश्रुतिरप्यत्रमानं ॥ १० ॥ नित्येति ॥ नित्या

देवयज्ञंहितंविद्यात्स्थालीपाकादिकान्कृतून् ॥ चौलादिकंतथाज्ञेयंलौकिकाग्नौप्रतिष्ठितम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मयज्ञंद्विजः
कुर्याद्देवानांतपयेसकृत् ॥ ब्रह्मयज्ञइतिप्रोक्तोवेदस्याऽध्ययनंभवेत् ॥ १० ॥ नित्यानंतरमासायंततस्तुनविधीयते ॥
अनग्नौदेवयजनंशृणुतश्रद्धयादरात् ॥ ११ ॥ आदिसृष्टौमहादेवःसर्वज्ञःकरुणाकरः ॥ सर्वलोकोपकारार्थंवारान्
कल्पितवान्प्रभुः ॥ १२ ॥ संसारवैद्यःसर्वज्ञःसर्वभेषजभेषजम् ॥ आदावारोग्यदंवारंस्ववारंकृतवान्प्रभुः १३ ॥
संपत्करंस्वमायायावारंचकृतवांस्ततः ॥ जननेदुर्गतिक्रांतेकुमारस्यततःपरम् ॥ १४ ॥ आलस्यदुरितक्रांत्यैवारंक
ल्पितवान्प्रभुः ॥ रक्षकस्यतथाविष्णोर्लोकानांहितकाम्यया ॥ १५ ॥ पुष्पार्थंचैवरक्षार्थंवारंकल्पितवान्प्रभुः ॥ आ
युष्करंततोवारमायुषांकर्तुरेवहि ॥ १६ ॥ त्रैलोक्यसृष्टिकर्तुर्हिब्रह्मणःपरमेष्ठिनः ॥ जगदायुष्यसित्थ्यर्थंवारंकल्प
तवान्प्रभुः ॥ १७ ॥ आदौत्रैलोक्यवृद्ध्यर्थंपुण्यपापेप्रकल्पिते ॥ तयोःकर्त्रोस्ततोवारमिन्द्रस्यचयमस्यच ॥ १८ ॥
भोगप्रदंमृत्युहरंलोकानांचप्रकल्पितम् ॥ आदित्यादीन्स्वस्वरूपान्सुखदुःखस्यसूचकान् ॥ १९ ॥

नंतरंउक्तनित्यकर्मानंतरं ॥ आसायंसायंकालपर्यंतं ॥ ततःसायंकालानंतरंरात्रावित्यर्थः ॥ विधीयतइति ॥ ब्रह्मयज्ञइतिसंबध्यते ॥ ११ ॥ वारान्वासरान् ॥
॥ १२ ॥ वासरविशेषेषुपूजनेफलविशेषानाह ॥ आरोग्यदमिति ॥ स्ववारंस्वसंबंधिनंवासरं ॥ १३ ॥ स्वमायायाःस्वशक्तेः ॥ कुमारस्येति ॥ जननेपुत्रादिजन्म
निदुर्गतिक्रांतेदुर्गतियुक्तेजातइत्यर्थःव्याधिमात्रोपलक्षणमिदं ॥ कुमारस्यस्कंदस्य ॥ १४ ॥ आलस्येति ॥ आलस्यप्रयुक्तदुरितनाशाययहालस्यदुरितयोर्ना
शायेत्यर्थः ॥ विष्णोर्वारमाह ॥ रक्षकस्येति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तयोःपुण्यपापयोःकर्त्रोरुत्पादयित्रोःपुरुषयोर्भोगप्राप्त्यर्थंमृत्युभयनाशार्थंचेतिभावः ॥
॥ १८ ॥ प्रकल्पितमिति ॥ वारमितिसंबध्यते ॥ आदित्यादीन्आदिनेंदुर्भौमादयः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्योतिश्चक्रेनक्षत्रचक्रे ॥ २० ॥ आदित्यादिवासरानांक्रमेणफलविशेषान्पुनःसंकल्प्याह ॥ आरोग्यमिति ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत्तन्मंत्रजपःतत्तद्देवमंत्रज
पः ॥ २३ ॥ ब्राह्मणविग्रहेविप्रशरीरे ॥ २४ ॥ उत्तरेति ॥ उक्तपूजाकर्मणामध्येउत्तरोत्तरस्याधिक्यात्पूर्वपूर्वस्यसद्भावेपिसतिसंभवउत्तरकार्यमित्यर्थः ॥

वारेशान्कल्पयित्वादौज्योतिश्चक्रेप्रतिष्ठितान् ॥ स्वस्ववारेतुतेषांतुपूजास्वस्वफलप्रदा ॥ २० ॥ आरोग्यसंपदश्चै
वव्याधीनांशांतिरेवच ॥ पुष्टिरायुस्तथाभोगोमृतेर्हानिर्यथाक्रमम् ॥ २१ ॥ वारक्रमफलंप्राहुर्देवप्रीतिपुरःसरम् ॥
अन्येषामपिदेवानांपूजायाःफलदःशिवः ॥ २२ ॥ देवानांप्रीतयेपूजापंचधैवप्रकल्पिता ॥ तत्तन्मंत्रजपोहोमोदानं
चैवतपस्तथा ॥ २३ ॥ स्थंडिलेप्रतिमायांचह्यग्नौब्राह्मणविग्रहे ॥ समाराधनमित्येवंपोडशैरुपचारकैः ॥ २४ ॥ उत्त
रोत्तरवैशिष्ट्यात्पूर्वभावेतथोत्तरम् ॥ नेत्रयोःशिरसोरोगेतथाकुष्ठस्यशांतये ॥ २५ ॥ आदित्यपूजयित्वातुब्राह्मणान्
भोजयेत्ततः ॥ दिनमासंतथावर्षवर्षत्रयमथापिवा ॥ २६ ॥ प्रारब्धप्रबलंचेत्यान्नश्येद्रोगजरादिकम् ॥ जपाद्यमि
ष्टदेवस्यवारादीनांफलंविदुः ॥ २७ ॥ पापशांतिर्विशेषेणह्यादिवारनिवेदयेत् ॥ आदित्यस्यैवदेवानांब्राह्मणानांविशि
ष्टदम् ॥ २८ ॥ सोमवारेचलक्ष्म्यादीन्संपदर्थयजेद्बुधः ॥ आज्यान्नेनतथाविप्रान्सपत्नीकांश्चभोजयेत् ॥ २९ ॥
काल्यादीन्भौमवारेतुयजेद्रोगप्रशांतये ॥ माषमुद्राढकान्नेनब्राह्मणांश्चैवभोजयेत् ॥ ३० ॥ सौम्यवारेतथाविष्णुं
दध्यन्नेनयजेद्बुधः ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिपुष्टिर्भवतिसर्वदा ॥ ३१ ॥ आयुष्कामोगुरुवारिदेवानांपुष्टिसिद्धये ॥ उपवी
तेनवस्त्रेणक्षीराज्येनयजेद्बुधः ॥ ३२ ॥ भोगार्थंभृगुवारेतुयजेद्देवान्समाहितः ॥ षड्रसोपेतमन्नंचदद्याद्ब्राह्मणतृप्तये
॥ ३३ ॥ स्त्रीणांचतृप्तयेतद्वद्देयंवस्त्रादिकंशुभम् ॥ अपमृत्युहरेर्मंदेरुद्रादींश्चयजेद्बुधः ॥ ३४ ॥ तिलहोमेनदानेन
तिलान्नेनचभोजयेत् ॥ इत्थंयजेन्नविबुधानारोग्यादिफलंलभेत् ॥ ३५ ॥ देवानांनित्ययजनेविशेषयजनेपिच ॥
स्नानेदानेजपेहोमेब्राह्मणानांचतर्पणे ॥ ३६ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ जपाद्यमादिनाहोमादिआदित्यादीनांफलंफलप्रदं ॥ २७ ॥ आदिवारैरविवारैर्विशिष्टदधिकफलप्रदंवस्तुनिवेदयेदित्यन्वयः ॥
॥ २८ ॥ लक्ष्यादीनिति ॥ आदिनातत्परिवारःएवमग्रेपि ॥ २९ ॥ माषेति ॥ माषमुद्रानामाढकपरिमितान्नेनेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
मंदेशनैश्चरे ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

आदिवारोर्विवासरः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ शुभादौमंगलकर्मारंभे ॥ अशुभांतेअनिष्टप्राप्त्यनंतरम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणानां द्विजानां ॥ अन्येषां शूद्रा
णाम् ॥ तांत्रिकंतंश्राद्युक्तं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ छायांवृक्षादिकृताम् ॥ ब्रह्मप्रतिष्ठावेदपाठनादिशालाम् ॥ यद्वाब्राह्मणस्थितिं ॥ धर्मसंचयं धर्मबोधकपुस्त
कादिसंग्रहं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ श्रवणस्य श्रोत्रेन्द्रियस्यैतदध्यायश्रवणस्येति वा ॥ ४६ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां सारबोधिण्यां वासरविशेषे

तिथिनक्षत्रयोगे च तत्तद्देवप्रपूजने ॥ आदिवारादिवारेषु सर्वज्ञोजगदीश्वरः ॥ ३७ ॥ तत्तद्रूपेण सर्वेषामारोग्यादि
फलप्रदः ॥ देशकालानुसारेण तथा पात्रानुसारतः ॥ ३८ ॥ द्रव्यश्रद्धानुसारेण तथालोकानुसारतः ॥ तारतम्यक्र
माद्देवत्वारोग्यादीन् प्रयच्छति ॥ ३९ ॥ शुभादावशुभांते च जन्मक्षेपुर्गृहे गृही ॥ आरोग्यादिसमृद्ध्यर्थमादित्यादी
नग्रहान्यजेत् ॥ ४० ॥ तस्माद्देवयजनं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ समंत्रकंब्राह्मणानामन्येषांचैव तांत्रिकम् ॥ ४१ ॥
यथाशक्त्यनुरूपेण कर्तव्यं सर्वदानरैः ॥ सप्तस्वपिचवारेषु नरैः शुभफलेप्सुभिः ॥ ४२ ॥ दरिद्रस्तपसा देवान्यजेदा
ढ्योधनेन हि ॥ पुनश्चैवं विधंधर्मैकुरुते श्रद्धया सह ॥ ४३ ॥ पुनश्च भोगान्विविधान् भुक्त्वा भूमौ प्रजायते ॥ छायां ज
लाशयं ब्रह्मप्रतिष्ठां धर्मसंचयम् ॥ ४४ ॥ सर्वं च वित्तवान् कुर्यात्सदा भोगप्रसिद्धये ॥ कालाच्च पुण्यपाकेन ज्ञानसिद्धिः प्र
जायते ॥ ४५ ॥ यद्दमं शृणुतेऽध्यायं पठते वानरो द्विजाः ॥ श्रवणस्योपकर्ता च देवयज्ञफलं लभेत् ॥ ४६ ॥ इति श्रीशि
वमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ देशादीन् क्रमशो ब्रुहि सूत सर्वार्थं
वित्तम् ॥ सूत उवाच ॥ शुद्धं गृहं समफलं देवयज्ञादिकर्मसु ॥ १ ॥ ततो दशगुणं गोष्ठं जलतीरं ततो दश ॥ ततो दशगु
णं बिल्वतुलस्यश्च तथमूलकं ॥ २ ॥ ततो देवालयं विद्यातीर्थं तीरं ततो दश ॥ ततो दशगुणं नद्यास्तीर्थं नद्यास्ततो दश ॥
॥ ३ ॥ सप्तगंगानदीतीरं तस्या दशगुणं भवेत् ॥ गंगागोदावरीचैव कावेरी ताम्रपर्णिका ॥ ४ ॥ ॥

पुदेवतापूजनवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ऑनमः शिवाय ॥ देशकालविशेषेण पूजाफलमुदीरितम् ॥ तत्तत्फलार्थदानचवर्ण्येते त्रयोदशे ॥ १ ॥
देशादीनिति ॥ आदिशब्देन कालादि ॥ समफलमिति ॥ यावदुक्तफलमित्यर्थः ॥ १ ॥ गोष्ठं गवां स्थानम् ॥ जलतीरं जलाशयतीरम् ॥ २ ॥ तीर्थं नद्याः
यमुनादिकायाः ॥ ३ ॥ तस्यास्तीर्थनद्याः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५ ॥ कृतेकृतयुगे ॥ ६ ॥ ततोर्धेकैक्यतिकलिकालेमतइत्यर्थः ॥ ७ ॥ दशगुणमिति ॥ पुण्यमित्यनुपज्यते ॥ ८ ॥ विषुवेतुलायामेपेच ॥ अयने
कर्कसंक्रमणे ॥ मृगसंक्रांतौमकरसंक्रांतौ ॥ ९ ॥ विषयोगात्तमोरूपविषसंवंधात् ॥ रोगदमिति ॥ सूर्यग्रहणमितिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ सूर्यरागो

सिंधुश्चसरयूरेवासप्तगंगाःप्रकीर्तिताः ॥ ततोऽब्धितीरंदशचपर्वताग्रेततोदश ॥ ५ ॥ सर्वस्मादाधिकंज्ञेयंयत्रवारो
चतेमनः ॥ कृतेपूर्णफलंज्ञेयंयज्ञदानादिकंतथा ॥ ६ ॥ त्रेतायुगेत्रिपादंचद्वापरेऽर्धसदास्मृतं ॥ कलौपादंतुविज्ञेयंत
त्पादोनंततोर्द्वेके ॥ ७ ॥ शुद्धात्मनःशुद्धदिनंपुण्यंसमफलंविदुः ॥ तस्मादशगुणंज्ञेयंरविसंक्रमणेषुधाः ॥ ८ ॥ वि
षुवेतदशगुणमयनेतदशस्मृतम् ॥ तदशमृगसंक्रांतौतच्चंद्रग्रहणेदश ॥ ९ ॥ ततश्चसूर्यग्रहणेपूर्णकालोत्तमेविदुः ॥
जगद्रूपस्यसूर्यस्यविषयोगाच्चरोगदं ॥ १० ॥ अतस्तद्विषशांत्यर्थंस्नानदानजपांश्चरेत् ॥ विषशांत्यर्थंकालत्वात्स
कालःपुण्यदःस्मृतः ॥ ११ ॥ जन्मर्क्षेचव्रतांतेचसूर्यरागोपमंविदुः ॥ महतांसंगकालश्चकोट्यर्कग्रहणंविदुः ॥ १२ ॥
तपोनिष्ठाज्ञाननिष्ठायोगिनोयतयस्तथा ॥ पूजायाःपात्रमेतेहिपापसंक्षयकारणम् ॥ १३ ॥ चतुर्विंशतिलक्षंवागा
यत्र्याजपसंयुतः ॥ ब्राह्मणस्तुभवेत्पात्रंसंपूर्णफलभोगदम् ॥ १४ ॥ पतनात्रायतइतिपात्रंशास्त्रेप्रयुज्यते ॥ दातुश्च
पातकात्राणात्पात्रमित्यभिधीयते ॥ १५ ॥ गायकंत्रायतेपाताद्वायत्रीत्युच्यतेहिसा ॥ यथाऽर्थहीनोलोकेऽस्मिन्प
रस्यार्थंनयच्छति ॥ १६ ॥ अर्थवानिहयोलोकेपरस्यार्थंप्रयच्छति ॥ स्वयंशुद्धोहिपूतात्मानरान्संत्रातुमर्हति ॥ १७ ॥
गायत्रीजपशुद्धोहिशुद्धब्राह्मणउच्यते ॥ तस्माद्दानेजपेहोमेपूजायांसर्वकर्मणि ॥ १८ ॥ दानंकर्तुंतथात्रातुंपात्रंतुब्रा
ह्मणोर्हति ॥ अन्नस्यक्षुधितंपात्रंनारिनरमयात्मकम् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणंश्रेष्ठमाहूययत्कालेसुसमाहितम् ॥ तदर्थंश
ब्दमर्थवासद्बोधकमभीष्टदम् ॥ २० ॥

पमसूर्यग्रहणतुल्यम् ॥ १२ ॥ महतांसंगेनफलातिशयस्यजननेहेतुभूतंतेषांस्वरूपमाह ॥ तपोनिष्ठाइति ॥ १३ ॥ १४ ॥ पात्रशब्दव्युत्पत्तिमाह ॥
पतनादितिनरकइतिशेषः ॥ १५ ॥ गायत्रीशब्दव्युत्पत्तिमाह ॥ गायकमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ पात्रमिति ॥ भवितुमितिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥

प्रश्नानंतरं याचनानंतरं ॥ २१ ॥ जातिमात्रो जातिब्राह्मणः ॥ तत्स्वरूपमुक्तं पातं जलभाष्ये ॥ तपःश्रुतं च यो निश्चेत्येतद्ब्राह्मणलक्षणं ॥ तपःश्रुताभ्यां यो हीनो जा

इच्छावतः प्रदानं च संपूर्णफलदं विदुः ॥ यत्प्रश्नानंतरं दत्तं तदर्थफलदं विदुः ॥ २१ ॥ यत्सेवकाय दत्तं स्यात्तत्पादफल
दं विदुः ॥ जातिमात्रस्य विप्रस्य दीनवृत्तेर्द्विजर्षभाः ॥ २२ ॥ दत्तमर्थं हि भोगाय भूर्लोकेश्वरार्थिकम् ॥ वेदयुक्तस्य वि
प्रस्य स्वर्गे हि दशवार्षिकम् ॥ २३ ॥ गायत्रीजपयुक्तस्य सत्ये हि दशवार्षिकम् ॥ विष्णुभक्तस्य विप्रस्य दत्तं वैकुण्ठदं वि
दुः ॥ २४ ॥ शिवभक्तस्य विप्रस्य दत्तं कैलासदं विदुः ॥ तत्तल्लोकोपभोगार्थं सर्वेषां दानमिष्यते ॥ २५ ॥ दशांगमन्नं
विप्रस्य भानुवारे ददन्नरः ॥ परजन्मनि चारोग्यं दशवर्षं समश्नुते ॥ २६ ॥ बहुमानमथा वह्निमानमभ्यंगं पादसेवनम् ॥
वासो गंधाद्यर्चनं च घृतापूपरसोत्तरम् ॥ २७ ॥ षड्रसं व्यंजनं चैव तांबूलं दक्षिणोत्तरम् ॥ नमश्चानुगमश्चैव स्वन्नदानं
दशांगकम् ॥ २८ ॥ दशांगमन्नं विप्रेभ्यो दशभ्यो वै ददन्नरः ॥ अर्कवारे तथा ऽऽरोग्यं शतवर्षं समश्नुते ॥ २९ ॥ सोम
वारादि वारेषु तत्तद्द्वारगुणं फलम् ॥ अन्नदानस्य विज्ञेयं भूर्लोके परजन्मनि ॥ ३० ॥ सप्तस्वपिचवारेषु दशभ्यश्च दशां
गकम् ॥ अन्नं दत्त्वा शतवर्षं मारोग्यादिकं समश्नुते ॥ ३१ ॥ एवं शतेभ्यो विप्रेभ्यो भानुवारे ददन्नरः ॥ सहस्रवर्षं मारोग्यं
शर्वलोके समश्नुते ॥ ३२ ॥ सहस्रेभ्यस्तथा दत्त्वा ऽयुतवर्षं समश्नुते ॥ एवं सोमादि वारेषु विज्ञेयं हि विपश्चिता ॥ ३३ ॥
भानुवारे सहस्राणां गायत्रीपूतचेतसाम् ॥ अन्नं दत्त्वा सत्यलोके ह्यारोग्यादिसंमश्नुते ॥ ३४ ॥ अयुतानां तथा दत्त्वा वि
ष्णुलोके समश्नुते ॥ अन्नं दत्त्वा तुलक्षणां रुद्रलोके समश्नुते ॥ ३५ ॥ बालानां ब्रह्मबुद्ध्या हि देयं विद्यार्थिभिर्नरैः ॥ यू
नां च विष्णुबुद्ध्या हि पुत्रकामार्थिभिर्नरैः ॥ ३६ ॥ वृद्धानां रुद्रबुद्ध्या हि देयं ज्ञानार्थिभिर्नरैः ॥ बालस्त्रीभारतीबुद्ध्या
बुद्धिकामैर्नरोत्तमैः ॥ ३७ ॥

तिब्राह्मण एव स इति ॥ २२ ॥ २३ ॥ सत्ये सत्यलोके ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दशांगान्याह ॥ बहुमानमिति ॥ २७ ॥ षड्रसमिति ॥ अन्नमिति शेषः ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अयुतवर्षं दशसहस्रवर्षम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बालस्त्रीपूज्येति शेषः ॥ भारतीबुद्ध्या सरस्वतीबुद्ध्या ॥ ३७ ॥

आत्मार्षिभिः आत्मज्ञानार्थिभिः ॥ ३८ ॥ शिलवृत्येति ॥ उच्छः कणशआदानंकणिशाद्यर्जनं शिलमितियादवः ॥ गुरुदक्षिणयेति ॥ लब्धादंशभूतांगुरुदक्षिणां दत्वेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ शुक्लप्रतिग्रहात् द्विजेभ्यो धान्यप्रतिग्रहात् ॥ ४० ॥ भृतकार्जितं सेवालब्धम् ॥ ४१ ॥ धर्माधिनामिति ॥ ङीवभावआर्षः ॥ ४२ ॥

लक्ष्मीबुध्यायुवस्त्रीषुभोगकामैर्नरोत्तमैः ॥ वृत्थासुपार्वतीबुत्थ्यादेयमात्मार्षिभिर्जनैः ॥ ३८ ॥ शिलवृत्योच्छवृत्या चगुरुदक्षिणयार्जितम् ॥ शुद्धद्रव्यमिति प्राहुस्तत्पूर्णफलदं विदुः ॥ ३९ ॥ शुक्लप्रतिग्रहादत्तं मध्यमं द्रव्यमुच्यते ॥ कृषिवाणिज्यकोपेतमधमं द्रव्यमुच्यते ॥ ४० ॥ क्षत्रियाणां विशांचैव शौर्यवाणिज्यकार्जितम् ॥ उत्तमं द्रव्यमित्याहुः शूद्राणां भृतकार्जितम् ॥ ४१ ॥ स्त्रीणां धर्माधिनां द्रव्यपैतृकं भर्तृकं तथा ॥ गवादीनां द्वादशानां चैत्रादिषु यथाक्रमम् ॥ ४२ ॥ संभूयवापुण्यकाले दद्यादिष्टसमृद्धये ॥ गोभूतिलहिरण्याज्यवासो धान्यगुडानि च ॥ ४३ ॥ रौप्यं लवण कूष्माण्डे कन्या द्वादशकं तथा ॥ गोदानादत्तगव्येन गोमयेनोपकारिणा ॥ ४४ ॥ धनधान्याद्याश्रितानां दुरितानां निवारणम् ॥ जलस्नेहाद्याश्रितानां दुरितानां तु गोजलैः ॥ ४५ ॥ कायिकादित्रयाणां तु क्षीरदध्याज्यकैस्तथा ॥ तथा ते षांच पुष्टिश्च विज्ञेया हि विपश्चिता ॥ ४६ ॥ भूदानं तु प्रतिष्ठार्थमिह चाऽमुत्र च द्विजाः ॥ तिलदानं वलार्थं हि सदा मृत्युजयं विदुः ॥ ४७ ॥ हिरण्यं जाठराग्नेस्तु वृद्धिदं वीर्यदं तथा ॥ आज्यं पुष्टिकरं विद्याद्वस्त्रमायुष्करं विदुः ॥ ४८ ॥ धान्यमन्नं समृद्धयर्थं मधुराहारदंगुडम् ॥ रौप्यं रेतोभित्त्त्यर्थं षड्रसार्थं तु लावणम् ॥ ४९ ॥ सर्वसर्वसमृद्धयर्थं कूष्माण्डं पुष्टिदं विदुः ॥ प्राप्तिदं सर्वभोगानामिह चाऽमुत्र च द्विजाः ॥ ५० ॥ यावज्जीवनमुक्तं हि कन्यादानं तु भोगदम् ॥ पनसाद्य कपित्थानां वृक्षाणां फलमेव च ॥ ५१ ॥ कदल्याद्यौषधीनां च फलं गुल्मोद्भवं तथा ॥ माषादीनां च मुद्गानां फलं शाकादि कं तथा ॥ ५२ ॥ मरीचिसर्षपाद्यानां शाकोपकरणं तथा ॥ यदृतौ यत्फलं सिद्धं तद्देयं हि विपश्चिता ॥ ५३ ॥ श्रोत्रादीं द्रियवृत्तिश्च सदा देया विपश्चिता ॥ शब्दादिदशभोगार्थं दिगादीनां च तुष्टिदा ॥ ५४ ॥

संभूयवेति ॥ गवादीनि द्वादशमिलित्वा कस्मिन्पुण्यकाले दद्यादित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कायिकेति ॥ कायिकवाचिकमानसिकरूपभिविधपापनामित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ शब्दादीति ॥ शब्दस्पर्शादयो देयदशो द्रियविषयास्तद्भोगार्थमित्यर्थः ॥ ५४ ॥

आस्तिक्यलक्षणमाह ॥ वेदेति ॥ ५५ ॥ श्रद्धालक्षणमाह ॥ बंध्विति ॥ कनीयसीति ॥ आस्तिक्यबुद्धिमपेक्ष्येतिभावः ॥ सर्वाभावेसर्वद्रव्याभावे ॥
 ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रतिश्रयंगृहादिकं ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणेविद्येश्वरसंहिताटीकायांसारबोधिण्यादेशकालविशेषेषुतत्त
 वेदशास्त्रंसमादायबुद्ध्यागुरुमुखात्स्वयम् ॥ कर्मणांफलमस्तीतिबुद्धिरास्तिक्यमुच्यते ॥ ५५ ॥ बंधुराजभयाद्बुद्धिः
 श्रद्धासाचकनीयसी ॥ सर्वाभावेदरिद्रस्तुवाचावाकर्मणायजेत् ॥ ५६ ॥ वाचिकंयजनंविद्यान्मंत्रस्तोत्रजपादिकम् ॥
 तीर्थयात्राव्रताद्यंहिकायिकंयजनंविदुः ॥ ५७ ॥ येनकेनाप्युपायेनह्यल्पंवायदिवाबहु ॥ देवतार्पणबुद्ध्याचकृतंभो
 गायकल्पते ॥ ५८ ॥ तपश्चर्याचदानंचकर्तव्यमुभयंसदा ॥ प्रतिश्रयंप्रदातव्यंस्ववर्णगुणशोभितम् ॥ ५९ ॥ देवा
 नांतृप्तयेऽत्यर्थंसर्वभोगप्रदंबुधैः ॥ इहाऽमुत्रोत्तमंजन्मसदाभोगंलभेद्बुधः ॥ ईश्वरार्पणबुद्ध्याहिकृत्वामोक्षफलंलभेत्
 ॥ ६० ॥ यइमंपठतेऽध्यायंयःशृणोतिसदानरः ॥ तस्यवैधर्मबुद्धिश्चज्ञानसिद्धिःप्रजायते ॥ ६१ ॥ इति श्रीशिवम
 हापुराणेविद्येश्वरसंहितायांत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ६२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पार्थिवप्रतिमापूजाविधानंब्रूहि सत्त
 म ॥ येनपूजाविधानेनसर्वाभीष्टमवाप्यते ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ सुसाधुपृष्ठंयुष्माभिःसदासर्वार्थदायकम् ॥ सद्यो
 दुःखस्यशमनंशृणुतप्रब्रवीमिवः ॥ २ ॥ अपमृत्युहरंकालमृत्योश्चापिविनाशनं ॥ सद्यःकलत्रपुत्रादिधनधान्यप्रदं
 द्विजाः ॥ ३ ॥ अन्नादिभोज्यं वस्त्रादिसर्वमुत्पद्यतेयतः ॥ ततोमृदादिप्रतिमापूजाभीष्टप्रदाभुवि ॥ ४ ॥ पुरुषाणां
 चनारीणामधिकारोत्रनिश्चितम् ॥ नद्यांतडागेकूपेवाजलांतर्दमहरेत् ॥ ५ ॥ संशोध्यगंधचूर्णेनपेषयित्वासुमंड
 पे ॥ हस्तेनप्रतिमांकुर्यात्क्षीरेणचसुसंस्कृताम् ॥ ६ ॥ अंगप्रत्यंगकोपेतामायुधैश्चसमन्विताम् ॥ पद्मासनस्थितां
 कृत्वापूजयेदादरेणहि ॥ ७ ॥ विघ्नेशादित्यविष्णूनामंबायाश्चशिवस्यच ॥ शिवस्यशिवलिंगंचसर्वदापूजयेद्विजः ॥ ८ ॥

त्कालपूजादानवर्णनं नामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ पार्थिवप्रतिमादीनांपूजायंचकथंकदा ॥ केनककार्यमित्येतद्वर्ण्यतेत्रच
 तुर्दशे ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ संशोध्येति ॥ गंधचूर्णेनसुगंधिद्रव्यचूर्णेनपेषयित्वा मिश्रयित्वेत्यर्थः ॥ ६ ॥ अंगेति ॥ अंगानिमुखाद्यवयवाः
 प्रत्यंगानिसूक्ष्मावयवास्तैर्युक्तामित्यर्थः ॥ ७ ॥ शिवस्यचेति ॥ प्रतिमामितिसंबध्यते ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ९ ॥ कुडवमानतःवक्ष्यमाणलक्षणकुडवमानेन ॥ १० ॥ अधिकमिति ॥ ह्यत्रयंप्रस्थषट्कपरिमितनैवेद्यमधिकफलप्रदमित्यर्थः ॥ ११ ॥ सहस्रपूजयासहस्रप्रस्थपूजया ॥ प्रस्थादिपरिमाणंवक्तुं पात्रविशेषस्य शिवसंज्ञामाह ॥ द्वादशेति ॥ आयामोत्रविस्तारः पात्रस्येति शेषः ॥ द्विगुणंचतुर्विंशल्यंगुलं ॥

षोडशैरुपचारैश्च कुर्यात्तत्फलसिद्धये ॥ पुष्पेण प्रोक्षणं कुर्यादभिषेकं समंत्रकम् ॥ ९ ॥ शाल्यन्नेनैव नैवेद्यं सर्वं कुडवमानतः ॥ गृहे तु कुडवं ज्ञेयं मानुषे प्रस्थमिष्यते ॥ १० ॥ दैवे प्रस्थत्रयं योग्यं स्वयंभोः प्रस्थपंचकम् ॥ एवं पूर्णफलं विद्यादधिकं वै द्वयत्रयम् ॥ ११ ॥ सहस्रपूजया सत्यं सत्यलोकं लभेद्विजः ॥ द्वादशांगुलमायामं द्विगुणंचततोऽधिकम् ॥ १२ ॥ प्रमाणमंगुलस्यैकंतदूर्ध्वपंचकत्रयम् ॥ अयोदारु कृतं पात्रं शिवमित्युच्यते बुधैः ॥ १३ ॥ तदष्टभागः प्रस्थः स्यात्तच्चतुःकुडवं मतम् ॥ दशप्रस्थं शतप्रस्थं सहस्रप्रस्थमेव च ॥ १४ ॥ जलतैलादिगंधानां यथा योग्यं च मानतः ॥ मानुषार्षस्वयंभूनां महापूजेति कथ्यते ॥ १५ ॥ अभिषेकादात्मशुद्धिर्गंधात्पुण्यमवाप्यते ॥ आयुस्तृप्तिश्च नैवेद्याद्वा पादर्थमवाप्यते ॥ १६ ॥ दीपाज्ज्ञानमवाप्नोति तांबूलाद्भोगमाप्नुयात् ॥ तस्मात्स्नानादिकं षट्कं प्रयत्नेन प्रसाधयेत् ॥ १७ ॥ नमस्कारोजपश्चैव सर्वाभीष्टप्रदा बुभौ ॥ पूजां ते च सदा कारयौ भोगमोक्षार्थिभिर्नरैः ॥ १८ ॥ संपूज्य मनसा पूर्वकुर्यात्तत्तत्सदानरः ॥ देवानां पूजया चैतत्तत्तल्लोकमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ तदवांतरलोके च यथेष्टं भोग्यमाप्यते ॥ तद्विशेषान्प्रवक्ष्यामि शृणु तश्च दद्याद्विजाः ॥ २० ॥ विघ्नेशपूजया सम्यग्भूर्लोकं भीष्टमाप्नुयात् ॥ शुक्रवारे चतुर्थ्या च सिते श्रावणभाद्रके ॥ २१ ॥ भिषगृक्षेधनुर्मासे विघ्नेशं विधिवद्यजेत् ॥ शतं पूजासहस्रं वा तत्संख्याकदिनैर्ब्रजेत् ॥ २२ ॥ देवाग्निश्रद्धयानित्यं पुत्रदंष्ट्रदंष्ट्रणाम् ॥ सर्वपापप्रशमनं तत्तद्विरतनाशनम् ॥ २३ ॥

ततोऽंगुलस्यैकमधिकं प्रमाणमित्यन्वयः ॥ एकमंगुलमधिकमित्यर्थः ॥ एवं च पंचविंशल्यंगुलमित्यर्थः ॥ १२ ॥ तदूर्ध्वं आयामादूर्ध्वपंचकत्रयं पंचदशांगुलमित्यर्थः ॥ १३ ॥ तच्चतुरिति ॥ प्रस्थचतुर्थांशमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्नानादिषण्णामुपचाराणां फलान्याह ॥ अभिषेकादिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भिषगृक्षे शततारकानक्षत्रे ॥ २२ ॥ पुत्रदमिति ॥ शतमित्यादिसंबध्यते ॥ २३ ॥

आधारंदिनात्मककालं ॥ २४ ॥ वृद्धीति ॥ एवंचब्रह्मसाधर्म्याद्वृद्धिक्षयदोपरहितंदिनंग्राह्यमितिभावः ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मप्रभृतीनांब्राह्मणादीनांकर्मणां ॥ २५ ॥ तिथ्यादौविहिततिथिपूर्वभागे ॥ अस्यापवादमाह ॥ पूर्वभागइति ॥ यदिमध्याह्नानंतरंतिथिःप्रवृत्तातदानिशियुक्तस्तत्तिथिपूर्वभागःपितृणांकर्मणिप्रशस्यतइत्यर्थः ॥ दिवायुक्तःअर्थात्परदिनयुक्तः॥पूर्वाण्होवैदेवानामपराण्हःपितृणामितिश्रुतेः ॥ २६ ॥ अखंडतिथिलक्षणमाह ॥ उदयेति ॥ योदयव्या

वारपूजांशिवादीनामात्मशुद्धिप्रदांविदुः ॥ तिथिनक्षत्रयोगानामाधारंसार्वकामिकम् ॥ २४ ॥ तथावृत्तिक्षयाभावात्पूर्णब्रह्मात्मकंविदुः ॥ उदयादुदयंवारोब्रह्मप्रभृतिकर्मणाम् ॥ २५ ॥ तिथ्यादौदेवपूजाहिपूर्णभोगप्रदानृणाम् ॥ पूर्वभागःपितृणांतुनिशियुक्तःप्रशस्यते ॥ २६ ॥ परभागस्तुदेवानांदिवायुक्तःप्रशस्यते ॥ उदयव्यापिनीग्राह्यामध्याह्नेयदिसातिथिः ॥ २७ ॥ देवकार्येतथाग्राह्यास्तिथिरुक्षादिकाःशुभाः ॥ सम्यग्विचार्यवारादीन्कुर्यात्पूजाजपादिकम् ॥ २८ ॥ पूजायतेह्यनेनेतिवेदेष्वर्थस्ययोजना ॥ पूर्वभोगफलसिद्धिश्चजायतेतेनकर्मणा ॥ २९ ॥ मनोभावांस्तथाज्ञानमिष्टभोगार्थयोजनात् ॥ पूजाशब्दार्थएवंहिविश्रुतोलोकवेदयोः॥३०॥नित्यनैमित्तिकंकालात्सद्यःकाम्येस्वनुष्ठिते ॥ नित्यमासंचपक्षंचवर्षंचैवयथाक्रमम् ॥ ३१ ॥ तत्तत्कर्मफलप्राप्तिस्तादृक्पापक्षयःक्रमात् ॥ महागणपतेःपूजाचतुर्थ्याकृष्णपक्षके ॥ ३२ ॥ पक्षपापक्षयकरीपक्षभोगफलप्रदा ॥ चैत्रेचतुर्थ्यापूजाचकृतामासफलप्रदा ॥ ३३ ॥ वर्षभोगप्रदाज्ञेयाकृतावैसिंहभाद्रके ॥ श्रावण्यादित्यवारेचसप्तम्यांहस्तभेदिने ॥ ३४ ॥ माघशुक्लेचसप्तम्यामादित्ययजनंचरेत् ॥ ज्येष्ठभाद्रकसौम्येचद्वादश्यांश्रवणक्षके ॥ ३५ ॥ द्वादश्यांविष्णुयजनमिष्टसंपत्करंविदुः ॥ श्रावणेविष्णुयजनमिष्टारोग्यप्रदंभवेत् ॥ ३६ ॥ गवादीन्द्वादशानर्थान्सांगान्दत्वातुयत्फलम् ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिद्वादश्यांविष्णुतर्पणात् ॥ ३७ ॥

पिन्यापिमध्याह्नव्यापिनीनभवेत्साखंडतिथिरित्युच्यते ॥ तदाहसत्यव्रतः ॥ उदयस्थातिथिर्याहिनभवेद्दिनमध्यभाक् ॥ साखंडानव्रतानांस्थादारंभश्चसमापनमिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ पूजाशब्दार्थमाह ॥ पूरिति ॥ भोगफलसिद्धिःस्वर्गमोक्षप्राप्तिरूपा ॥ २९ ॥ मनोभावानिति ॥ मनसाभिप्रेतानर्थान्ज्ञानंचतेनकर्मणासंपादयेदितिभावः ॥ अत्रहेतुमाह ॥ इष्टेति ॥ ३० ॥ नित्येति ॥ नित्यनैमित्तिकंपूजादिकर्मकालात्कालांतरेणफलंददाति ॥ काम्येतुसद्यःफलप्राप्तिरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सिंहभाद्रकेसिंहस्थसूर्ययुतेभाद्रपदे ॥ ३४ ॥ सौम्येबुधवारे ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ द्वादशानित्यत्रार्प ॥ ३७ ॥

तत्प्रीतिविष्णुप्रसादं ॥ ३८ ॥ ब्रह्मयजनं ब्राह्मणयजनम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ आश्वयुगिति ॥ अस्यानवम्यामंवायजेदिति भावः ॥ ४१ ॥ महार्द्रायां सूर्ययुता
र्द्रानक्षत्रे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तत्तदिति ॥ तत्तन्मूर्तिषु शिवं संपूज्य यस्तिष्ठेत्तस्य शिवभक्तस्य पाददर्शनं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ नियमेन उपवासा

द्वादश्यां द्वादशान् विप्रान् विष्णोर्द्वादशनामतः ॥ षोडशैरुपचारैश्च यजेत्तत्प्रीतिमाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ एवं च सर्वदेवानां त
त्द्वादशनामकैः ॥ द्वादश ब्रह्मयजनं तत्तत्प्रीतिकरं भवेत् ॥ ३९ ॥ कर्कटसोमवारे च नवम्यां मृगशीर्षके ॥ अंवायजे
द्भूतिकामः सर्वभोगफलप्रदाम् ॥ ४० ॥ आश्वयुक् शुक्लनवमी सर्वाभीष्टफलप्रदा ॥ आदिवारे च तुर्दश्यां कृष्णपक्षे वि
शेषतः ॥ ४१ ॥ आर्द्रायां च महार्द्रायां शिवपूजा विशिष्यते ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यां सर्वाभीष्टफलप्रदा ॥ ४२ ॥ आयु
ष्करी मृत्युहरा सर्वसिद्धिकरी नृणाम् ॥ ज्येष्ठमासे महार्द्रायां च तुर्दशीदिनेऽपि च ॥ ४३ ॥ मार्गशीर्षार्द्रकायां वा षोडशै
रुपचारकैः ॥ तत्तन्मूर्तिशिवं पूज्य तस्यैवापाददर्शनम् ॥ ४४ ॥ शिवस्य यजनं ज्ञेयं भोगमोक्षप्रदं नृणाम् ॥ वारादिदेव
यजनं कार्तिकेहि विशिष्यते ॥ ४५ ॥ कार्तिके मासि संप्राप्ते सर्वान् देवान् यजेद्बुधः ॥ दानेन तपसा होमैर्जपेन नियमे
न च ॥ ४६ ॥ षोडशैरुपचारैश्च प्रतिमाविप्रमंत्रकैः ॥ ब्राह्मणानां भोजनेन निष्कामार्तिकको भवेत् ॥ ४७ ॥ कार्ति
के देवयजनं सर्वभोगप्रदं भवेत् ॥ व्याधीनां हरणं चैव भवेद्भूतग्रहक्षयः ॥ ४८ ॥ कार्तिकादित्यवारेषु नृणामादित्यपू
जनात् ॥ तैलकार्पासदानात् भवेत्कुष्ठादिसंक्षयः ॥ ४९ ॥ हरीतकी मरीचीनां वस्त्रक्षीरादिदानतः ॥ ब्रह्मप्रतिष्ठया
चैव क्षयरोगक्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ दीपसर्षपदानाच्च अपस्मारक्षयो भवेत् ॥ कृत्तिकासोमवारेषु शिवस्य यजनं नृणाम् ॥
॥ ५१ ॥ महादारिद्र्यशमनं सर्वसंपत्करं भवेत् ॥ गृहक्षेत्रादिदानाच्च गृहोपकरणादिना ॥ ५२ ॥ कृत्तिकाभौमवारे
पुस्कंदस्य यजनानृणाम् ॥ दीपघंटादिदानाद्देवाक्सिद्धिरचिराद्भवेत् ॥ ५३ ॥ ॥ ॥

दिना ॥ ४६ ॥ निष्कामेति ॥ कामक्रोधादिजनितपीडारहितो भवेदित्यर्थः ॥ शैषिककबंताद्बुधब्रीहेः स्वार्थेकः ॥ ४७ ॥ भूतग्रहक्षयः भूतग्रहादिजनितव्या
धिनाशः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कृत्तिकेति ॥ कार्तिकसोमवारोऽप्यित्यर्थः ॥ एवमग्रेऽपि ॥ कृत्तिकानक्षत्रयुतसोमादिवारेऽपि ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ गजकोमेडयाजनात् गजवक्रयाजनात् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ सेतुपानां मर्यादायाः पालकानां ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ आयसंलोहं ॥ त्रिकटुशुंठीपि
प्लीमरीचसमुदायः ॥ ६० ॥ द्रवाणां दुग्धादीनाम् ॥ कठिनानां धान्यादीनाम् पलमानतः षोडशपलात्मकप्रस्थेनेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

कृत्तिकासौम्यवारेषु विष्णोर्वैयजनं नृणाम् ॥ दध्मौदनस्य दानं च सत्संतानकरं भवेत् ॥ ५४ ॥ कृत्तिकागुरुवारेषु ब्रह्म
णोयजनाद्धनैः ॥ मधुस्वर्णाज्यदानेन भोगवृद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ ५५ ॥ कृत्तिकाशुक्रवारेषु गजकोमेडयाजनात् ॥ गंध
पुष्पान्नदानेन भोग्यवृद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥ ५६ ॥ बंध्यासु पुत्रं लभते स्वर्णरौप्यादिदानतः ॥ कृत्तिकाशनिवारेषु दिक्पा
लानां च वंदनम् ॥ ५७ ॥ दिग्गजानां च नागानां सेतुपानां च पूजनम् ॥ त्र्यंबकस्य च रुद्रस्य विष्णोः पापहरस्य च ॥ ५८ ॥
ज्ञानदं ब्रह्मणश्चैव धन्वंतर्यं श्विनोस्तथा ॥ रोगापमृत्युहरणं तत्कालव्याधिशान्तिदम् ॥ ५९ ॥ लवणाय स तैलानां मा
पादीनां च दानतः ॥ त्रिकटुफलगंधानां जलादीनां च दानतः ॥ ६० ॥ द्रवानां कठिनानां च प्रस्थेन पलमानतः ॥ स्वर्ग
प्राप्तिर्धनुर्मासे ह्युषःकाले च पूजनम् ॥ ६१ ॥ शिवादीनां च सर्वेषां क्रमाद्वै सर्वसिद्धये ॥ शाल्यन्नस्य हविष्यस्य नैवेद्यं श
स्तमुच्यते ॥ ६२ ॥ विविधान्नस्य नैवेद्यं धनुर्मासे विशिष्यते ॥ मार्गशीर्षे ऽन्नदस्यैव सर्वमिष्टफलं भवेत् ॥ ६३ ॥ पाप
क्षयं चेष्टसिद्धिचारोग्यं धर्ममेव च ॥ सम्यग्वेदपरिज्ञानं स दनुष्ठानमेव च ॥ ६४ ॥ इहामुत्र महाभोगानं ते योगं च शा
श्वतम् ॥ वेदांतज्ञानसिद्धिं च मार्गशीर्षा न्नदोलभेत् ॥ ६५ ॥ मार्गशीर्षे ह्युषःकाले दिनत्रयमथापि वा ॥ यजेद्देवान् भो
गकामो नाधनुर्मासिको भवेत् ॥ ६६ ॥ यावत्संगवकालं तु धनुर्मासो विधीयते ॥ धनुर्मासे निराहारो मासमात्रं जिते
द्रियः ॥ ६७ ॥ आमध्यान्हं जपेद्विप्रो गायत्रीं वेदमातरम् ॥ पंचाक्षरादिकान् मंत्रान् पश्चादासुप्तिकं जपेत् ॥ ६८ ॥
ज्ञानं लब्ध्वा च देहाते विप्रो मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ अन्येषां नरनारीणां त्रिःस्तानेन जपेन च ॥ ६९ ॥ सदा पंचाक्षरस्यैव वि
शुद्धं ज्ञानमाप्नोते ॥ इष्टमंत्रान् सदा जप्त्वा महापापक्षयं लभेत् ॥ ७० ॥ धनुर्मासे विशेषेण महानैवेद्यमाचरेत् ॥ शा
लितं दुलभारेण मरीचप्रस्थकेन च ॥ ७१ ॥

॥ ६५ ॥ भवेदिति ॥ धनुःसंक्रांतिनातिक्रामेदित्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ आसुप्तिकं निद्राकालपर्यंतम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ महानवद्यलक्षणमाह ॥ शालीति ॥ ७१ ॥

द्वादशमिति ॥ उक्तवक्ष्यमाणंचसर्वगणनात्संकलनयाद्वादशगुणकार्यमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ पञ्चकैस्तांबूलीदलैः ॥ ७४ ॥ खुरोवृक्षविशेषः ॥ शुक्तिः
शंखः खुरः कोल इत्यमरः ॥ पंचसौधिकैः एलाककोललवंगपुष्पगुवाकजातीफलैः ॥ ७५ ॥ तद्भक्तेभ्यः तद्देवताभक्तेभ्यः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

गणनाद्वादशंसर्वमध्याज्यकुडवेनहि ॥ द्रोणयुक्तेनमुद्गेनद्वादशव्यंजनेनच ॥ ७२ ॥ घृतपक्कैरूपैश्चमोदकैः शालि
कादिभिः ॥ द्वादशैश्चदधिकीरैर्द्वादशप्रस्थकेनच ॥ ७३ ॥ नारिकेलफलादीनांतथागणनयासह ॥ द्वादशक्रमुर्कैर्यु
क्तं षट्त्रिंशत्पत्रैर्युतम् ॥ ७४ ॥ कर्पूरखुरचूर्णेनपंचसौगंधिकैर्युतम् ॥ तांबूलयुक्तंतुयदामहानैवेद्यलक्षणम् ॥ ७५ ॥
महानैवेद्यमेतद्देवतार्पणपूर्वकम् ॥ वर्णानुक्रमपूर्वेणतद्भक्तेभ्यः प्रदापयेत् ॥ ७६ ॥ एवंचौदननैवेद्याद्भूमौराष्ट्रपति
र्भवेत् ॥ महानैवेद्यदानेननरः स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ महानैवेद्यदानेनसहस्रेणद्विजर्षभाः ॥ सत्यलोकंचतल्लोके
पूर्णमायुरवाप्नुयात् ॥ ७८ ॥ सहस्राणांचत्रिंशत्यामहानैवेद्यदानतः ॥ तदूर्ध्वलोकमाप्स्यैवपुनर्जन्मभाग्भवेत् ॥
॥ ७९ ॥ सहस्राणांचषट्त्रिंशजन्मनैवेद्यमीरितम् ॥ तावन्नैवेद्यदानंतुमहापूर्णतदुच्यते ॥ ८० ॥ महापूर्णस्यनैवे
द्यजन्मनैवेद्यमिष्यते ॥ जन्मनैवेद्यदानेनपुनर्जन्मनविद्यते ॥ ८१ ॥ ऊर्जेमासिदिनेपुण्येजन्मनैवेद्यमाचरेत् ॥ सं
क्रातिपातजन्मर्क्षपौर्णमास्यादिसंयुते ॥ ८२ ॥ अब्दजन्मदिनेकुर्याजन्मनैवेद्यमुत्तमम् ॥ मासांतरेषुजन्मर्क्षपूर्णयो
गदिनेपिच ॥ ८३ ॥ मेलनेचशनैर्वापितावत्साहस्रमाचरेत् ॥ जन्मनैवेद्यदानेनजन्मार्पणफलंलभेत् ॥ ८४ ॥ ज
न्मार्पणाच्छिवः प्रीतः स्वसायुज्यंददातिहि ॥ इदंतजन्मनैवेद्यंशिवस्यैवप्रदापयेत् ॥ ८५ ॥ योनिर्लिङ्गस्वरूपेणाशि
वोजन्मनिरूपकः ॥ तस्माज्जन्मनिवृत्त्यर्थंजन्मपूजाशिवस्यहि ॥ ८६ ॥ बिंदुनादात्मकंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥
बिंदुः शक्तिः शिवोनादः शिवशक्त्यात्मकंजगत् ॥ ८७ ॥ नादाधारमिदंबिंदुर्विद्वाधारमिदंजगत् ॥ जगदाधारभूतौ
हिबिंदुनादौव्यवस्थितौ ॥ ८८ ॥

॥ ८० ॥ महापूर्णस्यशिवस्य ॥ ८१ ॥ पातोष्यतीपातः ॥ पौर्णमास्यादीत्यादीनामावास्यादिपरिग्रहः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ मेलनेपुण्ययोगानामितिशेषः ॥
॥ ८४ ॥ जन्मार्पणात्जन्मनैवेद्यार्पणात् ॥ ८५ ॥ जन्मनिरूपकः जन्मनः प्रापकः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

सकलीकरणंकलाभिर्मिश्रीकरणं ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ अंतर्गतैश्वर्यं आनंदज्ञानादिलक्षणं ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अव्यक्तेति ॥ अव्यक्तं सूक्ष्मयंदंतरभ्यंतरेऽधिष्ठानमुपादानभूतोगर्भः पुरुष उच्यते इत्यर्थः ॥ ९६ ॥ गर्भवानिति ॥ प्रकृतिरूपगर्भसंबन्धेन गर्भवानित्यर्थः ॥ युक्तयोगः ॥ ९७ ॥ जन्मेति ॥ जंतुर्जीवः पुरुषादेव जन्ममृत्युत्पत्तिचलभत इत्यर्थः ॥ ९८ ॥ अन्यते प्राण्यते प्रकटीक्रियते ॥ भाव्यते उत्पाद्यते ॥ जीवपदार्थमाह ॥ जीर्यते

विंदुना दयुतं सर्वसकलीकरणं भवेत् ॥ सकलीकरणाज्जन्मजगत्प्राप्तोत्पत्ति संशयः ॥ ८९ ॥ विंदुना दात्मकं लिंगं जगत्कारणमुच्यते ॥ विंदुर्देवी शिवो नादः शिवलिंगं तु कथ्यते ॥ ९० ॥ तस्माज्जन्मनिवृत्त्यर्थं शिवलिंगं प्रपूजयेत् ॥ माता देवी विंदुरूपानाद रूपः शिवः पिता ॥ ९१ ॥ पूजिताभ्यां पितृभ्यां तु परमानंद एव हि ॥ परमानंदलाभार्थं शिवलिंगं प्रपूजयेत् ॥ ९२ ॥ सा देवी जगतां माता स शिवो जगतः पिता ॥ पित्रोः शुश्रूषके नित्यं कृपाधिक्यं हि वर्धते ॥ ९३ ॥ कृपायां तर्गतैश्वर्यं पूजकस्य ददाति हि ॥ तस्मादंतर्गतानंदलाभार्थं मुनिपुंगवाः ॥ ९४ ॥ पितृमातृस्वरूपेण शिवलिंगं प्रपूजयेत् ॥ भर्गः पुरुषरूपो हि भर्गा प्रकृतिरुच्यते ॥ ९५ ॥ अव्यक्तांतरधिष्ठानं गर्भः पुरुष उच्यते ॥ सुव्यक्तांतरधिष्ठानं गर्भः प्रकृतिरुच्यते ॥ ९६ ॥ पुरुषत्वादिगर्भो हि गर्भवान् जनको यतः ॥ पुरुषात्प्रकृतौ युक्तं प्रथमं जन्म कथ्यते ॥ ९७ ॥ प्रकृतेर्व्यक्तायां तां द्वितीयं जन्म कथ्यते ॥ जन्मजंतुर्मृत्युजन्मपुरुषात्प्रातिपद्यते ॥ ९८ ॥ अन्यते भाव्यतेऽवश्यं मायया जन्म कथ्यते ॥ जीर्यते जन्मकालाद्य तस्माज्जीवइति स्मृतः ॥ ९९ ॥ जन्यते तन्यते पाशैर्जीवशब्दार्थ एव हि ॥ जन्मपाशनिवृत्त्यर्थं जन्मलिंगं प्रपूजयेत् ॥ १०० ॥ भंवृद्धिं गच्छतीत्यर्थाद्भगः प्रकृतिरुच्यते ॥ प्राकृतैः शब्दमात्राद्यैः प्राकृतेन्द्रियभोजनात् ॥ १०१ ॥ भगस्येदं भोगमिति शब्दार्थो मुख्यतः श्रुतः ॥ मुख्यो भगस्तु प्रकृतिर्भगवान् शिव उच्यते ॥ १०२ ॥ भगवान् भोगदाता हि नाऽन्यो भोगप्रदायकः ॥ भगस्वामी च भगवान् भर्ग इत्युच्यते बुधैः ॥ १०३ ॥ भगेन सहितं लिंगं भगं लिंगेन संयुतम् ॥ इहामुत्र च भोगार्थं नित्यं भोगार्थमेव च ॥ १०४ ॥ ॥

इति ॥ जीर्यते कर्मकालाद्यदिति पाठांतरं ॥ ९९ ॥ तन्यते वध्यते ॥ १०० ॥ भगपदार्थमाह ॥ भमिति ॥ शब्दमात्राद्यैः शब्दादिपंचतन्मात्रादिभिः ॥ इन्द्रियभोजनात् इन्द्रियैर्भोगकरणात् ॥ १०१ ॥ भोगशब्दार्थमाह ॥ भगस्येति ॥ प्रकृतेरित्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥

भगेतिसूर्यस्यनामयेनप्रसिद्धतदाह ॥ लोकेति ॥ तच्चिन्हंतस्यलोकप्रसवितुर्लिंगकार्यजातमनुमापकं ॥ प्रसवात्जगज्जननात् ॥ १०५ ॥ लिंगिनंशिवम् ॥ १०६ ॥ लिंगंयमर्थमभिधत्तेतमाह ॥ पुरुषमिति ॥ १०७ ॥ प्रीतइति ॥ शिवोभवतीतिशेषः ॥ अतश्चिन्हकार्यनवीयतेनप्राप्यते ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ गोजलंगोमूत्रम् ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ भूतिधारणात्मस्मधारणात् ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणे भगवंतंमहादेवंशिवलिंगंप्रपूजयेत् ॥ लोकप्रसवितासूर्यस्तच्चिन्हंप्रसवात्द्भवेत् ॥ १०५ ॥ लिंगेप्रसूतिकर्तारंलिंगिनंपुरुषोयजेत् ॥ लिंगार्थगमकंचिन्हंलिंगमित्याभिधीयते ॥ १०६ ॥ लिंगमर्थंहिपुरुषंशिवंगमयतीत्यदः ॥ शिवशक्तयोश्चिन्हस्यमेलनंलिंगमुच्यते ॥ १०७ ॥ स्वचिन्हपूजनात्प्रीतश्चिन्हकार्यनवीयते ॥ चिन्हकार्यंतुजन्मादिजन्माद्यंविनिवर्तते ॥ १०८ ॥ प्राकृतैःपुरुषैश्चापिबाह्याभ्यंतरसंभवैः ॥ षोडशैरुपचारैश्चशिवलिंगंप्रपूजयेत् ॥ १०९ ॥ एवमादित्यवारेहिपूजाजन्मनिवर्तिका ॥ आदिवारेमहालिंगंप्रणवेनैवपूजयेत् ॥ ११० ॥ आदिवारेपंचगव्यैरभिषेकोविशिष्यते ॥ गोमयंगोजलंक्षीरंदध्याज्यंपंचगव्यकम् ॥ १११ ॥ क्षीराद्यंचपृथक्चैवमधुनाचेक्षुसारकैः ॥ गव्यक्षीरान्नैवेद्यंप्रणवेनैवकारयेत् ॥ ११२ ॥ प्रणवंध्वनिलिंगंतुनादलिंगंस्वयंभुवः ॥ बिंदुलिंगंतुयंत्रस्यान्मकारंतुप्रतिष्ठितम् ॥ ११३ ॥ उकारंचरलिंगंस्यादकारंगुरुविग्रहम् ॥ षड्लिंगपूजयानित्यंजीवन्मुक्तो न संशयः ॥ ११४ ॥ शिवस्यभक्त्यत्पूजाहिजन्ममुक्तिकरीनृणाम् ॥ रुद्राक्षधारणात्पादमर्धवैभूतिधारणात् ॥ ११५ ॥ त्रिपादंमंत्रजाप्याच्चपूजयापूर्णभक्तिमान् ॥ शिवलिंगंचभक्तंचपूज्यमोक्षंलभेन्नरः ॥ ११६ ॥ यइमंपठतेऽध्यायंशृणुयाद्वासमाहितः ॥ तस्यैवशिवभक्तिश्चवर्धतेसुदृढाद्विजाः ॥ ११७ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेष्वेकेश्वरसंहितायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रणवस्यचमाहात्म्यंषड्लिंगस्यमहामुने ॥ शिवभक्तस्यपूजांचक्रमशोब्रूहिनः प्रभो ॥ सूतउवाच ॥ तपोधनैर्भवद्भिश्चसम्यक्प्रश्नमिदंकृतम् ॥ अस्योत्तरंमहादेवोजानातिस्मनचापरः ॥ २ ॥

विद्येश्वरसंहिताटीकायांसारबोधिण्यांलिंगपूजाफलकथनंनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ऑनमःशिवाय ॥ प्रणवस्यस्वरूपंयत्तज्जपादेःफलादिकम् ॥ तत्प्रभेदादिकंचात्रसर्वपंचदशेस्थितम् ॥ १ ॥ षड्लिंगस्यपूर्वोक्तस्वरूपस्य ॥ १ ॥ प्रश्नमिति ॥ स्त्रीवत्वमार्घम् ॥ २ ॥

तंप्रणवं ॥ ३ ॥ प्रणवशब्दार्थमाह ॥ प्रोहीति ॥ प्रस्येतिक्चित्पाठः ॥ ४ ॥ नास्तीइत्यत्रदीर्घत्वमार्ष ॥ ५ ॥ नूतनमिति ॥ नूतनंप्रणवोददातीतिशे
षः ॥ ६ ॥ तमेवप्रणवमेवमहात्मानंपरत्मानं ॥ ७ ॥ ८ ॥ अव्यक्तपंचार्णानभिव्यक्तपंचाक्षरम् ॥ ९ ॥ सूक्ष्मोपासनाधिकारिणमाह ॥ जीवन्मुक्तस्येति
॥ तस्यसूक्ष्ममेवसर्वसारं हिनिश्चयेनहियतस्तद्धितस्यजनकमितिशेषः ॥ १० ॥ अर्थानुसंधानपूर्वकप्रणवजपस्यफलमाह ॥ स्वदेहेइति ॥ केवलंअर्थानुसं

अथापिवक्ष्येतमहंशिवस्यकृपयैवहि ॥ शिवोऽस्माकंचयुष्माकंरक्षांगृह्णातुभूरिशः ॥ ३ ॥ प्रोहिप्रकृतिजातस्यसंसा
रस्यमहोदधेः ॥ नवंनावांतरमितिप्रणवंविदुर्बुधाः ॥ ४ ॥ प्रःप्रपंचोननास्तीवोयुष्माकंप्रणवंविदुः ॥ प्रकर्षेणनये
द्यस्मान्मोक्षंवाप्रणवंविदुः ॥ ५ ॥ स्वजापकानांयोगिनांस्वमंत्रपूजकस्यच ॥ सर्वकर्मक्षयंकृत्वादिव्यज्ञानंतुनूतन
म् ॥ ६ ॥ तमेवमायारहितंनूतनंपरिचक्षते ॥ प्रकर्षेणमहात्मानंनवंशुद्धस्वरूपकम् ॥ ७ ॥ नूतनंवैकरोतीतिप्रण
वंतंविदुर्बुधाः ॥ प्रणवंद्विविधंप्रोक्तंसूक्ष्मस्थूलविभेदतः ॥ ८ ॥ सूक्ष्ममेकाक्षरंविद्यात्स्थूलंपंचाक्षरंविदुः ॥ सूक्ष्मम
व्यक्तपंचार्णसुव्यक्तार्णतथेतरत् ॥ ९ ॥ जीवन्मुक्तस्यसूक्ष्मंहिसर्वसारंहितस्यहि ॥ मंत्रेणार्थानुसंधानंस्वदेहविल
यावधि ॥ १० ॥ स्वदेहेगलितेपूर्णशिवंप्राप्नोतिनिश्चयः ॥ केवलंमंत्रजापीतुयोगंप्राप्नोतिनिश्चयः ॥ ११ ॥ षट्त्रिं
शत्कोटिजापीतुनिश्चययोगमाप्नुयात् ॥ सूक्ष्मंचद्विविधंज्ञेयंह्रस्वदीर्घविभेदतः ॥ १२ ॥ अकारश्चउकारश्चमकार
श्चततःपरम् ॥ बिंदुनादयुतंतद्विशब्दकालकलान्वितम् ॥ १३ ॥ दीर्घप्रणवमेवंहियोगिनामेवल्लभ्यतम् ॥ मकारंतं
त्रितलंह्रस्वप्रणवउच्यते ॥ १४ ॥ शिवःशक्तिस्तयोरैक्यमकारंतुत्रिकात्मकम् ॥ ह्रस्वमेवंहिजाप्यस्यात्सर्वपा
पक्षयैषिणाम् ॥ १५ ॥ भूवायुकनकार्णोद्योशब्दाद्याश्चतथादश ॥ आशान्वयेदशपुनःप्रवृत्ताइतिकथ्यते ॥ १६ ॥
ह्रस्वमेवप्रवृत्तानानिप्रवृत्तानांतुदीर्घकम् ॥ व्याहृत्यादौचमंत्रादौकामंशब्दकलायुतम् ॥ १७ ॥

धानरहितम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ बिंदुनादेति ॥ बिंदुनुस्वारःनादोध्वनिर्लेखनेर्धचंद्राकृतिस्ताभ्यांयुतम् ॥ शब्देति ॥ शब्दावर्णाःकालकलामात्रास्ताभिर्युक्त
मित्यर्थः ॥ १३ ॥ ह्रस्वप्रणवलक्षणमाह ॥ मकारमिति ॥ त्रितलं तत्त्वत्रयात्मकं ॥ १४ ॥ तदेवाह ॥ शिवइति ॥ तयोःशिवशक्तयोः ॥ ऐक्यमिति ॥
शिवशक्तितदैक्यरूपमकारमित्यर्थः ॥ १५ ॥ कनकग्रहणंतेजोमात्रोपलक्षणं ॥ आशान्वयइति ॥ उक्तानांशानामाशयाःसंबंधेसतितेदशपुरुषाःप्रवृत्ताः
प्रवृत्तिमार्गाश्रिताःसंतिइतिकथ्यतइत्यर्थः॥अर्थात्तद्विज्ञानिप्रवृत्ताः॥ १६॥ह्रस्वदीर्घप्रणवयोरधिकारिभेदेनजपव्यवस्थामाह॥ह्रस्वमिति॥कामंयथेच्छं॥ १७॥

वन्दनइति ॥ सायंप्रातःसंध्योर्गुर्वादिर्वन्दनसमयइत्यर्थः ॥ १८ ॥ प्रणवजपेनप्राप्यमहापंचभूतजयरूपफलमाह ॥ पुनरिति ॥ १९ ॥ २० ॥ गंधादीनामिति ॥ गंधरसरूपस्पर्शशब्दानां ॥ जयमाप्नोतीत्यर्थः ॥ अहंकारस्येति ॥ जयमाप्नोतीतिसंवध्यते ॥ २१ ॥ स्वसिध्यर्थेआत्मज्ञानसिध्यर्थे ॥ २२ ॥ तदेवाह

वेदादौचप्रयोज्यंस्याद्वन्दनेसंध्योरपि ॥ नवकोटिजपाजस्वासंशुद्धःपुरुषोभवेत् ॥ १८ ॥ पुनश्चनवकोट्यातुष्टयि
वीजयमाप्नुयात् ॥ पुनश्चनवकोट्यातुष्टयपांजयमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ पुनश्चनवकोट्यातुष्टयसांजयमाप्नुयात् ॥ पुन
श्चनवकोट्यातुष्टयार्जयमवाप्नुयात् ॥ आकाशजयमाप्नोतिनवकोटिजपेनवै ॥ २० ॥ गंधादीनांक्रमेणैवनवकोटिजपे
नवै ॥ अहंकारस्यचपुनर्नवकोटिजपेनवै ॥ २१ ॥ सहस्रमंत्रजप्तेननित्यशुद्धोभवेत्पुमान् ॥ ततःपरंस्वसिध्यर्थंजपो
भवतिहिद्विजाः ॥ २२ ॥ एवमष्टोत्तरशतकोटिजप्तेनवैपुनः ॥ प्रणवेनप्रबुद्धस्तुशुद्धयोगमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥ शुद्धयो
गेनसंयुक्तोजीवन्मुक्तो न संशयः ॥ सदाजपन्सदाध्यायन्शिवंप्रणवरूपिणम् ॥ २४ ॥ समाधिस्थोमहायोगीशिव
एव न संशयः ॥ ऋषिच्छंदोदेवतादिन्यस्यदेहेपुनर्जपेत् ॥ २५ ॥ प्रणवंमातृकायुक्तं देहेन्यस्य ऋषिर्भवेत् ॥ दशमा
तृषडध्वादिसर्वन्यासफलंलभेत् ॥ २६ ॥ प्रवृत्तानांचमिश्राणांस्थूलप्रणवमिष्यते ॥ क्रियातपोजपैर्युक्तास्त्रिविधाः
शिवयोगिनः ॥ २७ ॥ धनादिविभवैश्चैवकराद्यंगैर्नमादिभिः ॥ क्रियापूजयायुक्तःक्रियायोगीतिकथ्यते ॥ २८ ॥
पूजायुक्तश्चमितभुक्बाह्येन्द्रियजयान्वितः ॥ परद्रोहादिरहितस्तपोयोगीतिकथ्यते ॥ २९ ॥ एतैर्युक्तःसदाशुद्धःस
र्वकामादिर्वर्जितः ॥ सदाजपपरःशांतोजपयोगीतितंविदुः ॥ ३० ॥ उपचारैःषोडशभिःपूजयाशिवयोगिनाम् ॥
सालोक्यादिक्रमेणैवशुद्धोमुक्तिलभेन्नरः ॥ ३१ ॥ जपयोगमथोवक्ष्येगदतःशृणुतद्विजाः ॥ तपःकर्तुर्जपःप्रोक्तोयज
पन्परिमार्जते ॥ ३२ ॥

॥ प्रबुद्धइति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ मातृकाःअइउइत्यादयोवर्णाः ॥ २६ ॥ प्रवृत्तानांपूर्वोक्तलक्षणानांतेषामिश्राणांप्रवृत्तनिवृत्तोभयलक्षणयुतानां ॥ २७ ॥
क्रियायोगिलक्षणमाह ॥ धनादीति ॥ २८ ॥ तपोयोगिलक्षणमाह ॥ पूजेति ॥ २९ ॥ जपयोगिलक्षणमाह ॥ एतैरिति ॥ एतैःपूजादिभिः ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ गदतइति ॥ मत्तइतिशेषः ॥ परिमार्जतेनाशयति ॥ पापमितिशेषः ॥ ३२ ॥

शिवनामेति ॥ नमःशिवायेतिनमःपूर्वकंचतुर्थतंशिवनामपंचतत्त्वात्मकमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ जपेदिति ॥ द्विजइतिशेषः ॥ ३४ ॥ पूर्वपक्षेशुकपक्षेकृष्णभूता
वधिकृष्णचतुर्दशीपर्यंत ॥ ३५ ॥ एतज्जपेपुण्यमासावाह ॥ माघमिति ॥ विद्यादितिशेषः ॥ ३६ ॥ स्वस्येति ॥ आत्मनोराज्ञःपालकस्यपितृणांचशुश्रूष

शिवनामनमःपूर्वचतुर्थीपंचतत्त्वकम् ॥ स्थूलप्रणवरूपंहिशिवपंचाक्षरंद्विजाः ॥ ३३ ॥ पंचाक्षरजपेनैवसर्वसिद्धिंल
भेन्नरः ॥ प्रणवेनादिसंयुक्तंसदापंचाक्षरंजपेत् ॥ ३४ ॥ गुरुपदेशंसंगम्यसुखवासेसुभूतले ॥ पूर्वपक्षेसमारभ्यकृ
ष्णभूतावधिविजाः ॥ ३५ ॥ माघभाद्रंविशिष्टंतुसर्वकालोत्तमोत्तमं ॥ एकवारंमिताशीतुवाग्यतो नित्यतेंद्रियः ॥ ३६ ॥
स्वस्यराजपितृणांचशुश्रूषणंचनित्यशः ॥ सहस्रजपमात्रेणभवेच्छुद्धोऽन्यथाऋणी ॥ ३७ ॥ पंचाक्षरंपंचलक्षंजपे
च्छिवमनुस्मरन् ॥ पद्मासनस्थंशिवदंगंगाचंद्रकलान्वितम् ॥ ३८ ॥ वामोरुस्थितशक्त्याचविराजंतंमहागणैः ॥
मृगटंकधरंदेवंवरदाभयपाणिकम् ॥ ३९ ॥ सदानुग्रहकर्तारंसदाशिवमनुस्मरन् ॥ संपूज्यमनसापूर्वतद्वदिवासूर्य
मंडले ॥ ४० ॥ जपेत्पंचाक्षरींविद्यांप्राङ्मुखःशुद्धकर्मकृत् ॥ प्रातःकृष्णचतुर्दश्यांनित्यकर्मसमाप्यच ॥ ४१ ॥ म
नोरमेशुचौदेशेनित्यतःशुद्धमानसः ॥ पंचाक्षरस्यमंत्रस्यसहस्रंद्वादशंजपेत् ॥ ४२ ॥ वरयेच्चसपत्नीकान्शैवान्
ब्राह्मणोत्तमान् ॥ एकंगुरुवरंशिष्टंवरयेत्सांवमूर्तिकम् ॥ ४३ ॥ ईशानंचाथपुरुषमघोरंवाममेवच ॥ सद्योजातंचपंचै
वशिवभक्तान्द्विजोत्तमान् ॥ ४४ ॥ पूजाद्रव्याणिसंपाद्यशिवपूजांसमारभेत् ॥ शिवपूजांचविधिवत्कृत्वाहोमंसमा
रभेत् ॥ ४५ ॥ मुखांतंचस्वसूत्रेणकृत्वाहोमंसमाचरेत् ॥ दशैकंवाशतैकंवासहस्रैकमथापिवा ॥ ४६ ॥ कापिलेनधृ
तेनैवजुहुयात्स्वयमेवहि ॥ कारयेच्छिवभक्तैर्वाप्यष्टोत्तरशतंबुधः ॥ ४७ ॥ होमांतदक्षिणादेयागुरोर्गोमिथुनंतथा ॥
ईशानादिस्वरूपांस्तान्गुरुंसांवविभाव्यच ॥ ४८ ॥ तेषांयत्सिक्ततोयेनस्वशिरःस्नानमाचरेत् ॥ षट्त्रिंशत्कोटिती
र्थेषुसद्यःस्नानफलंलभेत् ॥ ४९ ॥

॥

॥

॥

॥

णंकुर्वन्नितिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मुखांतंअग्निमुखपर्यंत ॥ दशैकमिति ॥ दशवारमित्यर्थः ॥ एव
मग्रेपि ॥ ४६ ॥ अष्टोत्तरशतमिति ॥ हवनमितिशेषः ॥ ४७ ॥ तान्पूर्वोक्तान्ब्राह्मणान् ॥ ४८ ॥ सिक्ततोयेनअभिषेकावसिक्तोदकेन ॥ ४९ ॥

पराबुद्ध्यापरमेश्वरशक्तिबुद्ध्या ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मंत्रीसिद्धमंत्रः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तज्जापकः पंचाक्षरस्यजापकः ॥ ५५ ॥ आहत्यअवश्यम् ॥ ५६ ॥ कार्यब्रह्मणः हिरण्यगर्भस्य ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रसंगात्पातालादिलोकानां संख्यामाह ॥ पृथ्व्यादीति ॥ निर्मिताइति ॥ ईश्वरेणेति शेषः ॥ ५९ ॥

दशांगमन्त्रतेषां वैदद्याद्वैभक्तिपूर्वकम् ॥ पराबुद्ध्यागुरोः पत्नीमीशानादिक्रमेण तु ॥ ५० ॥ परमान्नेन संपूज्य यथावि
भवविस्तरम् ॥ रुद्राक्षवस्त्रपूर्वचवटकापूपकैर्युतम् ॥ ५१ ॥ बलिदानंततः कृत्वा भूरिभोजनमाचरेत् ॥ ततः संप्रार्थ्य दे
वेशं जपं तावत्समापयेत् ॥ ५२ ॥ पुरश्चरणमेवंतु कृत्वा मंत्री भवेन्नरः ॥ पुनश्च पंचलक्षेण सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ ५३ ॥
अतलादिसमारभ्य सत्यलोकावधिक्रमात् ॥ पंचलक्षजपात्तत्तल्लोकैश्चर्यमवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ मध्ये मृतश्चेद्भोगांते भू
मौ तज्जापको भवेत् ॥ पुनश्च पंचलक्षेण ब्रह्मसामीप्यमाप्नुयात् ॥ ५५ ॥ पुनश्च पंचलक्षेण सारूप्यैश्चर्यमाप्नुयात् ॥
आहत्य शतलक्षेण साक्षाद्ब्रह्मसमो भवेत् ॥ ५६ ॥ कार्यब्रह्मण एव हि सायुज्यं प्रतिपद्यै ॥ यथेष्टं भोगमाप्नोति तद्ब्रह्म प्र
लयावधि ॥ ५७ ॥ पुनः कल्पांतरे वृत्ते ब्रह्मपुत्रः स जायते ॥ पुनश्च तपसा दीप्तः क्रमान्मुक्तो भविष्यति ॥ ५८ ॥ पृथ्व्या
दिकार्यभूतेभ्यो लोकावै निर्मिताः क्रमात् ॥ पातालादिचसत्यांतं ब्रह्मलोकाश्चतुर्दश ॥ ५९ ॥ सत्यादूर्ध्वक्षमांतं वैविष्णु
लोकाश्चतुर्दश ॥ क्षमालोके कार्यविष्णुवैकुण्ठवरपत्तने ॥ ६० ॥ कार्यलक्ष्म्या महाभोगी रक्षां कृत्वा धितिष्ठति ॥ तदूर्ध्व
गाश्च शुच्यंतालोकाष्टाविंशतिः स्थिताः ॥ ६१ ॥ शुचौलोके तु कैलासे रुद्रो वैभूतः तद्वत्स्थितः ॥ षडुत्तराश्च पंचाशदहिं
सांतास्तदूर्ध्वगाः ॥ ६२ ॥ अहिंसा लोकमास्थाय ज्ञानकैलासकेपुरे ॥ कार्येश्वरस्तिरोभावं सर्वान् कृत्वा धितिष्ठति ॥
॥ ६३ ॥ तदंतं कालचक्रं हि कालातीतस्ततः परम् ॥ शिवेनाधिष्ठितस्तत्र कालश्चक्रेश्वराब्धयः ॥ ६४ ॥ माहिषंधर्म
मास्थाय सर्वान् कालेन युंजति ॥ असत्यश्चाशुचिश्चैव हिंसाचैवाथ निर्धृणा ॥ ६५ ॥ असत्यादिचतुष्पादः शर्वांशः का
मरूपधृक् ॥ नास्ति क्यलक्ष्मीर्दुःसंगो वेदबाह्यध्वनिः सदा ॥ ६६ ॥

क्षमालोके क्षमालोकाख्ये वैकुण्ठ इत्यर्थः ॥ ६० ॥ शुच्यंताः शुचिलोकांताः लोकेति संधिरार्थः ॥ ६१ ॥ षडुत्तराः पंचाशत् षट्पंचाशदित्यर्थः ॥ अहिंसांताः
अहिंसा लोकांताः ॥ तदूर्ध्वगाः शुचिलोकादूर्ध्वगाः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ तदंतं अहिंसा लोकांते ॥ ६४ ॥ माहिषंधर्मवक्ष्यमाणं युंजति युनक्ति ॥ ६५ ॥ माहि
षंधर्ममाह ॥ असत्यादीति ॥ नास्ति क्यलक्ष्मीः नास्ति क्यमयी लक्ष्मीः शोभायस्य सः ॥ ६६ ॥

तावदेवसाकल्येनैव ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ मायाशब्दार्थमाह ॥ लक्ष्मीरिति ॥ ६९ ॥ ज्ञानमायामयादूर्ध्वभोगोनश्यतीत्याह ॥ तदूर्ध्वमिति ॥ ७० ॥ ७१ ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ परकोटिकाईश्वरकोटिः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ आवृतंसगुणम् ॥ निरावृतिनिर्गुणं ॥ ७७ ॥ बाह्यलिङ्गमाधिभौतिकंअंतरंगमाध्या

क्रोधसंगःकृष्णवर्णोमहामहिषवेषवान् ॥ तावान्महेश्वरःप्रोक्तस्तिरोधास्तावदेवहि ॥ ६७ ॥ तदर्वाक्कर्मभोगोहित
दूर्ध्वज्ञानभोगकम् ॥ तदर्वाक्कर्ममायाहिज्ञानमायातदूर्ध्वकम् ॥ ६८ ॥ मालक्ष्मीःकर्मभोगोवैयातिमायेतिकथ्यते ॥
मालक्ष्मीज्ञानभोगोवैयातिमायेतिकथ्यते ॥ ६९ ॥ तदूर्ध्वनित्यभोगोहितदर्वाङ्गश्वरंविदुः ॥ तदर्वाक्चतिरोधानंत
दूर्ध्वनतिरोधनम् ॥ ७० ॥ तदर्वाक्पाशबंधोहितदूर्ध्वनहिबंधनं ॥ तदर्वाक्परिवर्ततेकाम्यकर्मानुसारिणः ॥ ७१ ॥
निष्कामकर्मभोगस्तुतदूर्ध्वपरिकीर्तितः ॥ तदर्वाक्परिवर्ततेविंदुपूजापरायणाः ॥ ७२ ॥ तदूर्ध्वहिब्रजंत्येवनिष्का
मालिङ्गपूजकाः ॥ तदर्वाक्परिवर्ततेशिवान्यसुरपूजकाः ॥ ७३ ॥ शिवैकनिरतायेचतदूर्ध्वसंप्रयांतिते ॥ तदर्वाग्जी
वकोटिःस्यात्तदूर्ध्वपरकोटिका ॥ ७४ ॥ सांसारिकास्तदर्वाक्मुक्ताःखलुतदूर्ध्वगाः ॥ तदर्वाक्परिवर्ततेप्राकृतद्रव्यपू
जकाः ॥ ७५ ॥ तदूर्ध्वहिब्रजंत्येतेपौरुषद्रव्यपूजकाः ॥ तदर्वाक्शक्तिलिङ्गंतुशिवलिङ्गंतदूर्ध्वकम् ॥ ७६ ॥ तदर्वा
गावृतंलिङ्गंतदूर्ध्वहिनिरावृति ॥ तदर्वाक्कल्पितंलिङ्गंतदूर्ध्ववैनकल्पितम् ॥ ७७ ॥ तदर्वाग्बाह्यलिङ्गंस्यादंतरंगंत
दूर्ध्वकम् ॥ तदर्वाक्शक्तिलोकाहिशतवैद्वादशाधिकम् ॥ ७८ ॥ तदर्वाक्बिंदुरूपंहिनादरूपंतदुत्तरम् ॥ तदर्वाक्क
र्मलोकस्तुतदूर्ध्वज्ञानलोककः ॥ ७९ ॥ नमस्कारस्तदूर्ध्वहिमदाहंकारनाशनः ॥ जनिजवैतिरोधानंनानिषिध्या
ततेइति ॥ ८० ॥ ज्ञानशब्दार्थएवंहितिरोधाननिवारणात् ॥ तदर्वाक्परिवर्ततेह्याधिभौतिकपूजकाः ॥ ८१ ॥ आ
ध्यात्मिकार्चकाएवतदूर्ध्वसंप्रयांतिवै ॥ तावद्वैवेदिभागंतन्महालोकात्मलिङ्गके ॥ ८२ ॥ प्रकृत्याद्यष्टबंधोपिवेद्यंते
संप्रतिष्ठितः ॥ एवमेतादृशंज्ञेयंसर्वलौकिकवैदिकम् ॥ ८३ ॥

त्मिकं ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नमस्कारोनग्रीभावः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ प्रकृत्यादीति ॥ प्रकृतिमहदहंकारपंचतन्मात्राएतेषामष्टानांबंधः ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ धर्मस्वरूपमाह ॥ ब्रह्मचर्येति ॥ ८५ ॥ निश्वासेति ॥ वेदाक्षरमयनिश्वासात्मकेअतएवगुरुणीवुद्धिमनसीयस्यसः ॥ वृषःश्रेष्ठः ॥ ८६ ॥
 क्रियादीति ॥ पूजनक्रियातपोजपज्ञानध्यानरूपादयोवृषभाधर्माःकारणादिषुकारणब्रह्मादिषुस्थिताज्ञेयाः ॥ ८७ ॥ दिनमिति ॥ शिवस्येतिशेषः ॥ ८८ ॥
 अधर्ममहिषारूढंकालचक्रंतरंतिते ॥ सत्यादिधर्मयुक्तायेशिवपूजापराश्रये ॥ ८९ ॥ तदूर्ध्ववृषभोधर्मोब्रह्मचर्यस्व
 रूपधृक् ॥ सत्यादिपादयुक्तस्तुशिवलोकाग्रतःस्थितः ॥ ९० ॥ क्षमाशृंगःशमश्रोत्रोवेदध्वनिविभूषितः ॥ आस्ति
 क्यचक्षुर्निश्वासगुरुबुद्धिमनावृषः ॥ ९१ ॥ क्रियादिवृषभाज्ञेयाःकारणादिषुसर्वदा ॥ तंक्रियावृषभंधर्मकालातीतोऽ
 धितिष्ठति ॥ ९२ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानांस्वस्वायुर्दिनमुच्यते ॥ तदूर्ध्वनदिनंरात्रिर्नजन्ममरणादिकम् ॥ ९३ ॥
 पुनःकारणसत्यांताःकारणब्रह्मणस्तथा ॥ गंधादिभ्यस्तुभूतेभ्यस्तदूर्ध्वनिर्मिताःसदा ॥ ९४ ॥ सूक्ष्मगंधस्वरूपा
 हिस्थितालोकाश्चतुर्दश ॥ पुनःकारणविष्णोर्वैस्थितालोकाश्चतुर्दश ॥ ९५ ॥ पुनःकारणरुद्रस्यलोकाष्टाविंशकाम
 ताः ॥ पुनश्चकारणेशस्यषट्पंचाशत्तदूर्ध्वगाः ॥ ९६ ॥ ततःपरंब्रह्मचर्यलोकाख्यंशिवसंमतम् ॥ तत्रैवज्ञानकैलासे
 पंचावरणसंयुते ॥ ९७ ॥ पंचमंडलसंयुक्तंपंचब्रह्मकलान्वितम् ॥ आदिशक्तिसमायुक्तमादिलिंगंतुतत्रैव ॥ ९८ ॥
 शिवालयमिदंप्रोक्तंशिवस्यपरमात्मनः ॥ परशक्त्यासमायुक्तस्तत्रैवपरमेश्वरः ॥ ९९ ॥ सृष्टिःस्थितिश्चसंहारस्ति
 रोभावोप्यनुग्रहः ॥ पंचकृत्यप्रवीणोऽसौसच्चिदानंदविग्रहः ॥ १०० ॥ ध्यानधर्मःसदायस्यसदानुग्रहतत्परः ॥ समा
 ध्यासनमासीनःस्वात्मारामोविराजते ॥ १०१ ॥ तस्यसंदर्शनंसाध्यकर्मध्यानादिभिःक्रमात् ॥ नित्यादिकर्मयजना
 स्त्विवकर्ममतिर्भवेत् ॥ १०२ ॥ क्रियादिशिवकर्मभ्यःशिवज्ञानंप्रसाधयेत् ॥ तद्दर्शनगताःसर्वमुक्ताएव न संशयः ॥
 ॥ १०३ ॥ मुक्तिरात्मस्वरूपेणस्वात्मारामत्वमेवहि ॥ क्रियातपोजपज्ञानध्यानधर्मेषुसुस्थितः ॥ १०४ ॥ शिवस्यदर्श
 नंलब्ध्वास्वात्मारामत्वमेवहि ॥ यथारविःस्वकिरणादशुद्धिमपनेष्यति ॥ १०५ ॥ कृपाविचक्षणःशंभुरज्ञानमपने
 ष्यति ॥ अज्ञानविनिवृत्तौतुशिवज्ञानंप्रवर्तते ॥ १०६ ॥

कारणसत्यांताःकारणसत्यलोकांताः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ तदूर्ध्वगाःकारणरुद्रलोकेभ्य ऊर्ध्वगाः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥
 मोक्षलक्षणमाह ॥ मुक्तिरिति ॥ स्वात्मारामत्वंस्वात्मनोनिरतिशयानंदरूपता ॥ ९९ ॥ स्वात्मारामत्वमिति ॥ लभेतेतिशेषः ॥ नन्वविद्यानाशंविनाकथं
 मुक्तिरतआह ॥ यथेति ॥ १०० ॥ अज्ञानमिति ॥ भक्तानामितिशेषः ॥ १०१ ॥

॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ शिवलोकादिभूतंशिवलोकआदिभूतोयस्मिन्तत् ॥ १०५ ॥ एकैकेनेति ॥ एकैकेनचक्रेणोभेक्रमेणोत्तरेउपर्युपरिवर्तमा
नेद्वत्यर्थः ॥ पंचचक्राण्याह ॥ सृष्टीति ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ पंचोत्तरं पंचकोट्यधिकं ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥

शिवज्ञानात्स्वस्वरूपमात्मारामत्वमेष्यति ॥ आत्मारामत्वसंसिद्धौकृतकृत्योभवेन्नरः ॥ १०२ ॥ पुनश्चशतलक्षेणब्र
ह्मणःपदमाप्नुयात् ॥ पुनश्चशतलक्षेणविष्णोःपदमाप्नुयात् ॥ १०३ ॥ पुनश्चशतलक्षेणरुद्रस्यपदमाप्नुयात् ॥ पुन
श्चशतलक्षेणऐश्वर्यपदमाप्नुयात् ॥ १०४ ॥ पुनश्चैवंविधेनैवजपेनसुसमाहितः ॥ शिवलोकादिभूतंहिकालचक्रमवा
प्नुयात् ॥ १०५ ॥ कालचक्रंपंचचक्रमेकैकेनक्रमोत्तरे ॥ सृष्टिमोहौब्रह्मचक्रंभोगमोहौतुवैष्णवम् ॥ १०६ ॥ कोप
मोहौरौद्रचक्रंभ्रमणंचैश्वरंविदुः ॥ शिवचक्रंज्ञानमोहौपंचचक्रंविदुर्बुधाः ॥ १०७ ॥ पुनश्चदशकोट्याहिकारणब्र
ह्मणःपदम् ॥ पुनश्चदशकोट्याहितत्पदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ १०८ ॥ एवंक्रमेणविष्णवादेःपदंलब्ध्वामहौजसः ॥ क्रमेण
तत्पदैश्वर्यंलब्ध्वाचैवमहात्मनः ॥ १०९ ॥ शतकोटिमनुजह्वापंचोत्तरमतंद्रितः ॥ शिवलोकमवाप्नोतिपंचमावरणा
द्वहिः ॥ ११० ॥ राजसंमंडपंतत्रनंदीसंस्थानमुत्तमम् ॥ तपोरूपश्चतुषभस्तत्रैवपरिदृश्यते ॥ १११ ॥ सद्योजात
स्यतत्स्थानंपंचमावरणंपरम् ॥ वामदेवस्यचस्थानंचतुर्थावरणंपुनः ॥ ११२ ॥ अघोरनिलयंपश्चात्तृतीयावरणंपर
म् ॥ पुरुषस्यैवसांवस्यद्वितीयावरणंशुभम् ॥ ११३ ॥ ईशानस्यपरस्यैवप्रथमावरणंततः ॥ ध्यानधर्मस्यचस्थानंपंच
मंडपंततः ॥ ११४ ॥ बलिनाथस्यसंस्थानंतत्रपूर्णामृतप्रदम् ॥ चतुर्थमंडपंपश्चाच्चंद्रशेखरमूर्तिमत् ॥ ११५ ॥
सोमस्कंदस्यचस्थानंतृतीयमंडपंपरम् ॥ द्वितीयमंडपंनृत्यमंडपंप्राहुरास्तिकाः ॥ ११६ ॥ प्रथममूलमायायाःस्था
नंतत्रैवशोभनम् ॥ ततःपरंगर्भगृहंलिंगस्थानंपरंशुभम् ॥ ११७ ॥ नंदीसंस्थानतःपश्चान्नविदुःशिववैभवम् ॥ नं
दीश्वरोबहिस्तिष्ठन्पंचाक्षरमुपासते ॥ ११८ ॥ एवंगुरुक्रमाल्लब्धंनंदीशास्त्रमयापुनः ॥ ततःपरंस्वसंवेद्यंशिवेनैवा
नुभावितम् ॥ ११९ ॥

बलिनाथस्यशिवस्य ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ उपासतेउपास्ते ॥ ११८ ॥ नंदीशादिति ॥ सनत्कुमारनंदीशसंवादावसरइतिभावः ॥ ११९ ॥

॥ १२० ॥ अन्येषां क्षत्रियादीनाम् ॥ १२१ ॥ विधिरिति ॥ उक्तलक्षणो विधिरायुष्यं प्रजयेद्द्विधेदित्यर्थः ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥
॥ १२७ ॥ १२८ ॥ ऊह्येति ॥ स्त्रीशूद्राश्च सधर्माण इत्यादि स्मृतिभिः प्रणवरहितमुक्तमंत्रविचार्यगुरुः स्त्रीणां कथयेदित्यर्थः ॥ १२९ ॥ १३० ॥ सः शिवभक्तः

शिवस्य कृपया साक्षाच्छिवलोकस्य वैभवं ॥ विज्ञातुं शक्यते सर्वैर्नान्यथेत्याहुरास्तिकाः ॥ १२० ॥ एवंक्रमेण मुक्ताः
स्युर्ब्राह्मणावैजितेंद्रियाः ॥ अन्येषां चक्रमं वक्ष्ये गदतः शृणुतादरात् ॥ १२१ ॥ गुरूपदेशाज्जाप्य वै ब्राह्मणानां नमोऽस्त
कम् ॥ पंचाक्षरं पंचलक्षमायुष्यं प्रजयेद्विधिः ॥ १२२ ॥ स्त्रीत्वापनयनार्थं तु पंचलक्षं जपेत्पुनः ॥ मंत्रेण पुरुषो भूत्वा क्र
मान्मुक्तो भवेद्बुधः ॥ १२३ ॥ क्षत्रियः पंचलक्षेण क्षत्रत्वमपनेष्यति ॥ पुनश्च पंचलक्षेण क्षत्रियो ब्राह्मणो भवेत् ॥ १२४ ॥
मंत्रसिद्धिर्जपाच्चैव क्रमान्मुक्तो भवेन्नरः ॥ वैश्यस्तु पंचलक्षेण वैश्यत्वमपनेष्यति ॥ १२५ ॥ पुनश्च पंचलक्षेण मंत्रक्षत्रि
य उच्यते ॥ पुनश्च पंचलक्षेण क्षत्रत्वमपनेष्यति ॥ १२६ ॥ पुनश्च पंचलक्षेण मंत्रब्राह्मण उच्यते ॥ शूद्रश्चैवं नमो तेन पं
चविंशतिलक्षतः ॥ १२७ ॥ मंत्रविप्रत्वमापद्य पश्चाच्छुद्धो भवेद्भिजः ॥ नारीवाथ नरो वाथ ब्राह्मणो वा न्येव वा ॥ १२८ ॥
नमो तं वानमः पूर्वमातुरः सर्वदा जपेत् ॥ तत्र स्त्रीणां तथैवोह्यगुरुर्निर्देशयेत्क्रमात् ॥ १२९ ॥ साधकः पंचलक्षांति शिव
प्रीत्यर्थमेव हि ॥ महाभिषेकनैवेद्यं कृत्वा भक्तांश्च पूजयेत् ॥ १३० ॥ पूजया शिवभक्तस्य शिवः प्रीततरो भवेत् ॥ शिव
स्य शिवभक्तस्य भेदो नास्ति शिवो हिसः ॥ १३१ ॥ शिवस्वरूपमंत्रस्य धारणाच्छिव एव हि ॥ शिवभक्तशरीरे हि शिवे त
त्परमो भवेत् ॥ १३२ ॥ शिवभक्ताः क्रियाः सर्वावेदसर्वा क्रियाविदुः ॥ यावद्यावच्छिवमंत्रं येन जप्तं भवेत्क्रमात् ॥ १३३ ॥
तावद्वै शिवसन्निध्यं तस्मिन्देहेन संशयः ॥ देवीलिंगं भवेद्रूपं शिवभक्तस्त्रियास्तथा ॥ १३४ ॥ यावन्मंत्रं जपेद्देव्यास्ता
वत्सान्निध्यमस्ति हि ॥ शिवं संपूजयेद्दीमान् स्वयं वैशब्दरूपभाक् ॥ १३५ ॥ स्वयंचैव शिवो भूत्वा परां शक्तिं प्रपूजयेत् ॥
शक्तिं बेरं च लिंगं च ह्यालेख्यामायया जेत् ॥ १३६ ॥ शिवलिंगं शिवमत्वा स्वात्मानं शक्तिरूपकम् ॥ शक्तिं लिंगं च दे
वीं च मत्वा स्वं शिवरूपकम् ॥ १३७ ॥

॥ १३१ ॥ कथं स शिवस्तत्र हेतुमाह ॥ शिवस्वरूपेति ॥ अतः शिवभक्तपूज्य इत्याह ॥ शिवेति ॥ शिवभक्तशरीररूपेण शिवे साधकस्तत्परमः शिवप्रधानो भवेदित्यर्थः
॥ १३२ ॥ शिवभक्ता इति ॥ वेदोदितसर्वक्रियायुक्ताः शिवभक्ताः सर्वा क्रियाविदुरित्यर्थः ॥ येन देहेन ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ अमायया अकपटेन ॥ १३६ ॥ १३७ ॥

उपप्रधानेति ॥ अकाराद्यात्मकः प्रधानभूतोयः प्रणवस्तत्समीपभावेनेत्यर्थः ॥ १३८ ॥ मूलभावनात् शिवचित्तनात् ॥ शिवमंत्ररूपकान् शिवमंत्रात्मकान् ॥ १३९ ॥ येन पूजनेन ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ आदिमातुः शिवशक्तेः ॥ १४५ ॥ शिवभक्तानां श्रेष्ठत्वे तारतम्यमाह ॥ क्रियेति ॥

शिवलिंगनादरूपं बिंदुरूपं तु शक्तिकम् ॥ उपप्रधानभावेन अन्योन्यासक्तलिंगकं ॥ १३८ ॥ पूजयेच्च शिवं शक्तिसंशिवो मूलभावनात् ॥ शिवभक्तान् शिवमंत्ररूपकान् छिवरूपकान् ॥ १३९ ॥ षोडशैरुपचारैश्च पूजयेदष्टमाप्नुयात् ॥ येन शुश्रूषणाद्यैश्च शिवभक्तस्य लिंगिनः ॥ १४० ॥ आनंदं जनयेद्विद्वान्छिवः प्रीततरो भवेत् ॥ शिवभक्तान्सपत्नीकान्पत्न्या सह सदैव तत् ॥ १४१ ॥ पूजयेद्भोजनाद्यैश्च पंचवा दश वा शतम् ॥ धने देहे च मंत्रे च भावनाया व मंचकः ॥ १४२ ॥ शिवशक्तिस्वरूपेण न पुनर्जायते भुवि ॥ नाभेरधो ब्रह्म भागमाकंठं विष्णु भागकम् ॥ १४३ ॥ मुखं लिंगमिति प्रोक्तं शिवभक्तशरीरकम् ॥ मृतान् दाहादियुक्तान् वा दाहादिरहितान् मृतान् ॥ १४४ ॥ उद्दिश्य पूजयेदादिपितरं शिवमेव हि ॥ पूजां कृत्वादिमातुश्च शिवभक्तांश्च पूजयेत् ॥ १४५ ॥ पितृलोकं समासाद्य क्रमान्मुक्तो भवेन्मृतः ॥ क्रियायुक्तदशभ्यश्च तपोयुक्तो विशिष्यते ॥ १४६ ॥ तपोयुक्तशतेभ्यश्च जपयुक्तो विशिष्यते ॥ जपयुक्तसहस्रेभ्यः शिवज्ञानी विशिष्यते ॥ १४७ ॥ शिवज्ञानिषु लक्षेभ्यो ध्यानयुक्तो विशिष्यते ॥ ध्यानयुक्तेषु कोटिभ्यः समाधिस्थो विशिष्यते ॥ १४८ ॥ उत्तरोत्तरवैशिष्ट्यात् पूजायामुत्तरोत्तरम् ॥ फलं वैशिष्ट्यरूपं च द्रुविज्ञेयं मनीषिभिः ॥ १४९ ॥ तस्माद्वै शिवभक्तस्य महिमानं वेत्तिकोनरः ॥ शिवशक्तयोः पूजनं च शिवभक्तस्य पूजनम् ॥ १५० ॥ कुरुते यो नरो भक्त्या स शिवः शिवमेधते ॥ यद्भ्रमं पठते ध्यायमर्थवद्वेदसंमितम् ॥ १५१ ॥ शिवज्ञानी भवेद्विप्रः शिवेन सह मोदते ॥ श्रावयेच्छिवभक्तांश्च विशेषज्ञो मुनीश्वराः ॥ १५२ ॥ शिवप्रसादसिद्धिः स्याच्छिवस्य कृपया बुधाः ॥ १५३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहितायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे विद्येश्वरसंहिता टीकायां सारबोधिण्यां प्रणवस्वरूपशिवतद्भक्तपूजावर्णनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ बंधमोक्षस्वरूपंचमोक्षोपायःसविस्तरः ॥ लिंगादिपूजनविधिःषोडशेत्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ उपायमोक्षोपायं ॥ १ ॥ जीवलक्षणमाह ॥ प्रकृतीति ॥ मुक्तलक्षणमाह ॥ प्रकृतीति ॥ २ ॥ जीवन्मुक्तस्वरूपंदर्शयन्मोक्षलक्षणमाह ॥ प्रकृतीति ॥ स्वतइति ॥ स्वतःसिद्धसुखमोक्षःबंधस्त्वविद्याकल्पितइतिभावः ॥ ३ ॥ प्रकृत्याद्यष्टकमाह ॥ प्रकृतीति ॥ गुणात्मकःसत्त्वादिगुणरूपः ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्थूलंअन्नादिमयं ॥ सूक्ष्मंलिंगशरीरं ॥ इंद्रियभोगदमिति ॥ जाग्रत्स्वप्नावस्थयोरितिभावः ॥ ६ ॥ कारणंअव्याकृतस्वरूपम् ॥ आत्मभोगार्थमिति ॥ सुषुप्त्यवस्थायामितिभावः ॥ जीवकर्म

ऋपयऊचुः ॥ बंधमोक्षस्वरूपंहिब्रूहिसर्वार्थवित्तम ॥ सूतउवाच ॥ बंधमोक्षंतथोपायंवक्ष्येऽहंशृणुतादरात् ॥ १ ॥ प्रकृत्याद्यष्टबंधेनबद्धोजीवःसउच्यते ॥ प्रकृत्याद्यष्टबंधेननिर्मुक्तोमुक्तउच्यते ॥ २ ॥ प्रकृत्यादिवशीकारोमोक्षइच्यतेस्वतः ॥ बद्धजीवस्तुनिर्मुक्तोमुक्तजीवःसकथ्यते ॥ ३ ॥ प्रकृत्यग्रेततोबुद्धिरहंकारोगुणात्मकः ॥ पंचतन्मात्रमित्येतेप्रकृत्याद्यष्टकंविदुः ॥ ४ ॥ प्रकृत्याद्यष्टजोदेहोदेहजंकर्मउच्यते ॥ पुनश्चकर्मजोदेहोजन्मकर्मपुनःपुनः ॥ ५ ॥ शरीरंत्रिविधंज्ञेयंस्थूलंसूक्ष्मंचकारणम् ॥ स्थूलंव्यापारदंप्रोक्तंसूक्ष्ममिंद्रियभोगदम् ॥ ६ ॥ कारणंत्वात्मभोगार्थजीवकर्मानुरूपतः ॥ सुखंदुःखंपुण्यपापैःकर्मभिःफलमश्नुते ॥ ७ ॥ तस्माद्विकर्मरज्ज्वाहिबद्धोजीवःपुनःपुनः ॥ शरीरत्रयकर्मभ्यांचक्रवद्भास्यतेसदा ॥ ८ ॥ चक्रभ्रमनिवृत्त्यर्थंचक्रकर्तारमीडयेत् ॥ प्रकृत्यादिमहाचक्रंप्रकृतेःपरतःशिवः ॥ ९ ॥ चक्रकर्तामहेशोहिप्रकृतेःपरतोयतः ॥ पिबतिवाथवमतिजीवावालो जलंयथा ॥ १० ॥ शिवस्तथाप्रकृत्यादिवशीकृत्याधितिष्ठति ॥ सर्ववशीकृतंयस्मात्तस्माच्छिवइतिस्मृतः ॥ शिवएवहिसर्वज्ञःपरिपूर्णश्चनिरूपहः ॥ ११ ॥ सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधःस्वतंत्रतानित्यमलुप्तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चमहेश्वरस्ययन्मानसैश्वर्यमवैतिवेदः ॥ १२ ॥

प्रारब्धकर्म ॥ ७ ॥ आस्यतइति ॥ प्रारब्धकर्मणापरमेश्वरेणभ्रास्यतइत्यर्थः ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांइदंदेशेर्जुनतिष्ठति ॥ भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमाययेतिभगवदुक्तेः ॥ ८ ॥ महाचक्रमिति ॥ उच्यतइतिशेषः ॥ ९ ॥ प्रकृतेःपरत्वेहेतुमाह ॥ चक्रेति ॥ जीवावालइति ॥ जीवानांवृक्षविशेषाणामावालआलवालं ॥ जीवःप्राणिनिवृत्तौचवृक्षभेदेवृहस्पतावितिकोशात् ॥ १० ॥ शिवशब्दार्थमाह ॥ सर्वमिति ॥ ११ ॥ परमेश्वरस्यमानसषड्गुणैश्वर्यमाह ॥ सर्वज्ञतेति ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ प्रसादजनकं शिवप्रसादस्योत्पादकम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्माद्यमिति ॥ आद्यशब्देन प्रकृत्यादिचक्रं ॥ १७ ॥ स्वात्मारामः स्वात्मैवारामः
आनंदाधिष्ठानं यस्य सः ॥ १८ ॥ तन्मात्रेशब्दादिपंचतन्मात्रे ॥ १९ ॥ तदेति ॥ यदा तन्मात्रं वशं भवति तदा क्रियादिभिः साधनैरायुधाद्यैस्त्रिशूलाद्यैः

अतः शिवप्रसादेन प्रकृत्यादिवशं भवेत् ॥ शिवप्रसादलाभार्थं शिवमेव प्रपूजयेत् ॥ १३ ॥ निःस्पृहस्य च पूर्णस्य तस्य पू-
जा कथं भवेत् ॥ शिवोद्देशकृतं कर्म प्रसादजनकं भवेत् ॥ १४ ॥ लिंगे वेरे भक्तजने शिवमुद्दिश्य पूजयेत् ॥ कायेन मन-
सा वाचा धनेनापि प्रपूजयेत् ॥ १५ ॥ पूजया तु महेशो हि प्रकृतेः परमः शिवः ॥ प्रसादं कुरुते सत्यं पूजकस्य विशेषतः ॥
॥ १६ ॥ शिवप्रसादात्कर्माद्यं क्रमेण स्ववशं भवेत् ॥ कर्मरश्मिप्रकृत्यंतं यदा सर्ववशं भवेत् ॥ १७ ॥ तदा मुक्त इति प्रो-
क्तः स्वात्मारामो विराजते ॥ प्रसादात्परमेशस्य कर्मदेहो यदा वशः ॥ १८ ॥ तदा वै शिवलोके तु वासः सालोक्यमुच्य-
ते ॥ सामीप्यं याति सांबस्य तन्मात्रे च वशं गते ॥ १९ ॥ तदा तु शिवसायुज्यमायुधाद्यैः क्रियादिभिः ॥ महाप्रसादला-
भे च बुद्धिश्चापि वशा भवेत् ॥ २० ॥ बुद्धिस्तु कार्यं प्रकृतेस्तत्सार्ष्टिरितिकथ्यते ॥ पुनर्महाप्रसादेन प्रकृतिर्वशमेप्यति ॥
॥ २१ ॥ शिवस्य मानसैश्वर्यं तदाऽयत्नं भविष्यति ॥ सार्वज्ञाद्यं शिवैश्वर्यं लब्ध्वा स्वात्मनि राजते ॥ २२ ॥ तत्सायुज्य-
मिति प्राहुर्वेदागमपरायणाः ॥ एवं क्रमेण मुक्तिः स्याल्लिंगादौ पूजया स्वतः ॥ २३ ॥ अतः शिवप्रसादार्थं क्रियाद्यैः पू-
जयेच्छिवम् ॥ शिवक्रिया शिवतपः शिवमंत्रजपः सदा ॥ २४ ॥ शिवज्ञानं शिवध्यानमुत्तरोत्तरमभ्यसेत् ॥ आसुप्ते-
रामृतेः कालं नयेद्वै शिवचिंतया ॥ २५ ॥ सद्यादिभिश्च कुसुमैरर्चयेच्छिवमेप्यति ॥ ऋषय ऊचुः ॥ लिंगादौ शिवपूजा-
या विधानं ब्रूहि सुव्रत ॥ २६ ॥ सूत उवाच ॥ लिंगानां चक्रमं वक्ष्ये यथा वच्छृणु तद्विजाः ॥ तदेव लिंगं प्रथमं प्रणवं सार्व-
कामिकम् ॥ २७ ॥ सूक्ष्मप्रणवरूपं हि सूक्ष्मरूपं तु निष्कलम् ॥ स्थूललिंगं हि सकलं तत्पंचाक्षरमुच्यते ॥ २८ ॥ त-
यो पूजातपः प्रोक्तं साक्षान्मोक्षप्रदे उभे ॥ पौरुषप्रकृतिभूतानि लिंगानि सुबहूनि च ॥ २९ ॥ तानि विस्तरतो वक्तुं शि-
वो वेत्ति न चापरः ॥ भूविकाराणि लिंगानि ज्ञातानि प्रब्रवीमिवः ॥ ३० ॥

शिवसायुज्यं शिवसमानयोग्यतां यांतीत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सद्यादिभिः पूर्वोक्तैर्मन्त्रैः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उभे सूक्ष्म-
स्थूलरूपे लिंगे ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ स्वयंभूर्लिंगलक्षणमाह ॥ देवर्षीति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बिंदुर्लिंगस्वरूपमाह ॥ सुवर्णेति ॥ स्थंडिलेवेदिकादौ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रतिष्ठितं पौरुषप्राकृतभेदेनाद्विविधं तत्राद्यमाह ॥ देवैरिति ॥ स्वात्मसिद्ध्यर्थं प्रत्यगात्मापरोक्षानुभवसिद्ध्यर्थम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पौरुषे
 श्वर्यं आग्नेमाद्यष्टसिद्धिदमितिवक्ष्यते ॥ द्वितीयमाह ॥ महद्भिरिति ॥ ४१ ॥ प्राकृतैश्वर्यवक्ष्यते सुखीधनादिविषयमिति ॥ ४२ ॥ प्राकृतलिंगात्पौरुषलिंग
 स्वयंभूर्लिंगं प्रथमं बिंदुर्लिंगं द्वितीयकम् ॥ प्रतिष्ठितं चरं चैव गुरुर्लिंगं तु पंचमम् ॥ ३१ ॥ देवर्षितपसा तुष्टः सान्निध्यार्थं
 तु तत्र वै ॥ पृथिव्यंतर्गतः शर्वो बीजवैनाद रूपतः ॥ ३२ ॥ स्थावरांकुरवद्भूमिमुद्भिद्यव्यक्त एव सः ॥ स्वयंभूतं जातमि
 ति स्वयंभूरितितं विदुः ॥ ३३ ॥ तल्लिंगपूजया ज्ञानं स्वयमेव प्रवर्द्धते ॥ सुवर्णरजतादौ वा पृथिव्यां स्थंडिलेऽपि वा ॥
 ॥ ३४ ॥ स्वहस्ताल्लिखितं लिंगं शुद्धप्रणवमंत्रकम् ॥ यंत्रलिंगं समालिख्य प्रतिष्ठावाहनं चरेत् ॥ ३५ ॥ बिंदुना दम
 यं लिंगं स्थावरं जंगमं च यत् ॥ भावनामयमेतद्विशिवदृष्टं न संशयः ॥ ३६ ॥ यत्र विश्वस्यते शंभुस्तत्र तस्मै फलप्रदः ॥
 स्वहस्ताल्लिखिते यंत्रे स्थावरादावकृत्रिमे ॥ ३७ ॥ आवाह्यपूजयेच्छंभुषोडशैरुपचारकैः ॥ स्वयमैश्वर्यमाप्नोति ज्ञा
 नमभ्यासतो भवेत् ॥ ३८ ॥ देवैश्च ऋषिभिश्चापि स्वात्मसिद्ध्यर्थमेवाहि ॥ समंत्रेणात्महस्तेन कृतं यच्छुद्धमंडले ॥
 ॥ ३९ ॥ शुद्धभावनया चैव स्थापितं लिंगमुत्तमम् ॥ तल्लिंगं पौरुषं प्राहुस्तत्प्रतिष्ठितमुच्यते ॥ ४० ॥ तल्लिंगपूजयानित्यं
 पौरुषैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ महद्भिर्ब्राह्मणैश्चापिराजभिश्च महाधनैः ॥ ४१ ॥ शिल्पिना कल्पितं लिंगं मंत्रेण स्थापितं च यत्
 ॥ प्रतिष्ठितं प्राकृतं हि प्राकृतैश्वर्यभोगदम् ॥ ४२ ॥ यदूर्जितं च नित्यं च तद्विपौरुषमुच्यते ॥ यदुर्बलं नित्यं च तद्विप्राकृ
 तमुच्यते ॥ ४३ ॥ लिंगं नाभिस्तथा जिह्वा नासाग्रं च शिखा क्रमात् ॥ कट्यादिषु त्रिलोकेषु लिंगमाध्यात्मिकं चरम् ॥
 ॥ ४४ ॥ पर्वतं पौरुषं प्रोक्तं भूतलं प्राकृतं विदुः ॥ वृक्षादिपौरुषं ज्ञेयं गुल्मादिप्राकृतं विदुः ॥ ४५ ॥ षाष्टिकं प्राकृतं ज्ञे
 यं शालिगोधूमं पौरुषम् ॥ ऐश्वर्यं पौरुषं विद्यादग्निमाद्यष्टसिद्धिदम् ॥ ४६ ॥ ॥ ॥

स्य श्रेष्ठत्वमाह ॥ यदिति ॥ ४३ ॥ चरलिंगमाह ॥ लिंगमिति ॥ कट्यादिषु आदिना रूदयानने त्रिलोकेषु त्रिषु स्थानेषु ॥ ४४ ॥ पौरुषप्राकृतचरलिंगभेदा
 नाह ॥ पर्वतमिति ॥ ४५ ॥ षाष्टिकं षाष्टिकनामकधान्यात्मकं ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ निवृत्तानांमुमुक्षूणां ॥ ५२ ॥ प्रवृत्तानांभोगार्थिनीनां ॥ ५३ ॥ पात्रेणयोग्येनगुरुणासह ॥ ५४ ॥ संपुटेषु
पात्रविशेषेषु ॥ करपूजानिवृत्तानांकेवलमानसपूजयोपासकानांभक्तानां ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ लोकाग्निजंलौकिकाग्निभवम् ॥ ५८ ॥ भस्मनालोका

सुस्त्रीधनादिविषयंप्राकृतंप्राहुरास्तिकाः ॥ प्रथमंचरलिंगेषुरसलिंगंप्रकथ्यते ॥ ४७ ॥ रसलिंगंब्राह्मणानांसर्वा
भीष्टप्रदंभवेत् ॥ बाणलिंगंक्षत्रियाणामहाराज्यप्रदंशुभम् ॥ ४८ ॥ स्वर्णलिंगंतुवैश्यानामहाधनपतित्वदम् ॥ शि
लालिंगंतुशूद्राणामहाशुद्धिकरंशुभम् ॥ ४९ ॥ स्फाटिकंवाणलिंगंचसर्वेषांसर्वकामदम् ॥ स्वीयाभावेऽन्यदीयंतुपू
जायाननिषिध्यते ॥ ५० ॥ स्त्रीणांतुपार्थिवंलिंगंसभर्तृणांविशेषतः ॥ विधवानांप्रवृत्तानांस्फाटिकंपरिकीर्तितम् ॥
॥ ५१ ॥ विधवानांनिवृत्तानांरसलिंगंविशिष्यते ॥ बाल्येवायौवनेवापिबार्धकेवापिसुव्रताः ॥ ५२ ॥ शुद्धस्फाटिक
लिंगंतुस्त्रीणांतत्सर्वभोगदम् ॥ प्रवृत्तानांपीठपूजासर्वाभीष्टप्रदाभुवि ॥ ५३ ॥ पात्रेणैवप्रवृत्तस्तुसर्वपूजांसमाचरेत् ॥
अभिषेकांतैर्नैवेद्यंशाल्यन्नेनसमाचरेत् ॥ ५४ ॥ पूजांतेस्थापयेल्लिंगंसंपुटेपुष्टयगृहे ॥ करपूजानिवृत्तानांस्वभोज्यं
तुनिवेदयेत् ॥ ५५ ॥ निवृत्तानांपरंसूक्ष्मंलिंगमेवविशिष्यते ॥ विभूत्यभ्यर्चनंकुर्याद्विभूतिंचनिवेदयेत् ॥ ५६ ॥
पूजांकृत्वाथतल्लिंगंशिरसाधारयेत्सदा ॥ विभूतिस्त्रिविधाप्रोक्तालोकवेदशिवाग्निभिः ॥ ५७ ॥ लोकाग्निजमथोभ
स्मद्रव्यशुद्ध्यर्थमावहेत् ॥ मृदारुलोहरूपाणांधान्यानांचतथैवच ॥ ५८ ॥ तिलादीनांचद्रव्याणांवस्त्रादीनांतथैवच ॥
तथापर्याषतानांचभस्मनाशुद्धिरिष्यते ॥ ५९ ॥ श्वादिभिर्दूतानांचभस्मनाशुद्धिरिष्यते ॥ सजलंनिर्जलंभस्मयथा
योग्यंतुयोजयेत् ॥ ६० ॥ वेदाग्निजंतथाभस्मतत्कर्मातिषुधारयेत् ॥ मंत्रेणक्रिययाजन्यंकर्माग्नौभस्मरूपधृक् ॥
॥ ६१ ॥ तद्भस्मधारणात्कर्मस्वात्मन्यारोपितंभवेत् ॥ अघोरेणात्ममंत्रेणविल्वकाष्ठंप्रदाहयेत् ॥ ६२ ॥ शिवाग्नि
रितिसंप्रोक्तस्तेनदग्धंशिवाग्निजम् ॥ कपिलागोमयंपूर्वकेवलंगव्यमेववा ॥ ६३ ॥ शम्यश्चत्थपलाशान्वावटारग्व
धविल्वकान् ॥ शिवाग्निनादहेच्छुद्धंतद्वैभस्मशिवाग्निजम् ॥ ६४ ॥ ॥ ॥

ग्निजेन ॥ ५९ ॥ वेदाग्निजंगार्हपत्यादिसंभवं ॥ ६० ॥ आरोपितंभवेत्सफलंभवेदित्यर्थः ॥ ६१ ॥ अघोरेणअघोरेभ्योयघोरेभ्यइत्यादिना ॥ ६२ ॥
गव्यंगोमात्रजन्यं ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शिवमंत्रपूर्वोक्तम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ स्वाधिष्ठेयः स्वस्मिन्नाधेयत्वेन कल्पितः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ कथं स्थापयामास तदाह ॥ कशामिति ॥
 ॥ ७१ ॥ तदंगकमिति ॥ सर्वतदंगकं शिवांगं जगत्सारमयमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ ललाटांतइति ॥ स्थापयामासेति संबध्यते ॥ ७३ ॥ अस्य जगत्सारस्य
 दर्भाभौवादहेत्काष्ठं शिवमंत्रं समुच्चरन् ॥ सम्यक्संशोध्य वस्त्रेण नवकुंभे निधापयेत् ॥ ६५ ॥ दीप्त्यर्थं तत्तु संग्राह्यं
 न्यते पूज्यतेऽपि च ॥ भस्मशब्दार्थ एव हि शिवः पूर्वतथाऽकरोत् ॥ ६६ ॥ यथा स्वविषये राजा सारंगृह्णाति यत्करम् ॥
 यथामनुष्याः सस्यादीन्दग्ध्वासारं भजन्ति वै ॥ ६७ ॥ यथा हि जाठराग्निश्च भक्ष्यादीन् विविधान् बहून् ॥ दग्ध्वा सारतरं
 सारात्स्वदेहं परिपुष्यति ॥ ६८ ॥ तथा प्रपंचकर्तापि स शिवः परमेश्वरः ॥ स्वाधिष्ठेयप्रपंचस्य दग्ध्वा सारंगृहीतवान्
 ॥ ६९ ॥ दग्ध्वा प्रपंचं तद्भस्म स्वात्मन्यारोपयच्छिवः ॥ उद्धूलनेन व्याजेन जगत्सारंगृहीतवान् ॥ ७० ॥ स्वरत्नं
 स्थापयामास स्वकीये हि शरीरके ॥ केशमाकाशसारेण वायुसारेण वैमुखम् ॥ ७१ ॥ हृदयं चाग्निसारेण तपांसारेण
 वैकटिम् ॥ जानुचाऽवनिसारेण तद्वत्सर्वतदंगकम् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मविष्णोश्च रुद्राणां सारं चैव त्रिपुंड्रकम् ॥ तथा तिल
 करूपेण ललाटांते महेश्वरः ॥ ७३ ॥ भवृत्क्या सर्वमेतद्विमन्यते स्वयं मित्यसौ ॥ प्रपंचसारं सर्वस्वमनेनैव वशीकृतम्
 ॥ ७४ ॥ तस्मादस्य वशीकर्तानास्तीति स शिवः स्मृतः ॥ यथा सर्वमृगाणां च हिंसको मृगहिंसकः ॥ ७५ ॥ अस्य हि
 सामृगो नास्ति तस्मात्सिंह इतीरितः ॥ शान्त्यं सुखमानंदमिकारः पुरुषः स्मृतः ॥ ७६ ॥ वकारः शक्तिरमृतं मेलनं शि
 व उच्यते ॥ तस्मादेवं स्वमात्मानं शिवं कृत्वा च येच्छिवम् ॥ ७७ ॥ तस्मादुद्धूलनं पूर्वं त्रिपुंड्रं धारयेत्परम् ॥ पूजाकाले
 हि सजलं शुद्ध्यर्थं निर्जलं भवेत् ॥ ७८ ॥ दिवा वा यदि वारात्रौ नारी वाथ नरोऽपि वा ॥ पूजार्थं सजलं भस्म त्रिपुंड्रेणैव धा
 रयेत् ॥ ७९ ॥ त्रिपुंड्रं सजलं भस्म धृत्वा पूजां करोति यः ॥ शिवपूजाफलं सांगंतस्यैव हि सुनिश्चितम् ॥ ८० ॥

भस्मेति नाम यथा संपन्नं तदाह ॥ भवृद्धेति ॥ हियतः असौ महेश्वरो भवृत्क्या भातीति भंजगत्तस्य वृत्त्यर्थः ॥ फलरूपे हेतौ तृतीया ॥ सर्वमेतत्सारं स्वयं समर्थ
 मिति मन्यत इत्यर्थः ॥ अनेनैव शिवेनैव ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ शिवशब्दार्थमाह ॥ शमिति ॥ तुच्छसुखव्यावृत्त्यर्थं नित्यं सुखमित्यानंदविशेषणम् ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥ सजलमिति ॥ भस्मेति शेषः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

अत्याश्रमीउत्तमाश्रमी ॥ ८१ ॥ सूतकंजननाशौचम् ॥ ८२ ॥ लक्षणंतिलकरूपंज्ञापकं॥गुरुशब्दार्थमाह ॥ गुणानिति ॥ रुंधेआवृणोति ॥ ८३ ॥
अत्ररुंधइत्यस्यैवव्याख्यानंव्यपोहतीति ॥ तिरोभावयतीत्यर्थः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ गुरुलिंगंपूज्यलिंगं ॥ ८६ ॥ शिष्यशब्दार्थदर्शयन्गुरुशुश्रूषायाःफल

भस्मवैशिवमंत्रेणधृत्वाह्यत्याश्रमीभवेत् ॥ शिवाश्रमीतिसंप्रोक्तःशिवैकपरमोयतः ॥ ८१ ॥ शिवव्रतैकनिष्ठस्यना
शौचंनचसूतकम् ॥ ललाटेऽग्रेसितंभस्मतिलकंधारयेन्मृदा ॥ ८२ ॥ स्वहस्ताद्गुरुहस्ताद्वाशिवभक्तस्यलक्षणम् ॥
गुणान्रुंधइतिप्रोक्तोगुरुशब्दस्यविग्रहः ॥ ८३ ॥ सविकारान् राजसादीन्गुणान् रुंधेव्यपोहति ॥ गुणातीतःपर
शिवोगुरुरूपंसमाश्रितः ॥ ८४ ॥ गुणत्रयंव्यपोह्याग्रेसिवंबोधयतीतिसः ॥ विश्वस्तानांतुशिष्याणांगुरुरित्यभिधी
यते ॥ ८५ ॥ तस्माद्गुरुशरीरंतुगुरुलिंगंभवेद्बुधः ॥ गुरुलिंगस्यपूजातुगुरुशुश्रूषणंभवेत् ॥ ८६ ॥ श्रुतंकरोतिशुश्रू
षाकायेनमनसागिरा ॥ उक्तंयद्गुरुणापूर्वशक्यंवाऽशक्यमेववा ॥ ८७ ॥ करोत्येवहिपूतात्माप्राणैरपिधनैरपि ॥ त
स्माद्वैशासनेयोग्यःशिष्यइत्यभिधीयते ॥ शरीराद्यर्थकंसर्वगुरोर्दत्तासुशिष्यकः ॥ अग्रपाकंनिवेद्याग्रेभुंजीयाद्गुर्वनु
ज्ञया ॥ ८९ ॥ शिष्यःपुत्रइतिप्रोक्तःसदाशिष्यत्वयोगतः ॥ जिह्वालिंगान्मंत्रशुक्रंकर्णयोर्नौनिषिच्यवै ॥ ९० ॥
जातःपुत्रोमंत्रपुत्रःपितरंपूजयेद्गुरुम् ॥ निमज्जयतिपुत्रंवैसंसारेजनकःपिता ॥ ९१ ॥ संतारयतिसंसाराद्गुरुवैबोधकः
पिता ॥ उभयोरंतरंज्ञात्वापितरंगुरुमर्चयेत् ॥ ९२ ॥ अंगशुश्रूषयाचापिधनाद्यैःस्वार्जितैर्गुरुम् ॥ पादादिकेशपर्यं
तंलिंगान्यंगानियद्गुरोः ॥ ९३ ॥ धनरूपैःपादुकाद्यैःपादसंग्रहणादिभिः ॥ स्नानाभिषेकनैवेद्यैर्भोजनैश्चप्रपूजयेत् ॥
॥ ९४ ॥ गुरुपूजैवपूजास्याच्छिवस्यपरमात्मनः ॥ गुरुशेषंतुयत्सर्वमात्मशुद्धिकरंभवेत् ॥ ९५ ॥ गुरोःशेषःशिवो
च्छिष्टंजलमन्नादिनिर्मितम् ॥ शिष्याणांशिवभक्तानांग्राह्यंभोज्यंभवेद्विजाः ॥ ९६ ॥ ॥ ॥

माह ॥ श्रुतमिति ॥ शुश्रूषागुरुसेवाश्रुतंशास्त्रंसंपादयतीत्यर्थः ॥ कायेनेत्याद्युत्तरान्वयि ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ शिष्यस्यपुत्रत्वेकारणमाह ॥ सदेति
॥ ९० ॥ ९१ ॥ उभयोःजनकबोधकयोरंतरंभेदम् ॥ ९२ ॥ अंगशुश्रूषयति ॥ अर्चयेदितिसंबध्यते ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ गुरुशेषंगुरुपूजावशिष्टम् ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

गुरोरपीति ॥ ग्रहणावसरइतिशेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ विघ्नेशंगणपतिम् ॥ १९ ॥ सर्वबाधानिवृत्त्यर्थं आध्यात्मिकादित्रिविधबाधापरिहारार्थं ॥ आध्यात्मिकबाधाआह ॥ ज्वरादीति ॥ १०० ॥ आधिभौतिकबाधाआह ॥ पिशाचेति ॥ उद्भवइतिशेषः ॥ गोधादीति ॥ आदिनासरटादयः ॥ १०१ ॥

गुर्वनुज्ञाविरहितंचोरवत्सकलंभवेत् ॥ गुरोरपिविशेषज्ञंयत्नाद्वृण्णीतवैगुरुम् ॥ १७ ॥ अज्ञानमोचनंसाध्यंविशेषज्ञोहिमोचकः ॥ आदौचविघ्नशमनंकर्तव्यंकर्मपूर्तये ॥ १८ ॥ निर्विघ्नेनकृतंसांगंकर्मवैसफलंभवेत् ॥ तस्मात्सकलकर्मादौविघ्नेशंपूजयेद्बुधः ॥ १९ ॥ सर्वबाधानिवृत्त्यर्थं सर्वान्देवान्यजेद्बुधः ॥ ज्वरादिग्रंथिरोगाश्चबाधाह्याध्यात्मिकामताः ॥ १०० ॥ पिशाचजंबुकादीनांवल्मीकाद्युद्भवेतथा ॥ अकस्मादेवगोधादिजंतूनांपतनेपिच ॥ १०१ ॥ गृहेकच्छपसर्पस्त्रीदुर्जनादर्शनेपिच ॥ वृक्षनारीगवादीनांप्रसूतिविषयेपिच ॥ १०२ ॥ भाविदुःखंसमायातितस्मात्तेभौतिकामताः ॥ अमेध्याशनिपातश्चमहामारीतथैवच ॥ १०३ ॥ ज्वरमारीविषूचिश्चगोमारीचमसूरिका ॥ जन्मक्षग्रहसंक्रांतिग्रहयोगाःस्वराशिके ॥ १०४ ॥ दुःस्वप्नदर्शनाद्याश्चमतावैह्यधिदैविकाः ॥ शवचांडालपतितस्पर्शाद्यंतर्गहेगते ॥ १०५ ॥ एतादृशेसमुत्पन्नेभाविदुःखस्यसूचके ॥ शांतियज्ञंतुमतिमान्कुर्यात्तद्दोषशान्तये ॥ १०६ ॥ देवालयेऽथगोष्ठेवाचैत्येवापिगृहांगणे ॥ प्रादेशोन्नतधिष्ण्येवैद्विहस्तेचस्वलंकृते ॥ १०७ ॥ भारमात्रब्रीहिधान्यंप्रस्थाप्यपरिसृत्यच ॥ मध्येविलिख्यकमलंतथादिक्षुविलिख्यवै ॥ १०८ ॥ तंतुनावेष्टितंकुंभंनवगुग्गुलधूपितम् ॥ मध्येस्थाप्यमहाकुंभंतथादिक्ष्वपिविन्यसेत् ॥ १०९ ॥ सनालाम्रककूर्चादीन्कलशांश्चतथाष्टसु ॥ पूरयेन्मंत्रपूतेन पंचद्रव्ययुतेनहि ॥ ११० ॥ प्रक्षिपेन्नवरत्नानिनीलादीन्क्रमशस्तथा ॥ कर्मज्ञंचसपत्नीकमाचार्यवरयेद्बुधः ॥ १११ ॥ सुवर्णप्रतिमांविष्णोरिंद्रादीनांचनिक्षिपेत् ॥ सशिरस्केमध्यकुंभेविष्णुमावाह्यपूजयेत् ॥ ११२ ॥

गृहइति ॥ गेहेकच्छपादीनामासमंतादर्शनेपीत्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ मसूरिकावसंताख्यरोगविशेषः ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ चैत्ये यज्ञस्थाने ॥ १०७ ॥ दिक्षुप्रागादिषु ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ पंचद्रव्ययुतेनसौगंधिकद्रव्यपंचकयुतेनजलेनेतिशेषः ॥ ११० ॥ १११ ॥ निक्षिपेत्स्थापयेत् ॥ सशिरस्केसपूर्णपात्रे ॥ ११२ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥ ११३ ॥ तन्मंत्रान् विष्ण्वादिमंत्रान् ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ मंडलं चत्वारिंशद्दिनानि ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ जलैः कलशोदकैः ॥ ११८ ॥ ११९ ॥

प्रागादिपुयथामंत्रमिन्द्रादीन्क्रमशोयजेत् ॥ तत्तन्नाम्नाचतुर्थ्याचनमोतेनयथाक्रमम् ॥ ११३ ॥ आवाहनादिकंसर्व
माचार्येणैवकारयेत् ॥ आचार्यऋत्विजासार्धतन्मंत्रान्प्रजपेच्छतम् ॥ ११४ ॥ कुंभस्यपश्चिमेभागेजपांतेहोममाच
चरेत् ॥ कोटिलक्षंसहस्रंवाशतमष्टोत्तरंबुधाः ॥ ११५ ॥ एकाहंवानवाहंवातथामंडलमेववा ॥ यथायोग्यंप्रकुर्वीत
कालदेशानुसारतः ॥ ११६ ॥ शमीहोमश्चशांत्यर्थेवृत्त्यर्थेचपलाशकम् ॥ समिदन्नाज्यकैर्द्रव्यैर्नाम्नामंत्रेणवाहुनेत्
॥ ११७ ॥ प्रारंभेयत्कृतद्रव्यंतक्रियांतसमाचरेत् ॥ पुण्याहंवाचयित्वांतेदिनेसंप्रोक्षयेज्जलैः ॥ ११८ ॥ ब्राह्मणान्
भोजयेत्पश्चाद्यावदाहुतिसंख्यया ॥ आचार्यश्चहविष्याशीऋत्विजश्चभवेद्बुधाः ॥ ११९ ॥ आदित्यादीन्ग्रहान्य
क्षेत्सर्वहोमांतएवहि ॥ ऋत्विग्भ्योदक्षिणांदद्यान्नवरत्नंयथाक्रमम् ॥ १२० ॥ दशदानंततःकुर्याद्भूरिदानंततःपर
म् ॥ बालानामुपनीतानांगृहिणां वनिनांधनम् ॥ १२१ ॥ कन्यानांचसभर्तृणांविधवानांततःपरम् ॥ तंत्रोपकरणंस
र्वमाचार्यायनिवेदयेत् ॥ १२२ ॥ उत्पातानांचमारीणांदुःखस्वामीयमःस्मृतः ॥ तस्माद्यमस्यप्रीत्यर्थंकालदानंप्र
दापयेत् ॥ १२३ ॥ शतनिष्केणवाकुर्याद्दशनिष्केणवापुनः ॥ पाशांकुशधरंकालंकुर्यात्पुरुषरूपिणम् ॥ १२४ ॥
तत्स्वर्णप्रतिमादानंकुर्याद्दक्षिण्यासह ॥ तिलदानंततःकुर्यात्पूर्णायुष्यप्रसिद्धये ॥ १२५ ॥ आज्यावेक्षणदानंच
कुर्याद्वाधिनिवृत्तये ॥ सहस्रंभोजयेद्विप्रान्दरिद्रःशतमेववा ॥ १२६ ॥ वित्ताभावेदरिद्रस्तुयथाशक्तिसमाचरेत् ॥
भैरवस्यमहापूजांकुर्याद्भूतादिशांतये ॥ १२७ ॥ महाभिषेकंनैवेद्यंशिवस्यातितुकारयेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चा
द्भूरिभोजनरूपतः ॥ १२८ ॥ एवंकृतेनयज्ञेनदोषशांतिमवाप्नुयात् ॥ शांतियज्ञमिमंकुर्याद्वर्षेवर्षेतुफाल्गुने ॥ १२९ ॥

यक्षेदित्यर्पयजेदित्यर्थः ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ कालदानंकालप्रतिमादानं ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ अज्यावेक्षणदानमवेक्षिताज्यपात्रदानं
॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ शिवप्रार्थनामंत्रमाह ॥ त्वत्स्वरूपदति ॥ भोशिवनतेनमेअशून्येसगुणोरोचतिदीप्यमानेत्वत्स्वरूपेमयाबुद्धिर
पितेत्यन्वयः ॥ स्वस्मिन्परमात्मनोदासत्वंदर्शयन्परमात्मस्वरूपेस्वस्वरूपाभेदमित्यं दर्शयेदित्याह ॥ याचेति ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥

दुर्दर्शनादौसद्योवैमासमात्रेसमाचरेत् ॥ महापापादिसंप्राप्तौकुर्याद्भैरवपूजनम् ॥ १३० ॥ महाव्याधिसमुत्पत्तौसं
कल्पंपुनराचरेत् ॥ सर्वाभावेदरिद्रस्तुदीपदानमथाचरेत् ॥ १३१ ॥ तदप्यशक्तःस्नात्वावैयत्किंचिद्दानमाचरेत् ॥
दिवाकरंनमस्कुर्यान्मंत्रेणाष्टोत्तरंशतम् ॥ १३२ ॥ सहस्रमयुतंलक्षंकोटिंवाकारयेद्बुधः ॥ नमस्कारात्मयज्ञेनतुष्टाः
स्युःसर्वदेवताः ॥ १३३ ॥ त्वत्स्वरूपेर्पिताबुद्धिर्नतेऽशून्येचरोचति ॥ याचास्त्यस्मदहंतेतिलयिदृष्टेविवर्जिता ॥
॥ १३४ ॥ नमोऽहं हिस्वदेहेनभोमहांस्त्वमसिप्रभो ॥ नशून्योमत्स्वरूपोवैतवदासोऽस्मि सांप्रतम् ॥ १३५ ॥ यथा
योग्यंस्वात्मयज्ञंनमस्कारं प्रकल्पयेत् ॥ अथात्रशिवनैवेद्यंदत्तांबूलमाहरेत् ॥ १३६ ॥ शिवप्रदक्षिणंकुर्यात्स्वयम
ष्टोत्तरंशतम् ॥ सहस्रमयुतंलक्षंकोटिमन्येनकारयेत् ॥ १३७ ॥ शिवप्रदक्षिणात्सर्वपातकंनश्यतिक्षणात् ॥ दुःख
स्यमूलं व्याधिर्हि व्याधेर्मूलं हि पातकम् ॥ १३८ ॥ धर्मेणैव हि पापानामपनोदनमीरितम् ॥ शिवोद्देशकृतो धर्मः क्षमः
पापविनोदने ॥ १३९ ॥ अध्यक्षं शिवधर्मेषु प्रदक्षिणमितीरितं ॥ क्रिययाजपरूपं हि प्रणवंतु प्रदक्षिणम् ॥ १४० ॥
जननं मरणं द्वंद्वं मायाचक्रमितीरितम् ॥ शिवस्य मायाचक्रं हि बलिपीठं तदुच्यते ॥ १४१ ॥ बलिपीठं समारभ्य प्राद
क्षिण्यक्रमेण वै ॥ पदे पदांतरंगला बलिपीठं समाविशेत् ॥ १४२ ॥ नमस्कारं ततः कुर्यात्प्रदक्षिणमितीरितम् ॥ निर्ग
माजननं प्राप्तं नमस्त्वात्मसमर्पणम् ॥ १४३ ॥ जननं मरणं द्वंद्वं शिवमायासमर्पितं ॥ शिवमायार्पितं द्वंद्वेन पुनस्त्वात्म
भाग्भवेत् ॥ १४४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १३८ ॥ अपनोदनं नाशनम् ॥ १३९ ॥ अध्यक्षं मुख्यम् ॥ तस्याध्यक्षत्वे हेतुमाह ॥ क्रिययेति ॥ हियतः क्रिययाजपरूपं प्रणवमेव प्रदक्षिणमित्यर्थः ॥
॥ १४० ॥ १४१ ॥ प्रदक्षिणस्वरूपमाह ॥ बलिपीठमिति ॥ १४२ ॥ निर्गमादिति ॥ प्रादक्षिण्येन गमनादित्यर्थः ॥ नमइति ॥ नमस्कारेणात्मस
मर्पणं भवतीत्यर्थः ॥ १४३ ॥ शिवमायासमर्पितमिति ॥ कुर्यादित्यर्थः ॥ आत्मभाक् देहभाक् ॥ १४४ ॥ ॥ ॥

॥ १४५ ॥ १४६ ॥ तस्मिन्नेवशिवएव ॥ नमोनमस्कारः ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ भवेदिति ॥ क्रमादितिशेषः ॥ १५१ ॥ करणेनक्रियाद्याचरणेन ॥ तमसःअज्ञानस्य ॥ ज्ञबुध्येति ॥ ज्ञं ब्रह्मतत्प्रेरितयाबुध्याजनितानुत्पन्नानिवन्तुस्वयत्नोत्पादिनान् क्रियादीन्प्रकुर्वीत्युत्तरेणसंबंधः ॥

यावद्देहंक्रियाधीनःसजीवोबद्धउच्यते ॥ देहत्रयवशीकारेमोक्षइत्युच्यतेबुधैः ॥ १४५ ॥ मायाचक्रप्रणेतृहिशिवः
परमकारणम् ॥ शिवमायार्पितद्वंद्वंशिवस्तुपरिमार्जति ॥ १४६ ॥ शिवेनकल्पितद्वंद्वं तस्मिन्नेवसमर्पयेत् ॥ शिव
स्यातिप्रियंविद्यात्प्रदक्षिणंनमोबुधाः ॥ १४७ ॥ प्रदक्षिणनमस्काराःशिवस्यपरमात्मनः ॥ षोडशैरुपचारैश्चकृत
पूजाफलप्रदाः ॥ १४८ ॥ प्रदक्षिणाविनाशयंहिपातकंनस्तिभूतले ॥ तस्मात्प्रदक्षिणेनैवसर्वपापंविनाशयेत् ॥
॥ १४९ ॥ शिवपूजापरोमौनीसत्यादिगुणसंयुतः ॥ क्रियातपोजपज्ञानध्यानेष्वेकैकमाचरेत् ॥ १५० ॥ ऐश्वर्यंदि
व्यदेहश्चज्ञानमज्ञानसंक्षयः ॥ शिवसान्निध्यमित्येतेक्रियादीनांफलंभवेत् ॥ १५१ ॥ करणेनफलंयातितमसःपरि
हापनात् ॥ जन्मनःपरिमार्जित्वाज्ञबुध्याजनितानिव ॥ १५२ ॥ यथादेशंयथाकालंयथादेहंयथाधनम् ॥ यथायो
ग्यंप्रकुर्वीतक्रियादीन्शिवभक्तिमान् ॥ १५३ ॥ न्यायार्जितसुवित्तेनवसेत्प्राज्ञःशिवस्थले ॥ जीवहिंसादिरहितम
तिक्लेशविवर्जितं ॥ १५४ ॥ पंचाक्षरेणजप्तंचतोयमन्नंविदुःसुखम् ॥ अथवाऽऽहुर्दरिद्रस्यभिक्षान्नंज्ञानदंभवेत् ॥ १५५ ॥
शिवभक्तस्यभिक्षान्नंशिवभक्तिविवर्धनम् ॥ शंभुसत्रमितिप्राहुर्भिक्षान्नंशिवयोगिनः ॥ १५६ ॥ येनकेनाप्युपायेनय
त्रकुत्रापिभूतले ॥ शुद्धान्नभुक्सदामौनीरहस्यंनप्रकाशयेत् ॥ १५७ ॥ ॥ ॥

॥ १५२ ॥ १५३ ॥ शिवस्थलेशिवक्षेत्रे ॥ जीवहिंसादीति ॥ वासक्रियायाविशेषणद्वयं ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ रहस्यंमंत्रप्रतिपाद्यं
गूढंशिवतत्त्वं ॥ १५७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १५८ ॥ स्थाणुःशिवः ॥ १५९ ॥ साध्यसाधनमिति ॥ साध्यायाःशिवपदप्राप्तेःसाधनं ॥ अतएवसर्वसाधनेषुविद्यायामुख्यत्वात्तस्याश्वपुरुषार्थसाधनत्वस्येश्वरेणवोधितत्वादस्यप्रकरणस्यविद्येश्वरसंहितेतिनाम्नाप्रसिद्धिः ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणविद्येश्वरसंहिताटीकायांसार

प्रकाशयेत्तुभक्तानांशिवमाहात्म्यमेवहि ॥ रहस्यंशिवमंत्रस्यशिवोजानातिनापरः ॥ १५८ ॥ शिवभक्तोवसेन्नित्यं
शिवलिंगंसमाश्रितः ॥ स्थाणुलिंगाश्रयेणैवस्थाणुर्भवतिभूसुराः ॥ १५९ ॥ पूजयाचरलिंगस्यक्रमान्मुक्तोभवेत्ध्रुव
म् ॥ सर्वमुक्तंसमासेनसाध्यसाधनमुत्तमम् ॥ १६० ॥ व्यासेनयत्पुराप्रोक्तंयच्छ्रुतंहिमयापुरा ॥ भद्रमस्तुहिवोऽस्मा
कंशिवभक्तिर्दृढाऽस्तुसा ॥ १६१ ॥ यइमंपठतेऽध्यायंयःशृणोतिनरःसदा ॥ शिवज्ञानंसलभतेशिवस्यकृपयाबुधाः ॥
॥ १६२ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणविद्येश्वरसंहितायांसाध्यसाधनखंडेशिवलिंगमहिमवर्णनं नामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

वोधिन्यांसाध्यसाधनखंडेशिवलिंगमहिमवर्णनं नामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ इतिविद्येश्वरसंहिताटीकासमाप्ता ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥

